

ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ
ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ ΕΘΝΙΚΗΣ ΠΑΙΔΕΙΑΣ ΚΑΙ ΘΡΗΣΚΕΥΜΑΤΩΝ

**ΩΔΕΙΟΝ
ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ
1915 - 1965**

ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
Κ.Ο.Θ.
282

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ
1966

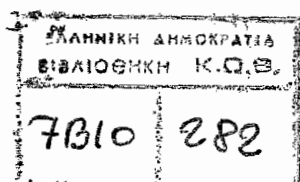
ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

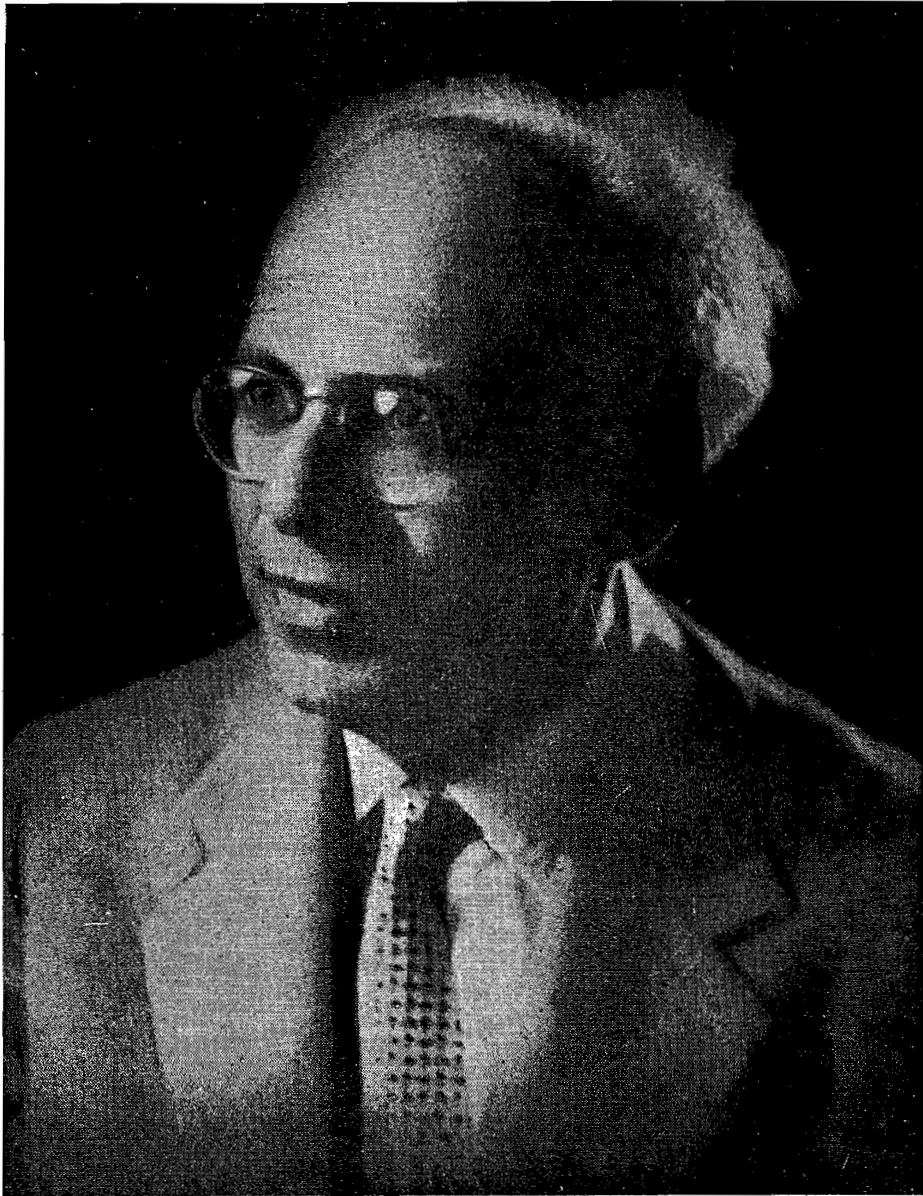
Ἴδρυσις τοῦ Ὀδείου — Διοίκησις — Διεύθυνσις — Ἐφοροὶ — Καθηγηταὶ — Τὸ σημερινὸν Διδακτικὸν καὶ Διοικητικὸν Προσωπικὸν	Σελ. 5
Πενήντα Χρόνια Ζωῆς τοῦ Ὀδείου Θεσσαλονίκης (ὑπὸ τοῦ κ. Ἀλεξάνδρου Καζαντζῆ)	» 13
Πενήντα Χρόνια Μουσικῆς Προσφορᾶς (Μερικὰ ἀποσπάσματα ἀπὸ τὴν ὁμιλίαν τοῦ κ. Σόλωνος Μιχαηλίδη)	» 27
Ἐορτασμὸς τῆς Πεντηκονταετηρίδος Πίναξ Ἀποφοίτων τοῦ Ὀδείου	» 30
α) Σχολὴ Πιάνου	» 33
β) Σχολὴ Συνθέσεως — Ἀνωτέρων Θεωρητικῶν	» 40
γ) Σχολὴ Μονωδίας	» 48
δ) Σχολὴ Βιολίου	» 50
ε) Σχολαὶ Βιόλας — Βιολοντσέλλου — Βαθυχόρδου — Πνευστῶν	» 52
στ) Σχολὴ Δραματικῆς	» 53

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΚΑΖΑΝΤΖΗΣ

Ίδρυτής και Διευθυντής του Ώδειου Θεσσαλονίκης, 1915-1951

ΣΟΛΩΝ ΜΙΧΑΗΛΙΔΗΣ

Διευθυντής του Ύδαίου, 1957 -

ΑΙΜΙΛΙΟΣ ΡΙΑΔΗΣ

Υποδιευθυντής 1915 - 1935

Καθηγητής πιάνου και θεωρητικῶν

Ὁ Αἰμίλιος Ριάδης γεννήθηκε στὴ Θεσσαλονίκη στὰ 1883. Τὸ ὄνομα τοῦ πατέρα του ἦταν Κοῦ, ὁ Ριάδης ὅμως διάλεξε γιὰ ἐπώνυμό του τὸ οἰκογενειακὸ ὄνομα τῆς μητέρας του, ἀποκόπτοντας τὶς τελευταῖες συλλαβές (Ἐλευθεριάδης).

Ἄρχισε τὶς σπουδές του στὴ Θεσσαλονίκη μετὰ τὸν Δημ. Λάλλα καὶ συνέχισε (1908 - 10) στὸ Μόναχο μετὰ τὸν Mottl (θεωρητικά) καὶ Walbrunn (πιάνο). Κατόπι πῆγε στὸ Παρίσι ὅπου γνωρίστηκε μετὰ τοὺς γάλλους συνθέτες τῆς νεώτερης σχολῆς, ὅπως ὁ Debussy καὶ ὁ Ραβέλ, ἀπὸ τὸν ὁποῖο πῆρε καὶ μαθήματα.

Στὰ 1915 ἐπιστρέφει στὴ Θεσσαλονίκη καὶ διορίζεται στὸ Ὁδεῖο. Πέθανε ἀπὸ μελιταῖο πυρετὸ στὰ 1935 (17 Ἰουλίου).

Ὡς συνθέτης ὁ Ριάδης κατεχόταν ἀπὸ τὸ πάθος τῆς τελειοποιήσεως, γι' αὐτὸ καὶ λίγα ἔργα του ἔχουν ἐκδοθεῖ τελειωμένα. Ἄλλα καὶ σὲ ἐκδεδομένα ἔργα του συναντοῦμε στὰ χειρόγραφα του παρατηρήσεις καὶ διορθώσεις.

Μολονότι εἶχε ἀσχοληθεῖ καὶ μετὰ τὴ συμφωνικὴ μουσικὴ καὶ τὴ μουσικὴ δωματίου καὶ ἄλλα εἶδη, ἡ κύρια συμβολὴ του στὴν ἑλληνικὴ μουσικὴ εἶναι τὰ τραγούδια του. Μ' αὐτὰ ἀναδεικνύεται ἕνας ἀπαραμίλλος λυρικός τραγουδιστής. Τὸ ὄφος του εἶναι ἕνα κρᾶμα ἀνατολικοῦ αἰσθήματος καὶ δυτικοευρωπαϊκοῦ, γαλλικοῦ κυρίως, πνεύματος.

Ἐγραψε, ἐκτὸς ἀπὸ πολλὰ τραγούδια, μιὰ «Βυζαντινὴ Λειτουργία τοῦ Ἁγίου Ἰωάννου Χρυσοστόμου» (ἐκδ. Γαλλικοῦ Ἰνστιτούτου Ἀθηνῶν), μουσικὴ γιὰ τὴν «Ἐκάβη» τοῦ Εὐριπίδη, τὴ «Σαλώμη» τοῦ Οὐάιλντ καὶ τὸν «Ρικὲ μετὰ τὸ τσουλούφι». Τὰ συμφωνικά «Βιβλικοὶ Χοροὶ» καὶ «Πένθιμη συμφωνία», δυὸ κουαρτέττα (τὸ ἕνα μετὰ πιάνο), μερικὰ ἔργα γιὰ πιάνο. Ὁ Ριάδης τιμήθηκε μετὰ τὸ Ἐθνικὸ Ἀριστεῖο Γραμμάτων καὶ Τεχνῶν (1923).

ΛΩΡΗΣ ΜΑΡΓΑΡΙΤΗΣ

Υποδιευθυντής, 1935 - 1953

Καθηγητής του πιάνου (1915 - 1953)

Ο Λώρης Μαργαρίτης γεννήθηκε στο Αίγιο, στις 15 Αυγούστου 1895. Παρουσιάστηκε σαν παιδί - θαύμα αναστατώνοντας την Ελλάδα στα 1902, σε ηλικία επτά χρονών.

Σπούδασε στην Ανωτάτη Μουσική Σχολή του Βερολίνου με τον B. Stavenhagen και R. Kahn και στη Μουσική Ακαδημία του Μονάχου (1908 - 14) με τον Mottl, τον Fr. Klose και τον H. Schmid.

Από επτά ετών έκανε εμφανίσεις ως πιανίστας στην Ελλάδα, στο Μόναχο, στο Βερολίνο κ.ά. Στα 1915 διορίστηκε Καθηγητής στο Ωδείο Θεσσαλονίκης και στα 1936 υποδιευθυντής. Από το 1928 ως το θάνατό του δίδασκε στη Μουσική Ακαδημία Mozarteum του Σάλτςμπουργκ. Υπό την τριπλή ιδιότητα, του συνθέτη, του εκτελεστοῦ και του παιδαγωγού ο Μαργαρίτης εξάσκησε μεγάλη επίδραση.

Ως εκτελεστής, με σπάνια μουσικά χαρίσματα, υπήρξε ένας από τους πρώτους που διεθνώς είχαν προβάλει το όνομα της Ελλάδος. Στις συναυλίες για δύο πιάνο, με την σύζυγό του Κα Ίδα Μαργαρίτη, ή συμβολή του ήταν ιδιαίτερα αισθητή.

Ως συνθέτης με την Έπική συμφωνία του «Όδυσσεὺς και Ναυσικά», με τὰ τραγούδια του και πῶς πολλὰ με τὰ κομμάτια του για πιάνο, ἔδειξε πῶς ἦταν ἕνας ἐρευνητὴς καλλιτέχνης πὺ ἀναζητοῦσε μέσα ἀπὸ ἀπαλὲς καὶ περίτεχνες συνηχῆσεις τὴν ἔκφραση μιᾶς ἐκλεπτυσμένης αισθητικῆς.

Ως παιδαγωγὸς ἐμόρφωσε μιὰ ὀλόκληρη γενεά, πὺ σήμερα εἶτε ὡς Καθηγηταὶ εἶτε ὡς ἐκτελεσταὶ συνεχίζουν τὴν παράδοση πὺ ἔχει δημιουργήσει.

Ο Μαργαρίτης υπήρξε μέλος τοῦ Διοικητικοῦ Ανωτάτου Συμβουλίου Μουσικῆς καὶ διαφόρων Κριτικῶν Ἐπιτροπῶν σὲ Διεθνεῖς Μουσικοὺς Διαγωνισμοὺς.

Πέθανε στὴν Ἀθήνα στὶς 27 Σεπτεμβρίου 1963.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΒΑΚΑΛΟΠΟΥΛΟΣ

Υποδιευθυντής, 1954

Καθηγητής Ἀνωτέρων Θεωρητικῶν καὶ Συνθέσεως (1920 - 1956)

Ὁ Γεώργιος Βακαλόπουλος γεννήθηκε στὸν Ἅγιο Εὐστράτιο στὰ 1889 καὶ μεγάλωσε στὴν Ἀλεξάνδρεια. Μετὰ τὶς γυμνασιακὲς του σπουδὲς καὶ ἀφοῦ ἐργάστηκε γιὰ λίγο καιρὸ κατάρθωσε μὲ τὶς οἰκονομίες του νὰ πραγματοποιήσῃ τὸ μοναδικὸ ὄνειρο τῆς ζωῆς του: νὰ σπουδάσῃ μουσικῇ. Πῆγε στὸ Βέλγιο καὶ ἐνεγράφη στὸ Ὦδειο τῆς Γάνδης, ὅπου σπούδασε Θεωρητικὰ μὲ τὸν Βέλγο συνθέτη Emile Mathieu καὶ βιολοντσέλλο. Συμπλήρωσε τὶς σπουδὲς του στὶς Βρυξέλλες μὲ τὸν Paul Gilson.

Στὰ 1920, ὕστερα ἀπὸ παράκληση τοῦ διευθυντοῦ τοῦ Ὦδείου Θεσσαλονίκης κ. Ἄλ. Καζαντζῆ, ἤρθε στὴ Θεσσαλονικῆ καὶ ἀνέλαβε τὶς τάξεις τῶν Ἀνωτέρων Θεωρητικῶν τοῦ Ὦδείου. Εἰς τὸ ἔργο αὐτὸ ἀφιέρωσε ὀλόκληρη τὴ ζωὴ του, ἐργασθεὶς μὲ ἀκάματη ἐργατικότητα, μὲ ἀποστολικὴ ἀφοσίωση καὶ βαθειὰ συναίσθηση τοῦ καθήκοντος. Σὰν μιὰ ἀληθινὴ βρυσομάννα τῶν θεωρητικῶν, ἐμόρφωσε γενεὲς σπουδαστῶν καὶ ἐτροφοδότησε ὀλόκληρη τὴν Ἑλλάδα μὲ ἀρίστα καταρτισμένους μουσικούς, ποὺ σταδιοδρομοῦν ἐπιτυχῶς ὡς ἀρχιμουσικοὶ τοῦ Στρατοῦ, ὡς παιδαγωγοί, ὡς συνθέτες σ' ὅλη τὴ χώρα. Κατὰ τὰ 35 χρόνια, ποὺ δίδαξε στὸ Ὦδειο, ὑπὸ τὴν φωτεινὴ καθοδήγησή του ἔλαβαν 58 μαθηταὶ πτυχίον ἀρμονίας, 41 Ἐνοργανώσεως πνευστῶν, 15 ἀντιστιξέως, 9 Ὦδικῆς, 7 Φούγκας, 1 Ἐνορχηστρώσεως καὶ 1 συνθέσεως, δηλ. 138 συνολικῶς.

Ὡς συνθέτης ἀφῆκε μιὰ συμφωνία, ἓνα κουαρτέττο ἐγχόρδων καὶ ἀρκετὰ χορωδιακά, ὅλα διαποτισμένα μὲ ἑλληνικὸ πνεῦμα.

Πέθανε στὶς 25 Μαΐου 1956.

ΤΕΟ ΚΩΦΜΑΝ
Καθηγητής πιάνου, 1915 - 1942

ΩΔΕΙΟΝ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ
1915-1965

ΙΔΡΥΣΙΣ ΤΟΥ ΩΔΕΙΟΥ

Τὸ Ὦδεῖον Θεσσαλονίκης ἰδρύθη διὰ τοῦ ἀκολουθίου Νόμου, 349/5.11. 1914, κατόπιν ἀποφάσεως τοῦ τότε Πρωθυπουργοῦ Ἐλευθερίου Βενιζέλου. Ὁ νόμος ἤρχιζε καὶ ἐτελείωνε ὡς ἐξῆς :

«Περὶ ἰδρύσεως ὠδείου ἐν Θεσσαλονίκῃ»
Νόμος 349/1914
ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ
ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν:

Ἄρθρον 1.

Ἰδρύεται ἐν Θεσσαλονίκῃ σχολὴ ὀργανικῆς καὶ φωνητικῆς μουσικῆς ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν «Ὦδεῖον Θεσσαλονίκης».

.....
Ὁ παρὼν νόμος, ψηφισθεὶς ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ παρ' ἡμῶν σήμερον κυρωθεὶς, δημοσιευθήτω διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθήτω ὡς νόμος τοῦ κράτους.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 5 Νοεμβρίου 1914

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ Β΄.

ὁ ὑπουργὸς
Ι. Δ. Τσιριμῶκος

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 7 Νοεμβρίου 1914

Ὁ ἐπὶ τῆς δικαιοσύνης ὑπουργὸς
Κ. Δ. Ρακτιβάν

Τὸ Ὦδεῖον Θεσσαλονίκης κατέστη «Δημόσιον Ἴδρυμα» ὑπαγόμενον ὑπὸ τὴν ἐποπτείαν καὶ τὸν ἐλεγχον τοῦ Ὑπουργείου Ὁρησκευμάτων καὶ Ἐθνικῆς

Παιδείας διὰ τοῦ νόμου 1445/1942 «Περὶ ὀργανώσεως καὶ λειτουργίας τοῦ Ὁδείου Θεσσαλονίκης».

Διὰ τοῦ νόμου τούτου καθωρίζετο σαφέστερον καὶ πληρέστερον ὁ σκοπὸς τοῦ Ὁδείου «νὰ συντελέσῃ εἰς τὴν μουσικὴν μόρφωσιν καὶ τὴν ἀνάπτυξιν τῆς μουσικῆς τέχνης γενικὰ καὶ τὴν προαγωγὴν τῆς Ἑλληνικῆς Μουσικῆς, κυρίως ἐν Βορείῳ Ἑλλάδι». Ἐπίσης ἠϋξήθη ὁ ἀριθμὸς τῶν ἐδρῶν διδασκαλίας καὶ γενικὰ ἠϋρύνθησαν τὰ πλαίσια τῆς δραστηριότητος τοῦ Ὁδείου.

Ὁ νόμος 1445)42 συνεπληρώθη διὰ τοῦ νόμου 2870)1954 («περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως» τοῦ Ν.Δ. 1445)1942»).

Τῷ 1959 ἰδρύθη ἡ Συμφωνικὴ Ὁρχήστρα Βορείου Ἑλλάδος, κατόπιν ἀποφάσεως τοῦ τότε Πρωθυπουργοῦ κ. Κωνσταντίνου Καραμανλῆ. Τὸ Β.Δ. «Περὶ ὀργανώσεως τῆς Συμφωνικῆς Ὁρχήστρας τοῦ Ὁδείου Θεσσαλονίκης καὶ τῆς διοργανώσεως τῶν ὑπ' αὐτῆς διδομένων συναυλιῶν» ἐδημοσιεύθη τὴν 19ην Φεβρουαρίου 1959.

ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ

Τὴν καλλιτεχνικὴν καὶ διοικητικὴν ἐποπτεῖαν ἐπὶ τοῦ προσωπικοῦ τοῦ Ω.Θ. ἀσκεῖ τὸ Ὑπουργεῖον Ὀργανισμῶν καὶ Ἐθνικῆς Παιδείας διὰ τῆς Δ/σεως Καλῶν Τεχνῶν.

Τὴν ἄμεσον καλλιτεχνικὴν διοίκησιν καὶ ἐποπτεῖαν τοῦ Ω.Θ., καθὼς καὶ τὴν διοίκησιν τοῦ «Ταμείου Ἐσωτερικῆς Λειτουργίας τοῦ Ω.Θ.» (Τ.Ε.Λ.Ω.Θ.), ἀσκεῖ Συμβούλιον, ἀπαρτιζόμενον ἐκ τοῦ Διευθυντοῦ τοῦ Ὁδείου, ὡς Προέδρου, καὶ ἐκ δύο τακτικῶν καθηγητῶν τοῦ Ὁδείου, ἐνὸς Ἐκπροσώπου τοῦ Δήμου Θεσσαλονίκης καὶ ἐνὸς Ἐπιθεωρητοῦ Δημοσίων Ὑπολόγων, ὡς μελῶν (Β.Δ. 442)31.5.1965). Μέλος τοῦ Συμβουλίου εἶναι ἐπίσης, δυνάμει τοῦ Α.Ν. 27)36, καὶ εἷς ἀντιπρόσωπος τῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος.

Προηγουμένως καὶ μέχρι τῆς δημοσιεύσεως τοῦ Ν.Δ. 4352)64 «περὶ διατάξεων ἀφορῶσιν εἰς τοὺς Δημοσίους ὑπαλλήλους, ὡς καὶ περὶ καταργήσεως Συμβουλίων καὶ Ἐπιτροπῶν τῶν Δημοσίων Ὑπηρεσιῶν κ.λ.π.» καὶ τοῦ Β.Δ. 442)31.5.65, τὴν διοίκησιν τοῦ Τ.Ε.Λ.Ω.Θ. εἶχεν Ἐπιτροπὴ ἀπαρτιζομένη ἐκ τοῦ Δημάρχου Θεσσαλονίκης, ὡς Προέδρου, δύο Καθηγητῶν τοῦ Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης (ἐνὸς τῆς Φιλοσοφικῆς καὶ ἐνὸς τῆς Νομικῆς Σχολῆς), τοῦ Διευθυντοῦ τοῦ Ὁδείου, ὡς Ἀντιπροέδρου, τοῦ Διευθυντοῦ τοῦ ἐν Θεσσαλονικῇ Ὑποκαταστήματος τῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος, τοῦ Ὑποδιευθυντοῦ τοῦ Ω.Θ., ἐνὸς τακτικοῦ Καθηγητοῦ τοῦ Ω.Θ., ἐνὸς νομικοῦ μέλους τοῦ Δικηγορικοῦ Συλλόγου Θεσσαλονίκης καὶ ἐνὸς Ἐπιθεωρητοῦ δημοσίων ὑπολόγων (Ν. 1445)42, ἄρθρ. 11, ὡς ἐτροποποιήθη διὰ τοῦ ἄρθρ. 7 τοῦ Ν. 2870)1954).

ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ

Διευθύνται τοῦ Ὁδείου:

Ἀλέξανδρος Καζαντζής (11.1.1915 - 31.12.1951),
Σόλων Μιχαηλίδης (30.3.1957).

Κατὰ τὸ διάστημα μεταξύ 1952 - 1957 διηύθυναν τὸ Ὁδεῖον οἱ ἀκόλουθοι: Σῶτος Βασιλειάδης (Ἰαν. 1952 - Ἰουνίου 1952), ὡς Διευθυντής,¹ Γεώργιος Βακαλόπουλος, ὡς Ὑποδιευθυντής (10.9.1954 - 31.12.54),² Βασίλειος Θεοφάνους, ὡς ἀρχαιότερος τῶν Καθηγητῶν (1955) καὶ Ἰωάννης Κοπανᾶς, ὡς Ὑποδιευθυντής (26.9.1955 - 30.3.1957).

Ὑποδιευθύνονται τοῦ Ὁδείου ὑπῆρξαν οἱ: Αἰμίλιος Ριάδης (1915 - 1935), Λώρης Μαργαρίτης (1935 - 1953), Γεώργιος Βακαλόπουλος (1954), Ἰωάννης Κοπανᾶς (1955 - 1964) καὶ Ἀθανάσιος Κοντός (1965 - 66).

ΕΦΟΡΟΙ

Εἰς τὴν ἀνάπτυξιν καὶ πρόοδον τοῦ Ὁδείου συνέβαλον μὲ τὴν ἀνιδιοτελεῖαν καὶ πρόθυμον συνεργασίαν των ὡς μέλη, κατ' ἀρχάς, τῆς Ἐφορείας, καί, ἀπὸ τοῦ 1942, τῆς Διοικήσεως τὸ Ταμεῖον Ἑσωτερικῆς Λειτουργίας τοῦ Ὁδείου Θεσσαλονίκης Ἐπιτροπῆς (Τ.Ε.Λ.Ω.Θ.) ἐκλεκτὰ μέλη τῆς κοινωνίας τῆς Θεσσαλονίκης μὲ ἐπὶ κεφαλῆς τοὺς κατὰ καιροὺς Δημάρχους, οἱ ὅποιοι συμφώνως πρὸς τὸν νόμον ἦσαν Πρόεδροι τοῦ Συμβουλίου.

Τὸ ἴδρυμα μετ' εὐγνωμοσύνης ἀναφέρει τὰ ὀνόματα τῶν Δημάρχων Θεσσαλονίκης Ὁσμὰν Σαῖτ (1915 καὶ 1921), Κ. Ἀγγελᾶκη (1916 - 20), Α. Καλλιδοπούλου (1922), Π. Συνδίκου (1922 - 26), Χ. Μελανίδου (1926), Α. Χατζηγεωργίου (1927), Μ. Πατρικίου (1927 - 1929, καὶ 1955 - 59), Ν. Μάνου (1929 - 31), Χ. Βαμβακᾶ (1931 - 33), Α. Κοσμοπούλου (1933), Κ. Μερκουρίου (1936 - 42), Γ. Σερεμέτη (1943), Π. Λεβῆ (1945), Χρ. Κωνσταντίνου (1946 - 1950), Ι. Μάνεση (1950 - 51), Π. Πετρακάκη (1951 - 55), Ι. Παπαηλιάκη (1959 - 1964) καὶ Κ. Τσίρου (1964 - 5).

Τῶν Καθηγητῶν τοῦ Πανεπιστημίου Κ. Ρωμαίου, Γ. Σακελλαρίου, Μ. Μαυραβέλλου, Χαρ. Φραγκίστα (1938 - 1960), Δ. Εὐαγγελίδου, Στίλπ. Κυριακίδου (1954 - 1960), Α. Τσοπανάκη (1960 - 64), Δ. Καρανίκα (1961 - 64) καὶ Β. Τατάκη (1964 - 5).

Τῶν Διευθυντῶν Ἐθνικῆς Τραπεζῆς καὶ Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος Κ. Κριεζῆ, Π. Μεγαλίδου, Α. Χρυσοχοῦδου, Α. Ρόζη, Δ. Βαρλαμίδου, Εὐ. Παπα-

1. Ἀπεχώρησε κατόπιν ἀποφάσεως τοῦ Συμβουλίου Ἐπικρατείας (1525/5.6.1952).

2. Ὁ ἀείμνηστος Γ. Βακαλόπουλος διηύθυνε τὸ Ὁδεῖον καὶ κατὰ τὴν περίοδον τῆς γερμανικῆς κατοχῆς, ἐν ἀπουσίᾳ τοῦ Διευθυντοῦ καὶ τοῦ Ὑποδιευθυντοῦ.

νικολάου, Ὀδ. Κυριακοπούλου, Ἰ. Καμπίστη, Π. Κομνηνοῦ, Ἰ. Κωνστανταράκη, Δ. Καραβόλου, Γ. Λουίζου, Χ. Σταΐκου, Καλαμαριώτη καὶ Γ. Πανοπούλου (1953 - 1965).

Τῶν Ἐπιθεωρητῶν Δημοσίων Ὑπολόγων Σ. Κωσταροπούλου (1948 - 54), Ἐλ. Ἀλεξάνδρου (1954 - 64) καὶ Ε. Μπαθρέλλου.

Καὶ τῶν ἐκλεκτῶν μελῶν τῆς κοινωνίας τῆς Θεσσαλονίκης: Φ. Κοντογούρη, Α. Παπάζογλου, Δ. Χαρδαλιᾶ, Γ. Πεντζίκη, Σ. Ἀμάρι, Γ. Καρβωνίδη, Ν. Ι. Λούβαρι, Α. Γκατένιο, Π. Οἰκονόμου, Α. Χατζηαγγέλου, Ι. Τσιτσικλή, Κ. Ζάννα, Γ. Παπασταθοπούλου, Κ. Κεφαλαῖ, Κ. Μελετίου, Α. Ἀγγελάκη, Κ. Κεφαλογιάννη, Γ. Ζουμπανάκη, Δεξ. Ἀντωνιάδη (ἔστις ὑπῆρξε καὶ διοικῶν Ἐφορος, 1936), Α. Μαλλάχ, Κ. Μιχαηλίδη, Ν. Κώττα, Ἀλ. Ὀρολογᾶ (διευθύνωντος Ἐφόρου 1937 - 8), Μ. Τσίτση, Ι. Πιερράκου, Δ. Μισιρλή, Α. Ζαβιτσιάνου, Ν. Τότσιου, Γ. Κοκκινάκη, καὶ τοῦ ἐπὶ μακρότερον χρόνον διατελέσαντος Ἐφόρου κ. Σωτ. Δημητριάδου (1920 - 1965).

ΚΑΘΗΓΗΤΑΙ

Τὸ Ὀδεῖον Θεσσαλονίκης εἶχε τὴν καλὴν τύχην νὰ περιλάβῃ εἰς τὰ πρῶτα του βήματα μεταξὺ τοῦ διδακτικοῦ του προσωπικοῦ ἀξιολόγους καλλιτέχνους, μεταξὺ τῶν ὁποίων ὠρισμένοι ὑπῆρξαν ἐξέχουσαι προσωπικότητες τῆς ἑλληνικῆς μουσικῆς.

Μετὰ τὸν διορισμὸν τοῦ κ. Ἀλεξάνδρου Καζαντζῆ, Καθηγητοῦ τότε τοῦ βιολιοῦ εἰς τὸ Βασιλικὸν Ὀδεῖον Βρυξελλῶν, ὡς Διευθυντοῦ (ὠρκίσθη τὴν 11ην Ἰανουαρίου 1915), διωρίσθησαν μεταξὺ τῶν πρώτων (Πρακτ. τῆς Ἐφορίας, ἀρ. 6., 12 Ἰουλίου 1915) οἱ Λώρης Μαργαρίτης διὰ «τὰ θεωρητικὰ καὶ τὸ κλειδοκύμβαλον», Τεὸ Κῶφμαν διὰ τὸ «κλειδοκύμβαλον» καὶ Αἰμίλιος Ριάδης διὰ «τὰ θεωρητικὰ, κλειδοκύμβαλον, χορωδίαν καὶ μουσικὴν δωματίου».

Τὸ ἐπόμενον ἔτος διωρίσθη ὁ κ. Βασίλειος Θεοφάνους διὰ τὸ βιολί καὶ τὰ θεωρητικὰ (Πρακτ. ἀρ. 16, 7.11.1916). Τὸ 1919 διωρίσθη ὁ κ. Εὐριπίδης Κοτσανίδης διὰ τὸ βιολί, τὸ 1920 ὁ Γεώργιος Βακαλόπουλος διὰ τὰ θεωρητικὰ καὶ τὸ βιολοντσέλλο, τὸ 1922 ἡ Καρολίνα Καπάσο διὰ τὴν Μονωδίαν, καὶ τὸ 1923 ὁ κ. Ἰωάννης Κοπανᾶς διὰ τὴν Ἀπαγγελίαν καὶ Δραματικὴν.

Οἱ καλλιτέχναι αὐτοί, ὠρισμένοι ἐκ τῶν ὁποίων, ὡς ὁ Αἰμ. Ριάδης καὶ ὁ Λ. Μαργαρίτης, ἦσαν ἤδη διεθνῶς γνωστοί, εἰργάσθησαν μετὰ αὐτοθυσίαν εἰς μίαν πόλιν χωρὶς μουσικὴν παράδοσιν καὶ συνέβαλον ἀποφασιστικῶς εἰς τὴν ἐξύψωσιν τοῦ γοήτρου καὶ τὴν πρόοδον τοῦ Ὀδείου, καὶ εἰς τὴν δημιουργίαν καλλιτεχνικῆς κινήσεως εἰς τὴν πόλιν καὶ τὴν Β. Ἑλλάδα.

Ὅλοι παρέμειναν πιστοὶ εἰς τὸ ἴδρυμα, ἄλλοι μέχρι τῆς ἀποχωρήσεώς των, καὶ ἄλλοι μέχρι τοῦ θανάτου των: Ἀλ. Καζαντζῆς (1915 - 1951), Α. Μαργ-

γαρίτης (1915 - 1953), Αίμ. Ριάδης (1915 - 1935), Τεο Κώφμαν (1915 - 1942), Βασ. Θεοφάνους (1916 - 1956), Εύρ. Κοτσανίδης (1919 - 1956), Γ. Βακαλόπουλος (1920 - 1956), Κ. Καπάσο (1922 - 1948), ΄Ι. Κοπανᾶς (1923 - 1964).

Ἐν τῷ μεταξύ νέοι καλλιτέχναι, καταρτιζόμενοι εἰς τὸ Ὠδεῖον, ἤρχισαν νὰ πυκνώνουν τὰς τάξεις τοῦ διδακτικοῦ προσωπικοῦ τοῦ ἰδρύματος. Ἐξ ἐκείνων, οἱ ὅποιοι ἀπεφοίτησαν τοῦ Ὠδείου καί, ἀφοῦ ἐδίδαξαν ἐπὶ μακρόν, ἀπεσύρθησαν, ἀξιολόγους ὑπηρεσίας προσέφεραν οἱ καθηγηταὶ τοῦ πιάνου Κα΄Ιδα Μαργαρίτη (1920 - 1953) καὶ ὁ κ. Διονύσιος Ὁρπῆς (1921 - 1960), καὶ οἱ καθηγηταὶ τοῦ βιολιῦ καὶ τῆς μουσικῆς δωματίου κ.κ. Δημήτριος Γεωργίου (1921 - 1963) καὶ Χρῆστος Δέλλας (1922 - 1965), ὅστις ἐδίδαξε καὶ ἱστορίαν τῆς μουσικῆς.

Παραλλήλως πρὸς αὐτοὺς πολλοὶ ἄλλοι, Ἕλληνες καὶ ξένοι, ἐδίδαξαν κατὰ καιροὺς εἰς τὸ Ὠδεῖον. Κατὰ τὰ πρῶτα ἔτη ἐδίδαξαν, μεταξύ ἄλλων, οἱ Φωκίων Παπουλιᾶς (1916 - 1929) βιολὶ καὶ θεωρίαν, Δ. Δούνης (1919 - 22) ἔγχορδα καὶ ὄρχήστρα, Γ. Ἐψης (1920 - 29) θεωρητικά, Φ. Νικολαΐδης πλαγίαυλον, Κ. Δόναλσον πιάνο, Α. Πολύτιμος βιολί, Ἄ. Ἀντωνόπουλος, βιολοντσέλλο (1926 - 7), Ἡρ. Πασχαλίδης (1928 - 9) μονωδίαν, Μαρσέλ Λουὸν (1929 - 31) βιολοντσέλλο.

Ἀργότερον ἐδίδαξαν ἐπίσης ὁ κ. Ἐ. Φλωῶρος (1936 - 52) ἱστορίαν μουσικῆς καὶ διεύθυνσιν χορωδίας καὶ ὄρχήστρας, ἡ Δήμητρα Σώσσου - Ἀγγελολοπούλου (1951 - 58) μονωδίαν, Κώστας καὶ Πιρόσκα Λιόντα, μονωδίαν καὶ μελοδραματικὴν.

Πολλοὶ ἀπόφοιτοι τοῦ Ὠδείου ἐδίδαξαν ἐπὶ βραχὺ χρονικὸν διάστημα, ὡς οἱ, Θεοδότα Οἰκονόμου, πρώτη διπλωματοῦχος τοῦ πιάνου τοῦ Ὠδείου (1917), Γ. Βάμβας (πιάνο), Κ. Δουράκης (πιάνο), Δ. Πολίτου (πιάνο), Θεόδωρος Θωμαΐδης (βιολί), ὁ ὅποιος ἐξετελέσθη ὑπὸ τῶν Γερμανῶν κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς κατοχῆς, Ν. Βαλλιέρος (βιολί), Σ. Κασσάρας (βιολί), Δ. Βισβάρδης (εὐθύαυλον), Ε. Καραηλίας (ῥμποε, θεωρητικά), Θ. Σοφριανὸς (πλαγίαυλον φραγκότο), Ἀριστ. Καζαντζῆς (ἄρμονίαν, ἑνοργάνωσιν).

ΤΟ ΣΗΜΕΡΙΝΟΝ ΔΙΔΑΚΤΙΚΟΝ ΠΡΟΣΩΠΙΚΟΝ

Τὸ σημερινὸν διδακτικὸν προσωπικὸν τοῦ Ὠδείου ἀποτελεῖται σχεδὸν ἀποκλειστικῶς ἀπὸ πρῶν μαθητᾶς καὶ ἀποφοίτους τοῦ ἰδρύματος.

ΣΧΟΛΗ ΠΙΑΝΟΥ

Κοντὸς Ἀθανάσιος (1921) Ὑποδιευθυντής, Φωκᾶ Ἀνθίπη (1921), Γεωργίου - Χιδίρογλου Ἐδανθία (1931), Νεδέλλκου Ἰωάννα (1933), Μάνου - Σταύ-

ρον Ἀγγελικὴ (1934), Παπάζογλου Ἑλένη (1952), Θυμῆς Γεώργιος (1955), Ζερβόπουλος Φώτιος (1955), Γαϊτάνου Ἐριφύλη (1955), Καλαϊτζῆ Χρυσούλα (1955), Λουκίδου Ἐλεονώρα (1955), Παπαδοπούλου Μαρία (1955), Σημηριώτη Τζένη (1955), Φωτίου Ἀλίκη (1955), Χατζοπούλου Μαρία (1955), Μιχαηλίδου Καλλιόπη (1957), Κόκκα Νανσικᾶ (1959), Ἀναστασιάδου Εὔα (1966).

ΣΧΟΛΗ ΒΙΟΛΙΟΥ - ΒΙΟΛΑΣ

Παπαναστασίου Σταῦρος (1955), Δέλλα Ἰσμήνη (1955), Γαλιλαίας Κοσμᾶς (1966).

ΣΧΟΛΗ ΒΙΟΛΟΝΤΣΕΛΛΟΥ

Καζαμπάκας Ἐμμανουήλ (1955)

ΣΧΟΛΗ ΒΑΘΥΧΟΡΔΟΥ

Καμηλιέρης Ἀγγελος (1920), Ξενάριος Δημήτριος (1963).

ΣΧΟΛΗ ΜΟΝΩΔΙΑΣ ΚΑΙ ΜΕΛΟΔΡΑΜΑΤΙΚΗΣ

Νικολαΐδου Φεβρωνία (1955), Μακρῆ Μαρία (1951 - 1965), Ἀϊδαλῆ Φανή (1960), Δαμασιώτου Κίτσα (1966).

ΣΧΟΛΗ ΠΙΝΕΥΣΤΩΝ

Αἰκατερίνης Ἐμμανουήλ (1955).

ΣΧΟΛΗ ΔΡΑΜΑΤΙΚΗΣ

Καλὸς Διονύσιος (1963).

ΣΧΟΛΗ ΣΥΝΘΕΣΕΩΣ

ΣΥΝΘΕΣΙΣ - ΑΝΤΙΣΤΙΞΙΣ - ΦΟΥΓΚΑ

Μιχαηλίδης Σόλων (1957)

ΣΧΟΛΗ ΘΕΩΡΗΤΙΚΩΝ ΜΑΘΗΜΑΤΩΝ

ΑΡΜΟΝΙΑ - ΩΔΙΚΗ - ΕΝΟΡΓΑΝΩΣΙΣ ΠΙΝΕΥΣΤΩΝ

Μιχαηλίδης Σόλων (1957), Νεδέλκου Ἰωάννα (1962), Σιδέρης Ἰωάννης (1962), Πάτρας Κυριάκος (1964), Δαμιανὸς Ἰωάννης (1965), Παππᾶς Ἀναστάσιος (1965).

ΥΠΟΧΡΕΩΤΙΚΑ

ΑΡΜΟΝΙΑ - ΘΕΩΡΙΑ - ΣΟΛΦΕΖ

Πάτρας Κυριάκος (1964), Καμηλιέρης Ἀγγελος (1920), Δαμιανὸς Ἰωάννης (1955), Χαστάογλου Καλλιόπη (1955), Παππᾶς Ἀναστάσιος (1956), Σιδέρης Ἰωάννης (1962).

ΙΣΤΟΡΙΑ ΜΟΥΣΙΚΗΣ

Πάτρας Κυριάκος (1964)

ΜΟΡΦΟΛΟΓΙΑ

Μιχαηλίδης Σόλων (1957)

ΜΟΥΣΙΚΗ ΔΩΜΑΤΙΟΥ

Παπαναστασίον Σταῦρος (1955), *Καζαμπάκας Ἐμμανουήλ* (1955), *Πάτρας Κυριάκος* (1964), *Δέλλα Ἰσμήνη* (1964), *Γαλιλαίας Κοσμᾶς* (1966).

ΕΚ ΠΡΩΤΗΣ ΟΥΨΕΩΣ ΑΝΑΓΝΩΣΙΣ

Πιάνο: *Ζερβόπουλος Φ.* (1955), *Λουκίδου Ἐλ.* (1955), *Γαϊτάνου Ἐρ.* (1964)

Βιολί: *Δέλλα Ἰσμ.* (1955).

Βιολοντσέλλο - Βαχούχορδο - Πνευστά: *Καζαμπάκας Ἐμ.* (1955).

Μονωδία: *Νικολαΐδου Φ.* (1959).

ΠΙΑΝΟ

Οἱ ἔκτακτοι καθηγηταί

ΧΟΡΩΔΙΑ

Παπᾶς Ἀναστάσιος (1958)

ΟΡΧΗΣΤΡΑ

Παπαναστασίον Σταῦρος (1958)

ΔΡΑΜΑΤΟΛΟΓΙΑ - ΙΣΤΟΡΙΑ ΘΕΑΤΡΟΥ - ΙΣΤΟΡΙΑ ΛΟΓΟΤΕΧΝΙΑΣ

Θέμελης Γεώργιος (1953).

ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟΝ ΠΡΟΣΩΠΙΚΟΝ

Εἰς τὴν Γραμματεῖαν τοῦ Ὁδείου προσέφεραν ὑπηρεσίας οἱ Ἄρ. *Παπακωνσταντίνου* (1915 - 18), *Δ. Καραγιαννίδης* (1918 - 20), *Χ. Κολτσάκης* (1920 - 23), *Χριστ. Δαδάκης* (1924 - 1950), καὶ *Β. Χαμπούρης* (1955 - 63).

Τὸ σημερινὸν διοικητικὸν προσωπικὸν τοῦ Ὁδείου ἀποτελοῦν:

ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑ

Δημητρόπουλος *Ἰωάννης*, Ἐκτ. Γραμματεὺς (1964), *Πίπη Βασιλική*, Ὑπο-
γραμματεὺς (1939), *Λόρτου Ἑλένη*, Δακτυλογράφος (1947), *Κόρτη Αἰκατε-
ρίνη*, Βιβλιοθηκᾶριος ΣΟΒΕ (1965).

ΕΠΙΣΤΑΣΙΑ

Καρακώστας Χρῆστος, Ἀρχικλητῆρ (1955), *Καρακώστας Ἰωάννης*, Ἐκτ.
Κλητῆρ (1964), *Ἰωσηφίδης Γεώργιος*, Φροντιστῆς ΣΟΒΕ (1959).

ΚΑΘΑΡΙΟΤΗΣ

Θεοδωρίδου Βασιλική (1947).

ΠΕΝΗΝΤΑ ΧΡΟΝΙΑ ΖΩΗΣ ΤΟΥ ΩΔΕΙΟΥ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

Τοῦ Κου Ἀλεξάνδρου Καζαντζή
Ἰδρυτοῦ καὶ πρώτου διευθυντοῦ τοῦ Ὁδείου (1915 - 1951)

Ἡ διεύθυνσις τοῦ Ὁδείου Θεσσαλονίκης μοῦ ἔκαμε τὴν τιμὴν νὰ ζητήσῃ τὴν συνεργασίαν μου εἰς τὸ λεύκωμα τοῦτο μὲ περιεχόμενον πᾶν ὅ,τι σχετικὸν μὲ τὰ τῆς ἰδρύσεώς του, ποῖοι οἱ συνεργασθέντες πρὸς τοῦτο, ποῖοι οἱ κυριώτεροι καρποὶ τῆς ἐργασίας του κ.λ.π.

Ἀνταποκρινόμενος πρὸς τὴν πρόσκλησιν ταύτην ἐκθέτω ὅσον δυνατὸν συνοπτικῶς ὅ,τι μοῦ ἐζητήθη.

Ἵπῃρχεν ὅμως ἡ ὑποχρέωσίς μου νὰ μὴ παραλείψω νὰ κάμω μνείαν τῶν προσώπων ποὺ συνειργάσθησαν μετ' αὐτοῦ, ἀφ' ἑτέρου τῶν ἱστορικῶν γεγονότων συνυφασμένων μὲ τὴν ἴδρυσιν καὶ τὴν βαθμιαίαν ἐξέλιξιν τοῦ ἔργου του ποὺ νομίζω ὅτι δὲν ἔπρεπε νὰ παραλείψω. Ἄς μοῦ συγχωρηθῇ ἂν ἡ ψαλλίς μου δὲν κατάρθωσε νὰ τὰ περικόψῃ....

A. K.

Τὸ Ὁδεῖον Θεσσαλονίκης ἰδρῦθη δυνάμει τοῦ νόμου 349 ψηφισθέντος ὑπὸ τῆς Βουλῆς τὴν 5 Νοεμβρίου 1914.

Τὰ προηγηθέντα τῆς ψηφίσεώς του ἔχουν ὡς ἐξῆς.

Ὁ ὑποφαινόμενος, τακτικὸς τότε καθηγητῆς τοῦ Βασιλικοῦ Ὁδείου Βρυξελλῶν, εὐρισκόμην εἰς Ἀθήνας πρὸς ἐκπλήρωσιν διμήνου στρατιωτικῆς μου ὑποχρεώσεως ληγοῦσης τὴν 29ην Αὐγούστου, χρονικῶς συμπιπτούσης μὲ τὴν περίοδον τῶν θερινῶν διακοπῶν τοῦ ἐν λόγω Ὁδείου.

Κατὰ τὸ διάστημα τοῦτο ὅμως ἐξερράγη ὁ πρῶτος παγκόσμιος πόλεμος καὶ ἤδη μεσοῦντος τοῦ Αὐγούστου αἱ Γερμανικαὶ στρατιαὶ εἶχον εἰσβάλλῃ εἰς τὸ Βέλγιον καὶ καταλάβῃ τὰς Βρυξέλλας, ἀποκλειουμένης οὕτω τῆς αὐτόθι ἐπανόδου μου. Ἐνῶ ἐθλιβόμην διὰ τὴν τοιαύτην ἄδικον ἐπίθεσιν κατὰ κράτους φιλησύχου, οὐδετέρου καὶ τόσο προηγμένου μορφωτικῶς καὶ ἐκπολιτιστικῶς, ἀφ' ἑτέρου ἅμα τῇ ἀφίξει μου εἰς Ἀθήνας διεπίστωνα μὲ συγκίνησίν μου ὅτι μετὰ τοὺς νικηφόρους Βαλκανικοὺς πολέμους μας τοῦ 12 - 13 ἔπνεε στὴν πατρίδα μας ἄνεμος ἀναδημιουργίας σὲ ὅλους τοὺς τομεῖς τῆς δράσεως τῆς ἐθνικῆς, τῆς κοινωνικῆς, τῆς μορφωτικῆς.

Θὰ ἔλεγε κανεὶς ὅτι ὁ Ἑλληνισμὸς δικαιωθείς μετὰ τόσους ἀγῶνας συνεκέντρωνε ὅλας του τὰς δυνάμεις γιὰ νὰ ἀξιοποιήσῃ τὴν τόσῃν του ἐπέκτασιν. Μὲ χαρὰν μου ἔβλεπα ὅτι καὶ τὸ ᾠδεῖον Ἀθηνῶν (τὸ μόνον τότε ᾠδεῖον μας) δὲν ἤθελε νὰ ὑστερήσῃ εἰς μίαν εὐρυτέραν χρησιμοποίησιν τῶν μουσικῶν του δυνάμεων. Εἰς τὸν ὑποφαινόμενον ἔβλεπε τὸν σημαιοφόρον μιᾶς τέτοιας κινήσεως, τὸν ἀρχηγὸν μιᾶς ομάδος νέων καλλιτεχνῶν μὲ διπλώματα καὶ χρυσᾶ μετάλλια ποῦ θὰ μετελαμπάδευαν τὴν Ἑλληνικὴν μουσικὴν μόρφωσιν καὶ στὰς νέας χώρας.

Στὴν πρώτην του συμφωνικὴν συναυλίαν ἐκανόνισε ὥστε ὁ ὑποφαινόμενος νὰ ἔχω τὸν προέχοντα ρόλον εἰς τὸ μεγαλύτερον μέρος τοῦ προγράμματος. Ὁ Πρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως Ἐλευθέριος Βενιζέλος, παραστὰς εἰς τὴν συναυλίαν αὐτήν, ἀφοῦ μὲ συνεχάρη μὲ ἐκάλεσε νὰ τὸν ἴδω καὶ ἰδιαιτέρως. Κατὰ τὴν ὀρισθεῖσαν συνέντευξιν διεπίστωσα ὅτι ἐνεστερνίσθη τὴν ἀπόφασιν νὰ μοῦ ἀναθέσῃ τὴν διεύθυνσιν ἐνὸς κρατικοῦ ᾠδείου ποῦ θὰ ἰδρῦετο εἰς τὴν Θεσ)νίκην. Εἶχεν ἤδη συνεννοηθῆ πρὸς τοῦτο μὲ τὸν Ὑπουργὸν τῆς Παιδείας Ἰωάννην Τσιριμῶκον, καὶ ἐκανόνισε ἀμέσως ὥστε νὰ ἐγγραφῆ εἰς τὴν Η.Δ. τῶν πρὸς ψήφισιν νομοσχεδίων ἐκ τῶν πρώτων τὸ τῆς ἰδρύσεως ᾠδείου ἐν Θεσσαλονίκη.

Ἡ εἰσήγησις τοῦ Κου Ὑπουργοῦ ἦτο θερμοτάτη καὶ ἐχαρακτήριζε τὸ νομοσχέδιον ὡς ἀποτελοῦν τὴν ἀπαρχὴν τῆς ἰδρύσεως ᾠδείων εἰς τὰς πολυανθρωποτέρας τῶν πρωτευουσῶν τῶν νομῶν τοῦ Κράτους.

«Εἰς τὴν ἀνακτηθεῖσαν περίδοξον Βυζαντινὴν μεγαλόπολιν ἀνήκουν δικαιωματικῶς τὰ πρωτεῖα. Ἡ Θεσ)νίκη μετὰ τὰς Ἀθήνας προώρισται νὰ καταστῆ πηγὴ πνευματικοῦ φωτὸς καταυγάζοντος τὰ ἐπικαλύψαντα αὐτὴν σκόπη μακραίωνος δουλείας.»

Ὁφείλω νὰ ἐξάρω ἰδιαιτέρως τὸ ἐνδιαφέρον τοῦ τότε διευθυντοῦ τῶν καλῶν τεχνῶν Γ. Δροσίνη, τοῦ ἐμπνευσμένου ποιητοῦ καὶ πνευματικοῦ ἀνθρώπου ποῦ ἀνέλαβε νὰ συντάξῃ διὰ πρώτην φορὰν νόμον ἰδρυτικὸν ᾠδείου κρατικοῦ ἐνῶ ταυτοχρόνως ἡσχολεῖτο διὰ πᾶν ὅ,τι θὰ ἐξυπηρέτει τὰ ἰδανικὰ τῆς ἐξυψώσεως τοῦ πνευματικοῦ μας ἐπιπέδου. Σημειωτέον ὅτι δὲν ὑπῆρχε ἀκόμη Ἀκαδημία ὡς σῶμα ἀλλὰ μόνον τὸ κτήριο, οὔτε ἐγένετο ἀκόμα σκέψις περὶ ἰδρύσεως δευτέρου Πανεπιστημίου εἰς Θεσσαλονίκην.

Προηγήθη ἡ ἰδρυσις ᾠδείου ποῦ δὲν ἀπῆτει πολλὰς δαπάνας ἐφ' ὅσον ἡ κρατικὴ πρὸς τοῦτο δαπάνη ὠρίζετο μόνον «μέχρι 50.000 δραχμῶν ἑτησίως», τὰ δὲ λοιπὰ ἔξοδα τῆς λειτουργίας του θὰ ἐκαλύπτοντο ἀπὸ τὰ δίδακτρα καὶ ἐνδεχομένως ἄλλας τοπικὰς εἰσφοράς.

Ἀνέλαβον μὲ ἐνθουσιασμὸν τὴν εὐθύνην τοιαύτης πρωτοπορίας, ὠρκίσθην ἀμέσως μετὰ τὰς ἐορτὰς (1915) καὶ ἀνεχώρησα αὐθημερὸν ἔχων ὡς πρόγραμμα τὸ νὰ θεμελιώσω κάτι νέον, ἐν σμικρῷ παρεμφερὲς μὲ τὸ ἔργον τοῦ μεγάλου

«Κονσερβατουάρ» τῶν Βρυξελλῶν εἰς τοὺς κόλπους τοῦ ὁποίου ἔζησα τόσα χρόνια.

Ποία ὅμως ἡ πραγματικότητα; Ἐφθασα εἰς τὴν Θεσσ)νικήν μὲ ἓνα χαρτί, τὸ τοῦ διορισμοῦ μου καὶ τίποτε ἄλλο. Οὔτε οἶκημα, οὔτε ὄργανα, οὔτε τίποτε ἀπὸ τὰ λοιπὰ ἀπαραίτητα.

Ἦλθον ἀμέσως εἰς ἐπαφὴν μὲ τὰ ὑπὸ τοῦ νόμου ὀριζόμενα μέλη τῆς Ἐφορείας καὶ πρῶτον μὲ τὸν πρόεδρον, τὸν Δήμαρχον. Ἦτο ὁ παλαιὸς τοιοῦτος Ὅσμάν Σαῖτ, ἄνθρωπος θετικὸς καὶ μὲ καλὴν θέλησιν - κατανόησιν καὶ δὴ δι' ἓνα θέμα ποῦ οὐδὲ πόρρωθεν κατεῖχε. Συνεννοοῦμεθα γαλλιστί. Ἀντιπρόεδρος ὠρίζετο ὁ διευθυντῆς τοῦ διδασκαλείου ἀρρένων. Ἦτο ὁ Κορ Δ. Χαρδαλιᾶς, ὁ ὁποῖος πράγματι ἐνεστερνίσθη τὰ τῆς σπουδαιότητος τοῦ ἔργου μας καὶ συνετέλεσε μεγάλως ὥστε νὰ κινηθῇ ἡ Ἐφορεία τοῦ Ὠδείου. Ἐπρεπε νὰ ὀρισθοῦν καὶ τὰ λοιπὰ 6 μέλη τῆς (πλὴν τοῦ διευθυντοῦ τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς ὡς ταμίου) ἐξ «ἐγκρίτων πολιτῶν ὑποδεικνυομένων ὑπὸ τοῦ νομάρχου Θεσσαλονίκης». Ἐπελέγησαν ὑπὸ τοῦ τότε διευθυντοῦ τῆς Νομαρχίας Κου Κ. Ἀγγελάκη οἱ Κοι Κλέων Χατζηλάμπρος, ὁ πρῶην πρόξενος τῆς Ἑλλάδος Φ. Κοντογούρης, οἱ ἱατροὶ Πεντζίκη καὶ Παπάζογλου, καὶ ἐκ τῶν Ἰσραηλιτῶν μὲν ὁ τραπεζίτης Σαοὺλ Ἀμάρ, ἐκ τῶν Τούρκων δὲ ὁ Ριφ. Χαμδῆ. Τὸ διάταγμα τοῦ διορισμοῦ των δὲν ἤργησε νὰ δημοσιευθῇ καὶ νὰ γίνῃ ἀμέσως ἡ πρώτη συνεδρίασις μὲ θέμα νὰ τεθοῦν αἱ βάσεις τῆς λειτουργίας τοῦ ἰδρύματος πρῶτον διὰ τοῦ διορισμοῦ γραμματέως ὡς ἐντολοδόχου τοῦ ταμίου. Τὸ περὶ ἐξευρέσεως οἰκῆματος ἔμενε ἄλυτον καὶ δὴ εἰς μίαν μᾶλλον στρατοκρατούμενην τότε πόλιν, τὰ δημόσια κτίρια τῆς ὁποίας κατεῖχοντο ἀπὸ στρατιωτικὰς μονάδας καὶ ὑπηρεσίας.

Ἐν τῷ μεταξὺ διὰ τὸ καλλιτεχνικὸν μέρος ἦλθον εἰς ἐπαφὴν πρῶτον μὲ τὸ Λύκειον τῶν Ἑλληνίδων ποῦ συνεχέντρωνε κυρίας μὲ μόρφωσιν καὶ πατριωτικὰ καὶ προοδευτικὰ αἰσθήματα. Ἦτο ἐγκατεστημένον εἰς διαμέρισμα ὀλίγων δωματίων μὲ ἐπιμήκη διάδρομον. Αἱ κυραὶ τοῦ συμβουλίου ἐχάρησαν πολὺ μὲ τὴν ἀφιξίν μου, κυρίως διότι διέβλεπον μὲ τὴν συχνὴν παρουσίαν μου κατὰ τὰ ἀπογεύματα τὸν ἐμψυχωτὴν τῶν μουσικῶν των ἀκροαμάτων καὶ τὸν διαιτητὴν κατὰ τὰς ἀξιώσεις φιλοπρωτίας τῶν μελῶν τῆς μουσικῆς των ὁμάδος. Ταυτοχρόνως ἔγινε ἐπιμόνως λόγος νὰ δώσω συναυλίαν διὰ νὰ ἀκουσθῶ ἀπὸ τὸ εὐρύτερον κοινὸν τῆς πόλεως.

Πρῶτον ζήτημα τὸ τῆς συνοδείας εἰς τὸ πιάνο. Οἱ ὑπάρχοντες ἐν Θεσσαλονίκη καθηγηταὶ τοῦ πιάνου Κορ Ἐρρ. Ὀρπι καὶ Α. Μαρκεζίνης δὲν ἔπαιζαν πιάνο... ἀλλ' ἦσαν ὁ πρῶτος ἀρχιμουσικὸς καὶ ὁ δεύτερος βιολιστής.

Τὴν κατάστασιν ἔσωσε μία εὐγενικὴ καὶ ἀλησμόνητος ὑπαρξίς ἡ νεαρὰ Δις Τότα Οἰκονόμου ποῦ εἶχε πάρη προηγουμένως καλὰ μαθήματα εἰς τὴν Κων)πολιν καὶ ἦτο προικισμένη μὲ ἀληθινὸ μουσικὸ ἔνστικτον καὶ δεξιολογικὰ

προσόντα. Με δύο δοκιμὰς ἐπέισθην ὅτι μποροῦσε πολὺ καλὰ νὰ με συνοδεύσῃ εἰς τὴν συναυλίαν μου, ἣν καὶ ὤρισα συντόμως, τὴν 12 Φεβρουαρίου 1915.

Ἐψυχολόγησα καλῶς τὴν σύνθεσιν τοῦ προγράμματος. Δὲν ἦτο ρεσιτάλ ὡς τὸ προηγηθὲν τοιοῦτον μου ἐν Ἀθήναις μὲ συνοδείαν τοῦ Φαραντάτου. Εἶχε καὶ μουσικὸν περιεχόμενον ἐκτὸς τοῦ δεξιοτεχνικοῦ καὶ ἐποικίλλετο μὲ τὴν συμμετοχὴν ἐκλεκτῶν ἐρασιτεχνίδων τοῦ Λυκείου δικῶν μας καὶ ξένων.

Ἡ ἐντύπωσις ἦτο τελεσίδικος διὰ τὸν σκοπὸν μας καὶ αἱ ἐφημερίδες μας, ὡς καὶ αἱ δύο Γαλλόφωνοι τοιαῦται, ἀφιέρωσαν κυρίας στήλας τῶν διὰ νὰ ἐξάρουν τὴν ἐπιτυχίαν τῆς ἐνῶ ταυτοχρόνως τὴν ἐχαρρακτήρισαν ὡς ἐξαιρετικὸν κοσμικὸν γεγονός.

Ἀπὸ τῆς ἐπομένης ἤρχοντο νὰ ἐγγραφοῦν μαθηταὶ καὶ μαθήτριαι, οἱ πλεῖστοι καθ' ὁμάδας. Εὐτυχῶς διὰ τὸ Ὁδεῖον εἰδοποιήθη τηλεγραφικῶς ἐξ Ἰταλίας ὅτι ἀποδέχεται τὴν πρόσκλησίν μου νὰ ἔλθῃ εἰς Θεσσαλονίκην καὶ συνεργασθῇ μαζί μου ὁ Βέλγος καθηγητὴς Τεὸ Κῶφμαν πού πραγματικῶς ὑπῆρξε ἓνας πολὺτιμος συνεργάτης. Ἐντὸς 2 ἡμερῶν εἶχα τὴν χαρὰν νὰ ἐναγκαλισθῶ παλαιὸν συνάδελφον, καλλιτέχνην πρώτης γραμμῆς εἰς τὸ πιάνο καὶ τὰ θεωρητικά. Μετὰ τὸ ροδαλό του πρόσωπο καὶ τὰ μακρὰ καλλιτεχνικὰ μαλλιά του κατέκτησε ἀμέσως τὶς συμπάθειες ὄλου τοῦ κόσμου καὶ ἔτρεχον νὰ ἐγγραφοῦν εἰς τὴν τάξιν του οἱ καλλίτερες μαθήτριες τοῦ πιάνου μὲ ἐπὶ κεφαλῆς τὴν Τότα Οἰκονόμου, εἰς τὴν ὁποίαν τὸ Ὁδεῖον ἀπένειμε μετὰ 2 ἔτη τὸ πρῶτον δίπλωμά του εἰς τὸ πιάνο, ἀφοῦ αὐτὴ ὠλοκλήρωσε καὶ τὰς ἄλλας σπουδὰς τῆς εἰς τὰ παράλληλα μαθήματα.

Τὸ Λύκειον μετὰ τὴν συναυλίαν μου ἀπεδέχθη εὐγενῶς νὰ μᾶς παραχωρήσῃ τὰς αἰθούσας του γιὰ τὰ μαθήματά μας κατὰ τὰς π.μ. ὥρας καθ' ἃς δὲν ἤρχοντο συνήθως αἱ κυρίαι παρὰ μόνον γιὰ τὰ ἀπογευματινὰ τέια.

Μὲ τὸν Κῶφμαν εἰργαζόμεθα καὶ οἱ δύο ἐντατικῶς ἔχοντες νὰ διδάξωμεν ἤδη πλέον τῶν 100 μαθητῶν, τοῦτο δὲ ἀνεπισήμως, ὡς προπαρασκευαστικὰ μαθήματα μόνον, διότι ἡ κανονικὴ λειτουργία τοῦ Ὁδείου ἔπρεπε νὰ ἀρχίσῃ μετὰ τὴν ἐκδοσιν τοῦ κανονιστικοῦ διατάγματος πού ἀπήτησε χρόνον πολὺν καὶ μελέτην ὑπὸ τοῦ Ἰπουργείου, μὴ προϋπάρχοντος ὀργανισμοῦ ἑτέρου δημοσίου Ὁδείου. Προσεφέρθη ἐπίσης νὰ ἀναλάβῃ τὴν διδασκαλίαν ἀριθμοῦ τινος μαθητῶν τοῦ βιολιοῦ καὶ τῆς θεωρίας ὁ νεαρὸς τότε Κορ Β. Θεοφάνους πού ὑπηρέτει εἰς τὴν μουσικὴν τῆς φρουρᾶς καὶ ὑπῆρξεν ἐκ τῶν πρώτων μετέπειτα διορισθέντων καὶ ἐπαξίως ἀνεληθόντων διαδοχικῶς εἰς ὅλας τὰς βαθμίδας τῆς ἱεραρχίας.

Ἡ Ἐφορεία τοῦ Ὁδείου ἐπέδειξεν ὅλην τὴν καλὴν τῆς θέλησιν ἀναλαβοῦσα τὴν διαχείρισιν τῶν ἐκ διδάκτρων ἐσόδων εἰσπρατομένων ὑπὸ τοῦ γραμματέως καὶ κατατιθεμένων εἰς τὴν Ἐθνικὴν Τράπεζαν.

Ἡ ἀκανόνιστος αὕτη λειτουργία εἶχε καὶ τὴν καλὴν τῆς ὄψιν διότι εἰς τὰς πολυαρίθμους αἰτήσεις διορισμοῦ νέων Ἀθηναίων καλλιτεχνῶν πού μὲ συστά-

σεις διαφόρων ἐπισήμων ἤξιουν νὰ διορισθοῦν ὡς τακτικοὶ καθηγηταὶ ἡδυνάμην νὰ ἀπαντήσω ὅτι οὐδεὶς διορισμὸς ἦτο ἀκόμη δυνατὸς (καὶ τοῦτο διότι εἶχον ὡς πρόγραμμα νὰ εἰσηγηθῶ τὸν διορισμὸν μόνον ἀνεγνωρισμένης ἀξίας καθηγητῶν, καὶ τὴν συμπλήρωσιν τοῦ προσωπικοῦ βαθμιαίως κατὰ προτίμησιν ἐκ νέων Μακεδόνων καλλιτεχνῶν ποὺ θὰ ἐμορφώνοντο εἰς τὸ Ὠδεῖον).

Ἐν τῷ μεταξύ ἐπέρχεται κατ' Ἀπρίλιον ἡ λόγῳ διαφωνίας διὰ τὴν ἐξωτερικὴν πολιτικὴν παραίτησις τοῦ Βενιζέλου. Εἰς τὰς ἐπισήμους δηλώσεις τῆς νέας Κυβερνήσεως ἀνεγράφετο ὅτι ἀνεστέλλετο ἡ ἰσχὺς παντὸς νόμου ἐπιφέροντος ἐπιβάρυνσιν τοῦ δημοσίου, ἐπομένως καὶ τοῦ Ὠδείου.

Ἐσπευσα ἀμέσως εἰς Ἀθήνας συμπιπτουσῶν καὶ τῶν διακοπῶν τοῦ Πάσχα καὶ κατώρθωσα νὰ πεισθῇ ὁ νέος Ὑπουργὸς νὰ γίνῃ ἐξαίρεσις διὰ τὸ Ὠδεῖον καὶ ὅτι περιορίζοντες εἰς τὸ ἐλάχιστον τὰς δαπάνας τῆς λειτουργίας του δὲν θὰ εἴχομεν ἀνάγκην ἢ μόνον 28.000 ἀντὶ τῶν 50 κατ' ἔτος.

Κατὰ τὴν πρώτην συνεδρίασιν τοῦ Σεπτεμβρίου, ὁπότε εἶχε πλέον ἐκδοθῆ τὸ κανονιστικὸν διάταγμα, ἀπεφασίσθη νὰ ὑποβληθῇ πρότασις περὶ διορισμοῦ ἐπὶ συμβάσει τοῦ ἀλλοδαποῦ Κῶφμαν καὶ ὡς τακτικῶν τοιούτων τοῦ Θεσσαλονικέως συνθέτου Αἰμιλίου Ριάδη, μετὰ τὴν κήρυξιν τοῦ πολέμου ἐπανελθόντος ἐκ Παρισίων, καὶ τοῦ Λώρη Μαργαρίτη, ἀπὸ τῆς παιδικῆς του ἡλικίας σπουδάσαντος εἰς τὸ Μόναχον καὶ τοῦ ὁποίου ὁ πατήρ, ἀρχίατρος, ὑπηρέτει εἰς Θεσσαλονίκην.

Εἴχομεν πλέον ἐπάρκειαν προσωπικοῦ εἰς τὸ πιάνο, τὸ βιολί καὶ τὰ θεωρητικά, ὀργανωμένην δὲ ὑπηρεσίαν γραμματείας κ.λ.π. Ἄλλ' ἰδοὺ νέος σκόπελος. Μὲ τὴν γενικὴν ἐπιστράτευσιν τοῦ Σεπτεμβρίου τοῦ 1915 ὤφειλον νὰ ὑπηρετήσω ὡς ἐφεδρος, ἀνήκων δὲ εἰς τὸ Α'. Σῶμα, ἐδρεῦον εἰς Ἀθήνας, ἔπρεπε νὰ ἀναχωρήσω ἐκεῖ ἀμέσως. Καλυφθείσης ἤδη ὀλοκλήρου σχεδὸν τῆς Σερβίας, ὁ στρατὸς μας εὕρισκετο εἰς κατάστασιν ἐπιφυλακῆς καὶ οὕτω οὐδεμία μετὰθεσις ἢ ἀπόσπασις ἦτο δυνατὴ, πρὸς μᾶλλον ἀπλοῦ ὀπλίτου ὡς ἐγώ. Ἡ κατάστασις αὕτη διήρκεσεν ἐπὶ μακρόν.

Τὸ μόνον ποὺ κατώρθωσα μετὰ τρεῖς στρατιωτικὰς συναυλίας, ἃς εἶχον ὀργανώσει εἰς τὴν αἴθουσαν τοῦ Ὠδείου Ἀθηνῶν ὅπου ἐστρατωνιζόμεθα, με σκοπὸν τὴν ψυχαγωγίαν τοῦ στρατοῦ, ἦτο νὰ ἀποφασίσῃ ὁ διοικητὴς τῶν ἐμπέδων νὰ μὲ προσκολλήσῃ «πρὸς ἐνίσχυσιν ἀποσπάσματος συνοδείας λιποτακτῶν» ποὺ ἔπρεπε νὰ παραδοθοῦν εἰς τὰ σώματά των εἰς Δράμαν καὶ νὰ δώσῃ προφορικὴν ἐντολὴν εἰς τὸν ἐπὶ κεφαλῆς ὑπαξιωματικὸν νὰ μὲ ἀφήσῃ εἰς Θεσ)νίκην καὶ μετὰ 2 ἡμέρας ἐπανερχόμενος νὰ μὲ παραλάβῃ καὶ πάλιν εἰς τὸ ἀπόσπασμα. Προσεπάθησα κατὰ τὰς δύο αὐτὰς ἡμέρας νὰ τακτοποιήσω πᾶν ἐκκρεμοῦν ζήτημα καὶ νὰ δώσω εἰς τοὺς συνεργάτας μου ὅλους τὴν διαβεβαίωσιν ὅτι δὲν θὰ ἀργήσῃ ἡ ὀριστικὴ μου ἐπάνοδος ἐπικειμένης τῆς γενικῆς ἀποστρατεύσεως. Ἐν τῷ μεταξύ Γαλλικὸς στόλος ἀπεβίβασε στρατὸν ὑπὸ τὸν στρατηγὸν Σαράιγ ποὺ κατηυλίσθησαν εἰς τὴν πεδιάδα Κατερίνης — Θεσσαλονίκης καὶ

κατέλαβε όλα τὰ παραμεθόρια ὑψώματα, ἐνῶ ὁ Γερμανικὸς στρατὸς διαταχθεὶς νὰ μὴν εἰσέλθῃ εἰς τὸ Ἑλληνικὸν ἔδαφος ἐσταμάτησε εἰς τὸ Μοναστηρίου τῆς Σερβίας. Νέον μέτωπον ἐσχηματίσθη εἰς τὴν γραμμὴν Γευγελῆς - Μοναστηρίου καὶ συχνὰ ἀντηλάσσοντο κανονιοβολισμοὶ τὴν νύκτα, ἡ λάμψις καὶ ὁ κρότος τῶν ὀπείων ἦσαν αἰσθητοὶ εἰς τὴν ἔξωθεν τῆς Θεσσ)νίκης πεδιάδα πρὸς τὸ Πλατύ, χωρὶς ὅμως νὰ γίνωνται καὶ ἐχθροπραξίαι διότι καὶ οἱ Γάλλοι εἶχον διαταγὴν μόνον νὰ ἐμποδίσουν πᾶσαν πρὸς Νότον πρόκλησιν καὶ νὰ ἀνακουφίσουν τὰ εἰς τὸ Ἑλληνικὸ ἔδαφος καταφυγόντα τμήματα τοῦ ὑποχωρήσαντος Σερβικοῦ στρατοῦ.

Ὁ Βενιζέλος ἀφίχθη ἀμέσως εἰς Θεσσ)νίκην ὅπου ἐσχημάτισε προσωρινὴν ἐπαναστατικὴν Κυβέρνησιν ὑπὸ τὴν τριανδρίαν, τοῦ ἰδίου, τοῦ Κουντουριώτη καὶ τοῦ Δαγκλῆ καὶ μὲ ὑπουργοὺς ἐκ τῶν κρατίστων συνεργατῶν τοῦ ποῦ ἐσπευσαν καὶ αὐτοὶ εἰς Θεσσ)νίκην διὰ παντὸς μέσου. Τὸ Ὁδεῖον ἔπαυσε πλέον νὰ ὑπάγεται εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῆς Παιδείας. Κανονικῶς ἔπρεπε ὅλοι νὰ ἀναχωρήσωμεν εἰς Ἀθήνας καὶ νὰ τεθῶμεν εἰς τὴν διάθεσιν τοῦ Ὑπουργείου. Ἄλλ' οὐδὲ πρὸς στιγμὴν ἐσκέφθημεν νὰ σταματήσωμεν τὸ ἔργον μας. Εἴχομεν τὸ συναίσθημα ὅτι εἴμεθα περισσότερον καλλιτέχναι μὲ εὐγενῆ ἀποστολὴν καὶ ὀλιγώτερον ὑπάλληλοι. Θὰ ἐπράττομεν τὸ καθῆκον μας παραμένοντες εἰς τὴν θέσιν μας.

Εἶχον ἤδη ἐπανέλθῃ εἰς Θεσσ)νίκην μετὰ τὴν γενικὴν ἀποστράτευσιν καὶ ἀνέλαβον τὰ καθήκοντά μου. Αἱ περισσότεραι κυρίαι τοῦ Λυκείου, σύζυγοι ἀνωτάτων καὶ ἀνωτέρων ἀξιωματικῶν, ἐπέστρεψαν μαζύ των εἰς Ἀθήνας ἅμα τῇ εἰσόδῳ τοῦ Γαλλικοῦ στρατοῦ εἰς τὴν Μακεδονίαν. Τὸ Λύκειον ἔπαυσε νὰ λειτουργῇ. Εὐτυχῶς κατωρθώσαμεν νὰ μᾶς δοθῇ διὰ τὸ Ὁδεῖον μικρὸν διαμέρισμα ἐκ τῶν δημοσίων κτιρίων τῆς σημερινῆς λεωφόρου Βασιλίσσης Σοφίας. Ἡ τοιαύτη ἀναγκαστικὴ σύμπτυξις μας θὰ ἔλεγε κανεὶς ὅτι εἰς ἀντίρροπον ἐτόνωσε ἔτι ἐπὶ πλέον τὴν δραστηριότητά μας. Ὅλοι μόνον μίαν ὥραν διὰ τὸ γεῦμα ἀπηρχόμεθα, ἐργαζόμενοι ἐντατικῶς ἕως ἀργὰ τὴν νύκτα. Τὸ ἀποτέλεσμα ἦτο πλὴν τῆς εὐστόχου διδασκαλίας νὰ σχηματίσωμεν μικρὰν ὀρχήστραν ἐγγύρδων καὶ γυναικείαν χορωδίαν ἀπὸ καλλιφώνους μαθητρίας ὄλων τῶν τάξεων καὶ κατωρθώσαμεν ὥστε τὴν 7 Δεκεμβρίου τοῦ 1916 νὰ δώσωμεν ἤδη τὴν πρώτην δημοσίαν συναυλίαν τοῦ Ὁδεῖου εἰς τὴν ἀρκετὰ μεγάλην αἴθουσαν τοῦ τότε Κιν)φου Πατὲ ποῦ εἶχε καὶ εὐπρόσωπα θεωρεῖα.

Διεσκεύασα ὠραῖα Γαλλικὰ τραγούδια (ἀπὸ τὰ 2 βιβλία τοῦ Durand) γιὰ ὀρχήστρα καὶ χορωδία καὶ μὲ μερικὰ πνευστὰ τῆς μουσικῆς τῆς φρουρᾶς καὶ τὴν εὐγενῆ σύμπραξιν τοῦ καλλιτέχου τοῦ φλάουτου Κου Φιλ. Νικολαΐδου, ἐγκατεστημένου ἤδη ἐν Θεσσ)νίκη, κατωρθώθη νὰ παρουσιάσωμε πρόγραμμα μὲ πνοὴν καὶ ὠραῖον μουσικὸν περιεχόμενον. Ἀρχίσαμε μὲ τὸ «Σὲ ὑμνοῦμεν» (Pour vous bénir) τοῦ St Saëns, συνεχίσαμε μὲ ἄλλα χορωδιακὰ καὶ μὲ ἐκτέλεσιν τοῦ 2ου κοντσέρου τοῦ ἰδίου ἀπὸ τὴν Τότα Οἰκονόμου μὲ τὸν Κῶφμαν,

καὶ τελειώσαμε μὲ τὸν ὕμνο τῶν Ὀλυμπιακῶν ἀγώνων τοῦ Σαμάρρα γιὰ πρώτη φορά παιζόμενον στὴ Θεσσαλονίκη. Στὸ σβύσιμο πιανίσσιμο τοῦ πρώτου ἔργου διέκρινα τὸν Βενιζέλον συγκεκινημένον καὶ χειροκροτοῦντα μὲ ἐνθουσιασμόν. Ἐκαμάρωνε ὅτι τὸ Ὀδεῖον ποῦ ἱδρυσεν ἔδειχνε τόσο γρήγορα ἔντονον δράσιν ποῦ τὴν χειροκροτοῦσαν θερμῶς καὶ ὅλοι οἱ παριστάμενοι εἰς τὰ λοιπὰ θεωρεῖα ἐπίσημοι ξένοι, ὁ Ἀντιβασιλεὺς τῆς Σερβίας Ἀλέξανδρος, ὁ Γάλλος στρατηγὸς Σαράϊγ, ὁ Ἀγγλος Μίλνε, ὅλα τὰ ἐπιτελεῖα τοῦ συμμαχικοῦ στρατοῦ καὶ οἱ δικοὶ μας ἐπίσημοι. Ἐδημιουργήθη ἔτσι μιὰ ζεστασιὰ ποῦ ἐπεσφράγιζε τὴν βεβαίωσιν τῆς ἐπαναστατικῆς Κυβερνήσεως ὅτι διαπνεόμεθα ὅλοι ἀπὸ φιλοσυμμαχικὰ αἰσθήματα. Ἡ συναυλία ἐπανελήφθη κατὰ τὴν ἐπομένην Κυριακὴν καὶ ἔτσι τὴν ἀκουσαν καὶ ὅσοι δὲν εὔρον θέσιν κατὰ τὴν πρώτην συναυλίαν, προεξάρχοντος καὶ πάλιν τοῦ Βενιζέλου καὶ τῶν ἀρχῶν μας.

Τὸ ἔργον μας ἐξηκολούθη μὲ ἐναλλαγὰς θάρρους καὶ ἐγκαρτερήσεως κατὰ τὰς κρίσιμους λόγῳ τῶν πολεμικῶν γεγονότων ὥρας ὅπως π.χ. ἡ κατάληψις τοῦ Βουκουρεστίου ὑπὸ τὸν Γερμανῶν 5 μόλις ἡμέρας ἀφ' ἧς εἶχεν ἀγγεληθῆ ὅτι ἡ Ρουμανία προσεχώρησε εἰς τὸν συμμαχικὸν ἀγῶνα καὶ ὅτι οὕτω ἡ πλάστιγξ θὰ ἐκλινε πλέον ὑπὲρ τῶν συμμαχῶν.

Τὸ Ὀδεῖον ἀπέκτησε ἐν τῷ μεταξὺ δύο ἔτι διακεκριμένους συνεργάτας, διὰ μὲν τὸ βιολί τὸν Εὐριπίδην Κοτσανίδην ποῦ ὑπῆρξε πρότυπον εὐσυνειδήτου καὶ ἐπιμελεστάτου καθηγητοῦ, προήχθη διαδοχικῶς καὶ κατέλαβε τὴν ἔδραν τοῦ βιολιοῦ μετὰ τὴν ἀποχώρησίν μου, διὰ δὲ τὰ θεωρητικὰ τὸν ἀείμνηστον Γ. Βακαλόπουλον. Ὁ μεγάλος αὐτὸς ἰδεολόγος μᾶς ἤλθε ἀπὸ τὸ Βέλγιον ὅπου εἶχε παραμείνει καὶ μετὰ τὴν κατάληψίν του ὑπὸ τῶν Γερμανῶν. Ἀνέλαβε τὰ ἀνώτερα θεωρητικὰ καὶ εἶναι γνωστὸν τί ἐπετέλεσεν εἰς τὸν τομέα αὐτὸν ὅλα αὐτὰ τὰ χρόνια. Στους διαγωνισμοὺς τῶν Ἀθηνῶν τόσον τοῦ Ὑπουργείου τῆς Παιδείας διὰ τὴν πρόσληψιν καθηγητῶν τῆς Ὀδικοῦ ὅσον καὶ εἰς τὰς προαγωγικὰς ἐξετάσεις τῶν στρατιωτικῶν μουσικῶν οἱ μαθηταὶ του κατελάμβανον συνήθως τὰς πρώτας θέσεις εἰς τοὺς πίνακας τῶν ἀποτελεσμάτων. Καὶ ὁ σημερινὸς ἀρχηγὸς τοῦ σώματος ἀντισυνταγματάρχης Ἀριστ. Καζαντζῆς εἶναι παλαιὸς μαθητῆς του ἐκ τῶν κρατίστων, τυχῶν διαδοχικῶς τῶν ἀνωτέρων διπλωμάτων εἰς τὰ θεωρητικά.

Καὶ ἐνῶ τὸ Ὀδεῖον εἶχε πλέον ἀνδρωθῆ καὶ τὸ ἔργον του εἶχεν ἤδη πλήρως ἐπιβληθῆ, νέον θλιβερὸν γεγονὸς παρ' ὀλίγον νὰ σταματήσῃ τὴν λειτουργίαν του. Ἦτο ἡ κατὰ τὸν Ἰούλιον τοῦ 1917 μεγάλη πυρκαϊὰ τῆς Θεσσαλονίκης ποῦ ἀπετέφρωσε σχεδὸν ὀλόκληρον τὸ κέντρον τῆς πόλεως. Παρέμεινα καθ' ὅλην τὴν νύκτα θλιβόμενος ἐκ τῆς ταχείας προόδου τοῦ κακοῦ ὀφειλομένης ἰδίᾳ εἰς τὸν πνέοντα «Βαρδάρην» καὶ διερωτώμενος ἰδίᾳ πῶς θὰ σωθῶν τὰ πιάννα τοῦ Ὀδεῖου. Καὶ τοῦτο μὲν ἐπετεύχθη, ἀλλ' εὐρισκόμεθα καὶ πάλιν ἄνευ στέγης. Ὅπου καὶ ἂν ἀπηυθυνόμην ἐπισήμως ἢ ἀνεπισήμως μοὶ ἀπήντων μὲ τὸ κλασικὸν «Τῶν οἰκιῶν ἡμῶν ἐμπιπραμένων ὑμεῖς ἄδετε..».

Ἐπεράσαμεν τρεῖς καὶ πλέον μῆνας μεγάλης ψυχικῆς δοκιμασίας ἐκ τοῦ τοιοῦτου ἀδιεξόδου. Ἄλλ' ἐπεμείναμεν καὶ κατωρθώσαμεν κατόπιν ἀδιαλείπτων ἐνεργειῶν νὰ ἐπαναληφθῇ περὶ τὰ τέλη Νοεμβρίου ἡ λειτουργία τοῦ Ὁδείου εἰς τμῆμα διαμερίσματος τῆς αὐτῆς λεωφόρου ποῦ ἐκενώθη ἐν τῷ μεταξύ μεταφερθέντος ἀλλαχοῦ τοῦ ἐν αὐτῷ ὕλικου. Ἐσυστεγάζετο ὅμως εἰς αὐτὸ τὸ δασαρχεῖον καὶ εἰς λοχαγὸς ἐκ τῶν ἐπιτελῶν τοῦ Γαλλικοῦ στρατοῦ. Καὶ οὕτω κατωρθώσαμεν νὰ μὴ διακοπῇ ἡ λειτουργία τοῦ Ὁδείου.

Αὐτὰ καὶ τὰ τοῦ ἐπομένου κεφαλαίου τοῦ παρόντος περιλαμβάνω ὡς ἱστορικὰ καὶ ἀσφαλῶς διδακτικὰ διὰ τοὺς νέους καλλιτέχνας ποῦ καλὸν θὰ ᾔητο νὰ γνωρίζουν ὅτι ἡ ἐπιμονὴ καὶ ἡ πεποίθησις ὅτι ἀγωνίζονται εὐγενῆ ἀγῶνα θὰ δικαιωθοῦν τελικὰ ὅταν βέβαια οἱ ἀποδύμενοι εἰς αὐτὸν ἔχουν καὶ καλλιτεχνικὸν ὄπλισμὸν τοιοῦτον ὥστε νὰ ἐπιβάλλωνται καὶ κατ' αὐτὰς τὰς ἀντιξόους περιστάσεις.

Οὕτω ὀφείλω ἐν συνεχείᾳ νὰ σημειώσω πῶς ἔγινε τὸ μεγάλο βῆμα πρὸς ὀριστικὴν ἐξασφάλισιν στέγης ἂν ὄχι εὐπροσώπου τουλάχιστον ἐπαρκοῦς διὰ τὴν διδασκαλίαν τῶν 600 καὶ πλέον μαθητῶν καὶ μαθητριῶν ποῦ εἶχον ἐγγραφῆ εἰς τὸ Ὁδεῖον, διὰ τῆς στεγάσεώς του εἰς τὸ ἐναντι τῆς Ἡλεκτρικῆς Ἐταιρείας περίπτερον, ὅπου ἐπὶ ἔτη μακρὰ ἔγινε ἡ πλέον καρποφόρος ἐργασία καὶ ὅπου ἐμορφώθησαν οἱ πλεῖστοι τῶν διπλωματούχων του ποῦ ἀπετέλεσαν βαθμιαίως τὰ κυριώτερα στελέχη τοῦ ἰδρύματος καὶ ὡς καλλιτέχναι καὶ ὡς καθηγηταὶ καὶ πραγματικὰ συνετέλεσαν ὥστε τὸ Ὁδεῖον νὰ θεμελιωθῇ ἐπὶ ἀρρήκτων πλέον βάσεων.

Ἦτο κατόρθωμα τὸ νὰ στεγασθῶμεν εἰς τὸ περίπτερον τοῦτο καὶ μάλιστα τὸ Ὁδεῖον νὰ ἀποκτήσῃ νόμιμον κυριότητα τοῦ μονωρόφου αὐτοῦ κτίσματος, ὄχι ὅμως καὶ τοῦ οἰκοπέδου ἀνήκοντος πάντοτε εἰς τὸ δημόσιον.

Εἶχον μάθει ὅτι ἡ ἡγεσία τοῦ Σερβικοῦ στρατιωτικοῦ τμήματος ποῦ τὸ εἶχεν ἀνεγείρη κατὰ τὸν πόλεμον διὰ νὰ τὸ χρησιμοποιήσῃ ὡς ὑπνωτήριο ἀξιωματικῶν καὶ ὀπλιτῶν, προκειμένου νὰ μετασταθμεύσῃ τοῦτο ἀφοῦ ἔληξαν αἱ ἐν τῇ Βαλκανικῇ ἐπιχειρήσεις εἰς τὴν ἐν Σερβίᾳ ἔδραν του, ἐσκόπει νὰ ἐκποιήσῃ τοῦτο ἀντὶ 40 χιλιάδων τῶν τότε δραχμῶν ὅσον εἶχε ἀκριβῶς κοστῆσῃ ἡ ἀνέγερσίς του. Ὁ διοικητὴς συνταγματάρχης μοῦ εἶπε σχετικῶς ὅτι τὸ ζητοῦν, πλειοδοτοῦντες μάλιστα, ἄλλοι διὰ κλινικὴν καὶ ἄλλοι διὰ βιβλιοθήκην, ἀλλ' ὅτι θὰ προτιμηθῇ τὸ Ὁδεῖον ποῦ εἶχε μάλιστα συνεργασθῆ μὲ τὴν στρατιωτικὴν Σερβικὴν ὀρχήστραν παραμείνασαν ἐπὶ τινὰ χρόνον εἰς Θεσσαλονικὴν. Ἐπρεπε ὅμως τὸ ποσὸν τοῦτο νὰ καταβληθῇ ἐντὸς τριῶν ἡμερῶν προκειμένου τὴν ἐπομένην νὰ γίνῃ ἡ ἀναχώρησις τοῦ κλιμακίου. Ἐπρεπε νὰ μὴ χάσωμεν τὴν εὐκαιρίαν.

Συνενοήθη ἄμέσως μὲ τὸν Δήμαρχον Κ. Ἀγγελάκην καὶ τὸν διευθυντὴν τῆς Τραπεζῆς ὡς ταμίαν. Δὲν ὑπῆρχον εἰς τὸ ταμεῖον τοῦ Ὁδείου παρὰ μόνον 10.000. Προσωπικῶς διέθετον ἄλλας 12.000. Τὸ ὑπόλοιπον, ἦτοι 18.000, θὰ

μᾶς ἐδάνειζε ἡ Τράπεζα ἐπὶ ἐγγυήσει δύο γραμματίων τὰ ὁποῖα ἐδέχθησαν νὰ ὑπογράψουν ὡς προσωπικὴν των ὀφειλὴν ὁ Κορ Δῆμαρχος καὶ ὁ Ἔφορος Κορ Καρβωνίδης. Ἐπρεπε ταυτοχρόνως νὰ ὑπογραφῆ τὸ σχετικὸν πρακτικὸν τῆς Ἐφορίας, τὰ γραμμάτια, τὰ ἐντάλματα κ.λ.π. ὑπὸ τοῦ Δημάρχου Ἀγγελάκη. Τὴν ἡμέραν ἐκείνην ἀγγελθέντος τοῦ θανάτου τοῦ Βασιλέως μας Ἀλεξάνδρου κατήρχετο διὰ Θεσ)νίκης εἰς Ἀθήνας διὰ νὰ παραστῆ εἰς τὴν κηδεῖαν ὁ νέος Βασιλεὺς τῆς Σερβίας Ἀλέξανδρος. Ὁ Ἀγγελάκης ὄφειλε νὰ τὸν κατευοδῶσῃ ὡς τὴν ἀποβάθραν ὅπου θὰ ἐπεβιβάζετο ἀντιτορπιλικοῦ. Ὅταν τὸν εἶδα εἰς τὸ γραφεῖον τοῦ μου εἶπε «Δὲν μου μένουν παρὰ μόνον 15 λεπτά... πόσες ὑπογραφές θέλεις;» Μόνον 11 τοῦ εἶπα πού χρειάζονται τὴν διάθεσιν 2 λεπτῶν. Ὁ εὐγενικὸς αὐτὸς φίλος χωρὶς νὰ τὰ διαβάξῃ τὰ ὑπέγραφε ὅπου τοῦ ἔδειχνα μαζὺ μὲ τὸ γραμμάτιον τῆς προσωπικῆς του ὀφειλῆς. Καὶ οὕτω ἐλύθη τὸ τόσον σπουδαῖον αὐτὸ διὰ τὸ Ὠδεῖον ζήτημα.

Τὸ κτίριον αὐτό, ὅταν μετὰ πολλὰ ἔτη ἐστεγάσθημεν εἰς τὸ νῦν παραλιακὸν οἴκημα, παρεχωρήθη εἰς τοὺς προσκόπους, τυπικῶς μὲ ἐνοίκιον ἐλάχιστον ὥστε νὰ παραμένῃ ἡ ἐπ' αὐτοῦ κυριότης εἰς τὸ Ὠδεῖον.

ΤΑ ΕΠΙΤΕΥΓΜΑΤΑ ΤΟΥ ΩΔΕΙΟΥ

Πρὶν ἐκθέσωμεν ἐν γενικαῖς γραμμαῖς τὰ κυριώτερα σημεῖα τῶν ἐπιτευγμάτων τοῦ Ὠδείου καθ' ὅλα αὐτὰ τὰ χρόνια πρέπει νὰ ποῦμε δυὸ λόγια γιὰ τὸ ἐσωτερικὸν μας προσωπικὸν ἐκεῖνο πού ἐν στενῇ συνεργασίᾳ μαζὺ μου ἐφρόντιζε διὰ τὴν εὐρυθμὸν λειτουργίαν τοῦ ἰδρύματος ἀπὸ ἀπόψεως τάξεως καὶ κανονικῆς διεξαγωγῆς τοῦ ἐκπαιδευτικοῦ του ἔργου.

Ὁφείλω νὰ ἐξάρω τὴν ἐπ' αὐτοῦ ἐξάαιρετον συμβολὴν τοῦ ἐπὶ μακρὸν γενικοῦ γραμματέως Κου Χριστοφόρου Δαδάκη, ἀνθρώπου προικισμένου μὲ διοικητικὰ προσόντα, γενικὴν μόρφωσιν καὶ ἦθος. Ἐπίσης τὴν εὐσυνείδητον ἐργασίαν τῆς Δίδος Βασ. Πίπη πού ταυτοχρόνως προσέφερε συχνὰ εἰς τὸ ἴδρυμα καὶ τὴν καλλιτεχνικὴν τῆς συνεργασίαν. Καθ' ὃν δὲ χρόνον αὕτη εἶχε μεταβῆ εἰς Ἀγγλίαν δι' ἀνωτέρας σπουδᾶς τραγουδιοῦ τὴν ἀνεπλήρωσε λίαν εὐσυνειδήτως ἡ Κα Καρολίδου.

Μονωδία. Ὁφείλομεν νὰ ἀποτίσωμεν φόρον τιμῆς εἰς τὴν ἐπὶ μακρὰ ἔτη ἀφωσιωμένην καὶ ἀποδοτικὴν συνεργασίαν τῆς Κας Καρολίνας Καπάσο, καὶ νὰ κάμωμεν εὐφημὸν μνεῖαν τῆς ἐπὶ διετίαν συμβολῆς εἰς τὴν εὐόδωσιν τοῦ ἔργου τῆς σχολῆς τοῦ ἀειμνήστου καὶ προῶρος ἐκλιπόντος καθηγητοῦ Ἡρακλέους Πασχαλίδου.

Τὸ ἔργον των ἐσυνεχίσθη ἀπὸ τὴν Καν Μαρίαν Μακρῆ, πού εἶναι τόσον εὐφῆμως γνωστὴ καὶ ἐν Ἀθήναις καὶ ἐν Θεσ)νίκῃ, πόσον ἀποδοτικὴ ὑπῆρξε πάντοτε ἡ καθηγητικὴ τῆς ἐργασία.

Δραματική. Ἡ σχολή αὕτη ἀπετέλεσε σημαντικὸν ἔργον καὶ ὑπῆρξεν ὁ πρόδρομος τοῦ ἐπιτελουμένου νῦν ὑπὸ τοῦ ὀργανισμοῦ τοῦ Θεάτρου Βορείου Ἑλλάδος τοιοῦτου.

Δημιουργὸς καὶ ἐμψυχωτῆς τῆς ὑπῆρξεν ὁ τακτικὸς καθηγητῆς τῆς καὶ ἐν συνεχείᾳ ὑποδιευθυντῆς τοῦ Ὁδείου Κοσ Ἰ. Κοπανᾶς.

Εἰς τὸν γενικὸν πίνακα τῶν διπλωματούχων καὶ πτυχιούχων τοῦ Ὁδείου περιέχονται τὰ ὀνόματα καὶ τῶν διπλωματούχων τῆς σχολῆς ταύτης, οὐκ ὀλίγοι τῶν ὀποίων ἐσημείωσαν εὐδόκιμον σταδιοδρομίαν καὶ ἀλλαχοῦ, καὶ εἰς τὴν πρωτεύουσαν.

Εἰς τὸ κεφάλαιον τοῦτο τοῦ σημειώματός μας περὶ τῶν κυριωτέρων συνεργατῶν μας ἔπρεπε χρονογραφικῶς νὰ ὀμιλήσωμεν μόνον ὧδε περὶ τῶν συνεργατῶν μας ἐκείνων περὶ ὧν δὲν ἐγένετο προηγουμένως μνεία, καθ' ὅσον οἱ πλεῖστοι περιλαμβανόμενοι εἰς τὸν ὡς ἀνωτέρω πίνακα εἶναι ἐκεῖνοι οἱ ὀποῖοι ἐμορφώθησαν βασικὰ εἰς αὐτὸ τὸ ἴδρυμα, τὸ ἐπόνεσαν καὶ ἠνάλωσαν ἀκαμάτως πάσας τὰς ψυχικὰς δυνάμεις των διὰ τὴν προαγωγὴν του ἐπὶ βαθμιαίως ἀνωτέρου καλλιτεχνικοῦ ἐπιπέδου. Εἰς αὐτοὺς ὀφείλεται ἰδιαίτερος φόρος τιμῆς διότι παρέμειναν πιστοὶ εἰς τὰς ἐπάλλξεις τοῦ σκληροῦ πολλάκις ἀγῶνος διὰ τὴν εὐδόωσιν τοῦ ἔργου του.

Τὰ ὄρια τοῦ παρόντος δὲν ἐπιτρέπουν νὰ ἐπεκταθῶμεν ἐπὶ τῆς δράσεώς των γνωστῆς ἄλλως τε εἰς ὄλην τὴν κοινωνίαν ὀλοκλήρου τῆς Βορείου Ἑλλάδος καὶ εὐφῆμως ἀναφερομένης καὶ εἰς τὴν πρωτεύουσαν.

Εἰς τὸ βιολί. Ὁ Κοσ Χρ. Δέλλας, ὁ πρῶτος διπλωματοῦχος, καλλιτέχνης μὲ δρᾶσιν καὶ καθηγητῆς, γνωστὸς καὶ ὡς διακεκριμένος συνθέτης, ὁ ὀποῖος ἐπαξίως κατέλαβε καὶ τὴν ἔδραν τοῦ βιολιοῦ ἐν συνεχείᾳ μετὰ τὴν ἀποχώρησίν μου. Ὁ τόσον εὐσυνειδήτος καὶ μὲ ἀληθῆ μουσικότητα ἐργασθεὶς πάντοτε καὶ εἰς τὸ βιολί καὶ εἰς τὴν μουσικὴν δωματίου κ. Δ. Γεωργίου.

Ὁ ἀπὸ ἐτῶν συνεργασθεὶς μαζί μας καὶ διακριθεὶς πάντοτε καὶ ὡς καλλιτέχνης καὶ ὡς καθηγητῆς κ. Σταῦρος Παπαναστασίου ὁ ἀπὸ τῆς ἰδρύσεως τῆς ΣΟΒΕ ἐπαξίως καταλαβὼν τὴν θέσιν τοῦ Αου ἐξάρχοντος βιολιστοῦ.

Εἰς τὸ πιάνο. Ἡ ἐξαιρετικῆς καθηγητικῆς ἰκανότητος Κα Ἰδα Μαργαρίτη - Ρόζενκραντς, νῦν ἐν Ἀθήναις συνεχίζουσα τὴν καθηγητικὴν τῆς δρᾶσιν ὡς διάδοχος τῆς σχολῆς τοῦ συζύγου τῆς τοῦ ἀειμνήστου Λώρη Μαργαρίτη, πού ὑπῆρξε ἀληθινὸς δημιουργὸς εἰς τὴν σχολὴν τοῦ πιάνου τοῦ Ὁδείου Θεσσαλονίκης.

Ἐτερος ἀξίος συνεχιστῆς τῆς σχολῆς αὐτῆς εἶναι ὁ καθηγητῆς τῆς ἔδρας τοῦ πιάνου καὶ νῦν ὑποδιευθυντῆς τοῦ Ὁδείου Κοσ Ἀθ. Κοντός, πού τὸ ἔργον του ὡς καθηγητοῦ εἶναι ἐκ τῶν πλέον ἀποδοτικῶν καὶ ἀτέρμων ὁ πίναξ τῶν ὑπ' αὐτοῦ μορφωθέντων ἀξίων διπλωματούχων. Ἐξ ἴσου ἀξιόλογον δρᾶσιν ἐπέδειξεν ἐν τῷ ἰδρύματι ἡ καθηγήτρια Δις Ἀνθίππη Φωκᾶ, τετιμημένον μέλος

τοῦ προσωπικοῦ του. Ἡ δρᾶσις τῆς Κας Θούλας Γεωργίου, διπλωματούχου ἐν συνεχείᾳ καὶ τῆς Μαΐστερσούλε τῆς Βιέννης καὶ ὡς καλλιτέχνιδος καὶ ὡς καθηγήτριας εἶναι τόσον γνωστὴ ὥστε νὰ μὴ χρειάζεται ἰδιαιτέρα αὐτῆς μνεία. Ἡ Δνὶς Ἰωάννα Νεδέλκου, διπλωματοῦχος ἐν συνεχείᾳ καὶ τοῦ Κονσερβατουὰρ τῶν Βρυξελλῶν, παρεῖχε πάντοτε εἰς τὸ ἴδρυμα ἐξαιρετικὰς ὑπηρεσίας καὶ εἰς τὸν τομέα τοῦ πιάνου ὡς καὶ εἰς τὸν τῶν θεωρητικῶν.

Μία καθηγήτρια τοῦ πιάνου ποὺ ἀφ' ἧς ἐργάζεται εἰς τὸ Ὠδεῖον ἐπέδειξεν ὅτι εἶναι γεννημένη καθηγήτρια εἶναι ἡ Κα Κικὴ Σταύρου - Μάνου. Θὰ ἐλέγομεν τὸ ἴδιον καὶ διὰ τὴν Δδα Παπάζογλου, ἐκ τῶν ἀξίων ἐκπροσώπων τῆς σχολῆς τοῦ Μαργαρίτη. Ὅσον ἀφορᾷ τὴν Δδα Νόραν Λουκίδου, αὕτη πλὴν τῆς καθηγητικῆς τῆς ἀποδοτικότητος, μᾶς δείχνει καὶ σπάνια ἐκτελεστικὰ προσόντα ποὺ ἐξετιμῆθησαν μεγάλως καὶ κατὰ τὰς δύο τῆς ἐμφανίσεις ὡς σολίστ τῆς Κρατικῆς Ὀρχήστρας Ἀθηνῶν πλὴν ἐκείνων ποὺ ἐπέδειξε μὲ τὴν ΣΟΒΕ.

Ἄλλη κατηγορία καθηγητῶν τοῦ ἰδρύματος ποὺ συνέχισαν εὐφημότατα τὴν δρᾶσιν των καὶ εἰς τὴν πρωτεύουσαν περιλαμβάνει τὸν Κον Διον. Ὁρπῆ ποὺ διεκρίθη ἀμέσως μεταξὺ τῶν καθηγητῶν τοῦ Ἐθνικοῦ Ὠδεῖου Ἀθηνῶν καὶ ἀφοσιούμενος ὀλοψύχως εἰς τὴν διδασκαλίαν τοῦ πιάνου διεμόρφωσε μαθητάς, ἤδη φημισμένους εἰς τὴν πρωτεύουσαν.

Ἀνάλογον δρᾶσιν εἰς τὸ Ἐθν. Ὠδεῖον τῆς πρωτεύουσας εἶχεν ἐπιδείξει ἐπὶ μακρὸν καὶ ὁ Γεώργιος Βάμβας. Ὁ πρόωρος θάνατός του ἀπετέλεσε σκληρὰν ἀπώλειαν διὰ τὸ ἐν λόγῳ Ὠδεῖον.

Ὅλως εἰδικὴ μνεία ὀφείλεται εἰς τὸν καθηγητὴν τοῦ Ἑλληνικοῦ Ὠδεῖου Ἀθηνῶν Κον Γ. Γεωργιάδην ποὺ εἶναι σήμερον ἐκ τῶν διαπρεπεστέρων Ἑλλήνων συνθετῶν καὶ ἐκ τῶν πλέον ἀνεγνωρισμένων μαίτρ τοῦ πιάνου.

Τὸ Ἑλληνικὸν Ὠδεῖον δικαίως τὸν θεωρεῖ ὡς ἓνα τῶν ἐξεχόντων συνεργατῶν του ποὺ ἔχει μορφώση τοὺς περισσοτέρους καὶ κρατίστους τῶν διπλωματούχων καὶ πτυχιούχων του, ἡ καλλιτεχνικὴ του δὲ δρᾶσις εἶναι πολυσχιδῆς ἐκτεινομένη εἰς ὅλους τοὺς τομεῖς μιᾶς ὑγιοῦς μοντέρνας συνθέσεως καὶ χαίρει τῆς γενικῆς ἐκτιμῆσεως.

Ὁφείλομεν παραλλήλως νὰ ἐξάρωμεν τὸ τάλαντον καὶ τὴν δρᾶσιν τῶν πνευματικῶν ἐκείνων τέκνων τοῦ ἰδρύματος, ποὺ μὲ τὰ φτερά τῆς ἀνωτέρας τέχνης των καὶ τοῦ ταλάντου των ἐσημείωσαν μίαν ἐξαιρετικὴν δρᾶσιν καὶ εἰς τὴν Ἑσπερίαν.

Μεταξὺ τῶν κορυφαίων σημερινῶν καλλιτεχνῶν τοῦ βιολοντσέλλου ποὺ εἰς ἐπανειλημμένας ἐμφανίσεις του εἶχε ἐπιβληθῆ παντοῦ εἶναι ὁ Κοσ Ἐλευθέριος Παπασταύρου. Τὴν εὐγλωττοτέραν ἀναγνώρισιν τοῦ ταλάντου καὶ τῆς τόσον πνευματικῆς ἐμβαθύνσεώς του εἰς τὴν τεχνικὴν τοῦ ὄργάνου καὶ τὴν δι' αὐτοῦ ἀπόδοσιν τῆς ἀληθινῆς σκέψεως τῶν συνθετῶν τῶν ὑπ' αὐτοῦ ἐκτελουμένων ἔργων ἀποτελεῖ ὁ διορισμός του ὡς καθηγητοῦ τῆς Ecole Normale

τῶν Παρισίων. Ἡ ἀρχικὴ καὶ βασικὴ του μόρφωσις ἔγινε εἰς τὸ Ὁδεῖον Θεσσαλονίκης γιὰ τὸ ὄργανον καὶ τὴν μουσικὴν δωματίου ὑπὸ τοῦ ὑποφαινομένου, γιὰ δὲ τὰ θεωρητικὰ ὑπὸ τοῦ Κου Βακαλοπούλου πού τὸν ἐμόρφωσε μέχρι πτυχίου ἀρμονίας πρὸ τῆς ἀναχωρήσεώς του εἰς Ἑσπερίαν.

Ἡ Κα Μαργαρίτα Πέρρα, ἀπὸ πολλοῦ γνωστὴ ὡς ἐκ τῶν πλέον διακεκριμένων καλλιτεχνίδων τοῦ τραγουδιοῦ. Αἱ συναυλῖαι τῆς εἰς διάφορα μουσικὰ κέντρα τῆς Ἑσπερίας καθιέρωσαν τὴν φήμην τῆς ἰδίας ὡς ἐξαιρετικῆς ἑρμηνευτρίας τοῦ λίντ.

Ὁ Πέπος Βαξεβάνος διετέλεσεν ἐπὶ πολλὰ ἔτη πρῶτος τενόρος τῆς Φολκσόπερ τῆς Βιέννης καὶ ἐξακολουθεῖ τὴν ὡραίαν σταδιοδρομίαν του, ὡς καὶ ὁ βαθύφωνος Φ. Βαφειάδης πού ἐσημείωσε μεγάλας ἐκεῖ ἐπιτυχίας.

Ἀμφότεροι εἶχον ἐπανελημμένως συμπράξῃ εἰς συναυλίας τοῦ Ὁδείου ἰδία μὲ χορωδιακὰ ἔργα.

Γνωστὴ ἡ ἐν Αὐστρία ὡραία σταδιοδρομία τοῦ Χρ. Πολυζωῖδῃ ἰδία ὡς ἐξάρχοντος βιολιστοῦ τῆς ὀρχήστρας τοῦ Γκράτς. Ἡ φήμη του ἐπεσφραγίσθη καὶ πάλιν τὸ περασμένο καλοκαῖρι ὅτε ἔπαιξε μὲ τὴν Σ.Ο.Β.Ε ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τοῦ Κου Μιχαηλίδου.

Δύο ἄλλαι καλλιτέχνιδες τοῦ βιολιοῦ 1) Ἡ δις Ντάνη Δοσσίου, ἐγκατεστημένη ἀπ' ἐτῶν στὸ Παρίσι ὅπου ἔχει δώση ἐπανελημμένως συναυλίας μὲ μεγάλην ἐπιτυχίαν, ταξειδεύει δὲ διαρκῶς εἰς διαφόρους τουρνέ τῶν ὁποίων ἡ ἀδιάλειπτος συνέχισις ἀποδεικνύει πόσον ἐκτιμᾶται τὸ τάλαντόν τῆς καὶ

2) Ἡ Κα Ἰσμήνη Χρυσοχόου - Κάρτερ, ἀφοῦ ἐπὶ μακρὸν ἐσταδιοδρόμησε στὴν Βιέννη, ὅπου εἶχεν ἀποκτήσῃ φήμην τόσον ὡς σολίστ ὡς καὶ στὴν μουσικὴν δωματίου, ἐγκατεστάθη εἰς Ἀθήνας ὅπου ἐκτιμᾶται δεόντως καὶ ὡς σολίστ καὶ ὡς ἐκτελέστρια μουσικῆς δωματίου καὶ ὡς καθηγήτρια. Ἀρίστη ἤδη διπλωματοῦχος τοῦ Ὁδείου Θεσσαλονίκης εἶχε δώση ρεσιτάλ μὲ μεγάλην ἐπιτυχίαν πρὸ τῆς ἀναχωρήσεώς τῆς εἰς Βιέννην.

Πρέπει νὰ σημειώσωμεν ἐπίσης τὰς μεγάλας ἐπιτυχίας τοῦ καθηγητοῦ τοῦ Ὁδείου Κου Γ. Θυμῆ, ἰδία εἰς τὸ Σάλτσπουργκ, τόσον ὡς σολίστ τοῦ πιάνου ὅσον καὶ ὡς ἀρχιμουσικοῦ ὁ ὁποῖος ἔδωσε καὶ δίδει τώρα, τόσον ὡς καλλιτέχνης καὶ καθηγητῆς τοῦ πιάνου, ὅσον καὶ ὡς ὁσάκις διευθύνει, δείγματα τοῦ ἀνωτέρου του ταλάντου συχνὰ εἰς συναυλίας τῆς Σ.Ο.Β.Ε.

Δὲν παρακολουθήσαμεν κατὰ τὰ τελευταῖα ἔτη καὶ ἄλλους τοῦ Ὁδείου πού ἐσταδιοδρόμησαν ἐπιτυχῶς εἰς τὴν Ἑσπερίαν καὶ Ἀμερικὴν ὅπως ὁ Ἄνδρέας Μακρῆς πού διεκρίθη μετὰξὺ τῶν καλλιτεχνῶν τοῦ βιολίου εἰς Βασιγκτῶνα καὶ ἀλλαχοῦ.

Ἀνασκοποῦντες τινὰς τῶν κυριωτέρων σταθμῶν τῆς ἐξελίξεως τοῦ ἔργου τοῦ Ὁδείου ὡς σημειώσωμεν καὶ τὰς ἐπὶ πολλὰ ἔτη συναυλίας κουαρτέττου ἰδρυθέντος ὑπὸ τοῦ ὑποφαινομένου πού ἀπετέλεσαν τὴν ἀπαρχὴν διαδόσεως

τῶν τόσον ἀνωτέρου ἐπιπέδου μουσικῶν τοιούτων ἐκδηλώσεων καὶ εἰς τὴν Θεσσαλονίκην.

Ἡ ὀρχήστρα. Τὸ ἔργον τῆς συγκροτήσεως τῆς ὀρχήστρας ἀπήτησε μακρὰν προπαρασκευὴν ἀπὸ τῆς πρώτης διαμορφώσεως ἐκ τοῦ μηδενὸς τῶν κυρίων στελεχῶν τῆς ὀρχήστρας μέχρι τῆς βαθμιαίας ἐξελίξεως τοῦ ἔργου τούτου, ἡ ὁποία διεπιστοῦτο διὰ τῆς τακτικῆς ἐπαφῆς τῆς μικρῆς ἀρχικῆς ὀρχήστρας τοῦ μετὰ τὸ κοινόν. Ἡ πρώτη συμφωνικὴ συναυλία μας ἐδόθη τὴν 20 Δεκεμβρίου 1924 μετὰ ἐκτέλεσιν τῆς 5ης Συμφωνίας τοῦ Μπετόβεν ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τοῦ ὑποφαινομένου καὶ ἀπετέλεσε τὴν ἀπαρχὴν σειρᾶς τοιούτων, ὧν ἡ ὀργάνωσις καθίστατο δυνατὴ χάρις εἰς τὴν πρὸς τὴν τέχνην ἀφοσίωσιν καὶ δὴ ἀνιδιοτελῶς ὄλων τῶν μουσικῶν ποῦ συνειργάσθησαν διὰ τὴν προαγωγὴν τοῦ ἔργου τούτου.

Τὴν ὀρχήστραν τοῦ Ὁδείου διηύθυναν πλὴν τοῦ ὑποφαινομένου τακτικοῦ διευθυντοῦ τῆς κατὰ καιροὺς καὶ ὁ διατελέσας καθηγητῆς τῆς διευθύνσεως ὀρχήστρας Κος Ε. Φλωῆρος καὶ οἱ καθηγηταὶ Κοι Β. Θεοφάνους καὶ Ε. Κοτσανίδης, ὁ ὁποῖος καὶ παλαιότερον εἶχε σχηματίσῃ τὸν πρῶτον πυρῆνα μικρᾶς ὀρχήστρας ἐξ ἐπαγγελματιῶν μουσικῶν.

Κατακλεῖδα ὄλων αὐτῶν τῶν προσπαθειῶν καὶ ἐπιβράβευσιν τοῦ κατὰ τὸ πλεῖστον ὑπὸ ἀντιξόους συνθήκας συντελεσθέντος ἔργου τοῦ Ὁδείου ἀπετέλεσεν ἡ ἐκδοσις τοῦ νόμου 1445 τοῦ 1942, δυνάμει τοῦ ὁποίου τὸ Ὁδεῖον ἀπὸ ἰδρύματος δημοσίου δικαίου ἀνήχθη εἰς καθαρῶς δημόσιον ἴδρυμα μετὰ ὀργανικὰς θέσεις εἰς ἐκάστην εἰδικότητα, καθωρισμένην πλέον τὴν δημοσιουπάλληλικὴν ιδιότητα καὶ τὰ τῶν προαγωγῶν τοῦ προσωπικοῦ του, ὡς καὶ τὸν μηχανισμόν τῆς ὅλης τοιαύτης ὀργανώσεώς του καὶ οὕτω σήμερον εἶναι τὸ μόνον κρατικόν μας Ὁδεῖον, μὴ ἐπιτευχθείσης εἰσέτι κατὰ τὰ διαρρεύσαντα 50 ἔτη τῆς ἰδρύσεως ἐτέρου κρατικοῦ τοιούτου καὶ εἰς τὴν πρωτεύουσιν.

Τέσσαρες ἐκ τῶν στυλοβατῶν του ποῦ συνετέλεσαν μεγάλως διὰ τῆς φήμης καὶ τοῦ ταλάντου των εἰς τὸ νὰ φθάσωμεν εἰς τὸν μέγαν αὐτὸν σταθμὸν οἱ Τέο Κῶφμαν, Αἰμίλιος Ριάδης, Λώρης Μαργαρίτης καὶ Γ. Βακαλόπουλος ἐξέλιπον προῶρως, παραμένοντες ὅμως πάντοτε μετὰ τιμημένην τὴν μνήμην των εἰς τὰς δέλτους τῆς ἱστορίας τοῦ Ὁδείου.

ΝΕΑ ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ ΤΟΥ ὉΔΕΙΟΥ ΚΑΙ ΙΔΡΥΣΙΣ ΤΗΣ Σ.Ο.Β.Ε.

Μετὰ τὴν ἀποχώρησιν τοῦ ὑποφαινομένου τὸ Ὑπουργεῖον τῆς Παιδείας δὲν προέβη ἐπὶ 4 ἔτη εἰς τὸν διορισμὸν νέου διευθυντοῦ. Εἰς τοιαύτην ἀπόφασιν προήχθη μόνον ἀφοῦ ἐξησφάλισε πρὸς τοῦτο τὴν ἀποδοχὴν καλλιτέχνου περιωπῆς καὶ διεθνοῦς φήμης ὡς τοῦ Κου Σόλωνος Μιχαηλίδου, συνθέτου, συγγραφέως θεωρητικῶν ἔργων, μουσικολόγου καὶ ἀρχιμουσικοῦ.

Τὸ Ὁδεῖον κατὰ τὴν νέαν ταύτην περίοδον τοῦ ἔργου του ἀνεπτύχθη μεγάλως καὶ ἐπεβλήθη ὡς ὄντως τὸ μόνον ἐν Ἑλλάδι κρατικὸν τοιοῦτον, ἐνῶ ταυτοχρόνως πρὸς ἐκπλήρωσιν τοῦ ἀνωτέρου καλλιτεχνικοῦ προορισμοῦ του εἰς ἀκτῖνα ἐκτεινομένην καὶ πέραν τῶν Βαλκανίων ἰδρύετο καὶ ἡ Συμφωνικὴ Ὀρχήστρα τῆς Βορείου Ἑλλάδος (Σ.Ο.Β.Ε) με μόνιμον διευθυντὴν τὸν Κον Σόλωνα Μιχαηλίδην. Ἡ Σ.Ο.Β.Ε ποιουμένη ἀρχὴν τοῦ ἔργου της με συναυλίας ἀνὰ 15ήμερον κατώρθωσε νὰ δίδῃ ἀπὸ τοῦ παρελθόντος ἔτους ἐβδομαδιαίας τοιαύτας, νὰ μετακαλῆ κορυφαίους ἡμετέρους καὶ ξένους ἀρχιμουσικούς καὶ σολίστ, καὶ νὰ γνωρίζῃ εἰς τὸ ἐκλεκτὸν κοινὸν τῆς Θεσσαλονίκης τὰ πλέον ἐνδιαφέροντα ἔργα τῆς μουσικῆς φιλολογίας ἡμετέρων καὶ ξένων συνθετῶν κατὰ τρόπον ὥστε νὰ ἐξασφαλίσῃ πλέον τὴν ἐγγραφὴν ὑπὲρ πεντακοσίων τακτικῶν συνδρομητῶν καὶ πλῆθος τακτικῶν ἄλλων ἀκροατῶν της.

ΠΕΝΗΝΤΑ ΧΡΟΝΙΑ ΜΟΥΣΙΚΗΣ ΠΡΟΣΦΟΡΑΣ

*Μερικά αποσπάσματα από την ομιλία
του διευθυντού του Ώδείου κ. Σόλωνος Μιχαηλίδη
κατά τον έορτασμό τής πενηνταετηρίδος*

Μισός αιώνας στη ζωή ενός ιδρύματος είναι μια σημαντική χρονική περίοδος, που δίνει, πιστεύουμε, το δικαίωμα στο Ίδρυμα να αναμετρήσει και να υπομνήσει την προσφορά του και να γιορτάσει για τὰ επιτεύγματά του, αν έχει πραγματοποιήσει.

Ἡ επέτειος ενός τέτοιου γεγονότος αποτελεί ἕνα ὄροσημο, που δίνει στο Ίδρυμα τὴν εὐκαιρία νὰ ζυγίσει καὶ νὰ ἀξιολογήσει τὰ ὅποια ἐπιτεύγματα τοῦ παρελθόντος καὶ ἀναμετρώντας ὅσα δὲν πέτυχε νὰ πραγματοποιήσει, νὰ καθορίσει τοὺς νέους στόχους τοῦ μέλλοντος.

Εἶναι μιὰ σκοπιά, ἀπ' ὅπου μπορεῖ νὰ ἀτενίσει ἀπὸ τὴ μιὰ τὴν τόσο μακρὰ διαδρομὴ, που ἔκανε μέσα ἀπὸ δυσκολίες καὶ ἐμπόδια, καὶ ἀπὸ τὴν ἄλλη τὸ μακρὸ δρόμο που ἀπλώνεται μπροστὰ του, καί, ἀντλώντας δύναμη ἀπὸ τὴν πίστη που φλόγιζε τὴν προηγούμενη πορεία του, νὰ συνεχίσει πρὸς νέες κατακτήσεις.

Ὅταν πρόκειται γιὰ ἕνα Ίδρυμα, ὅπως τὸ Ώδεῖο, που οἱ σκοποὶ του εἶναι καθαρὰ πολιτιστικοὶ κι' ὅταν τὸ Ίδρυμα αὐτὸ βρέθηκε σὲ μιὰ νευραλγικὴ ἐθνικῶς περιοχὴ, που μόλις εἶχε ἀπελευθερωθεῖ ἀπὸ μακραίωνη σκλαβιά ὅταν αὐτὸ ιδρύθηκε, ἡ προσφορά του καὶ γενικὰ τὸ ἔργο του πρέπει νὰ ἰδωθοῦν καὶ ἀπὸ τὴν ἐθνικὴ πλευρά.

Γιατὶ ὁ ρόλος του ὑπῆρξε διπλός, ἐθνικὸς καὶ πολιτιστικὸς. Κι' ἂν σ' αὐτὸ τὸ ρόλο εἶχε ἐπιτυχία, διπλὴ θάνατι ἢ χαρὰ καὶ ἡ περηφάνεια του.

Οἱ δυσκολίες, που συνήθως παρουσιάζονται στὰ πρῶτα βήματα κάθε ὀργανισμοῦ, ἦταν στὴν περίπτωσι τοῦ Ώδείου Θεσσαλονίκης τόσο μεγάλες καὶ ιδιόρρυθμες που εἶναι ἄξιο θαυμασμοῦ πῶς κατάρθωσε νὰ τὶς ξεπεράσει.

Τὴν ἐποχὴ που ιδρύθηκε τὸ Ώδεῖο ἢ Θεσσαλονικὴ ἦταν μιὰ μικρὴ πόλις, ὅπου τὸ ἑλληνικὸ στοιχεῖο μειοψηφοῦσε ἀκόμα. Καμμιά σχεδὸν παράδοσι μουσικὴ δὲν ὑπῆρχε στὴν πόλι, πρᾶγμα αὐτονόητο γιὰ ἕνα τόπο, που μόλις βγήκε ἀπὸ τὴν μακραίωνη τουρκικὴ σκλαβιά. Ἦταν μιὰ φωτεινὴ ἔμπνευσι τοῦ τότε Προέδρου τῆς Κυβερνήσεως Ἐλευθερίου Βενιζέλου νὰ στηρίξει τὶς πρῶτες ἑλληνικὲς πολιτιστικὲς ἐλπίδες σ' ἕνα μουσικὸ Ίδρυμα, που ἐκαλεῖτο ἔτσι νὰ δράσει μέσα στὸν τότε ἀνάμικτο πληθυσμὸ τῆς πόλεως.

Ἡ εὐθύνη τοῦ Ὁδείου προβάλλει γι' αὐτούς τοὺς λόγους ἐξαιρετικὰ μεγάλη κι ἀπὸ τις δυὸ ἀπόψεις, τὴν καλλιτεχνικὴ καὶ τὴν ἐθνικὴ. Τὸ Ὁδεῖο ὅμως κατῴρθωσε σιγὰ - σιγὰ νὰ ξεπεράσει μ' ἐπιτυχία τις ἀφάνταστες δυσκολίες ποὺ εἶχε νὰ ἀντιμετωπίσει.

Τὸ ἔργο τοῦ Ὁδείου εἶναι δύσκολο νὰ ἀξιολογηθεῖ μέσα σὲ λίγες γραμμές. Ξεκινώντας μέσα ἀπὸ τὸ ἔρεβος ποὺ ἀφῆκε ἡ σκλαβιά, ἀναψε ἓνα ἐλπιδοφόρο λυχνάρι ποὺ σιγὰ σιγὰ ἔγινε ἓνας φάρος, ποὺ φώτιζε τὸ πνεῦμα καὶ τὶς καρδιές χιλιάδων σπουδαστῶν καὶ ὀλοένα πλάταινε γιὰ νὰ ἀγκαλιάσει ἓνα μεγάλο μέρος τῆς Βορείου Ἑλλάδος.

Μὲ τὴν ὀργάνωση συναυλιῶν, ποὺ ἄρχισε ἀπὸ τὰ πρῶτα σχεδὸν χρόνια, τὸ Ὁδεῖο ἔφερε σ' ἐπαφὴ τὸ κοινὸ μὲ τὰ ἔργα τῶν μεγάλων διδασκάλων καὶ συνετέλεσε ἀποφασιστικὰ στὴν ἀνάπτυξη τοῦ μουσικοῦ συναισθήματος καὶ τὴν ἀνύψωση τοῦ πολιτιστικοῦ ἐπιπέδου σ' ὅλη τὴ Βόρειο Ἑλλάδα.

Ἀπόφοιτοι τοῦ Ὁδείου, ἀφοῦ ἐμορφώθησαν στὸ ἴδρυμα, ἔχουν ἐπεκτείνει τὴν πολιτιστικὴ ἐπίδραση του σ' ὀλόκληρη τὴν Ἑλλάδα μέχρι τῆς Κύπρου.

Ἀρκετοὶ μαθηταὶ του δὲν διέπρεψαν μόνον μέσα στὸν ἐλληνικὸ χῶρο, ἀλλὰ καὶ πέρα ἀπὸ τὰ ἐθνικὰ σύνορα ἔχουν τιμήσει καὶ τιμοῦν ἀκόμη τὸ ἐλληνικὸ ὄνομα. Ἐκτοντάδες ἄλλοι σταδιοδρομοῦν ἐπιτυχῶς, ἀνάμεσά μας εἶτε ἐδῶ στὴ Θεσσαλονίκη, εἶτε στὴν Ἀθήνα καὶ σ' ὅλη τὴν Ἑλλάδα.

Κυρίες καὶ Κύριοι, ξέρω ὅτι δὲν ἔχω δώσει παρὰ μιὰ πολὺ συνοπτικὴ εἰκόνα τοῦ ἔργου τοῦ Ὁδείου. Ἀπὸ αὐτὴ ὅμως τὴν ἔστω καὶ μὴ πλήρη εἰκόνα, νομίζουμε ὅτι βγαίνει ἓνα καὶ μοναδικὸ συμπέρασμα, ὅτι τὸ Ὁδεῖο, μὲ τὰ σημαντικὰ ἐπιτεύγματά του σὲ πανελλήνια πλαίσια, ἔχει προσφέρει πολὺτιμες, ἐθνικῶς καὶ πολιτιστικῶς, ὑπηρεσίες, ὑπῆρξε ἄξιο τῶν προσδοκιῶν ποὺ στήριξε ἐπάνω του ἡ πολιτεία καὶ εἶναι ἄξιο τῆς ἐμπιστοσύνης τῆς πολιτείας γιὰ τὸ μέλλον.

Ἐκανε ὅμως ἡ πολιτεία πλήρως τὸ καθῆκον της ἔναντι τοῦ ιδρύματος αὐτοῦ καὶ τῶν ὑψηλῶν σκοπῶν γιὰ τοὺς ὁποίους αὐτὸ ἐργαζόταν; Ἀναμφίβολα τὸ Κράτος ἔκανε πάρα πολλὰ γιὰ τὸ Ὁδεῖο καὶ τοὺς ἐργάτες του, ἀφοῦ πάλεψαν, εἶν' ἀλήθεια, ἐπὶ δεκάδες χρόνια μὲ ὑποτυπώδη βοήθεια. Τὸ γεγονός ὅτι τὸ Ὁδεῖο Θεσσαλονίκης εἶναι τὸ μόνον κρατικὸ μουσικὸ ἴδρυμα τῆς Χώρας δείχνει κατανόηση, εὐνοια καὶ στοργή, ποὺ θὰ ἦταν ἄδικο νὰ μὴ ἀναγνωρίσει κανεὶς.

Ὑπολείπονται ὅμως τόσα πολλὰ καὶ τόσο σημαντικὰ νὰ γίνουν ἀκόμα.

Θὰ ὑπογραμμίσουμε τὰ πιὸ βασικά, ἀρχίζοντας μὲ τὴν εἰσῆγηση ὅπως ἡ πολιτεία τιμήσει μὲ μιὰ χειρονομία ἠθικῆς ἀναγνωρίσεως τῆς προσφορᾶς των τοὺς πρωτεργάτες τοῦ Ὁδείου. Ὁ ἐορτασμὸς τῆς 50ετίας προσφέρει μοναδικὴ εὐκαιρία.

Τὸ πρῶτο καὶ κυριώτερο πρόβλημα τοῦ Ὁδείου εἶναι τὸ πρόβλημα τῆς στέγης. Ἐπὶ 50 χρόνια τὸ Ὁδεῖο παλεύει νὰ λύσει αὐτὸ τὸ πρόβλημα. Τὸ σημερινὸ οἶκημα εἶναι ἐντελῶς ἀνεπαρκές καὶ ἀκατάλληλο ἀπὸ κάθε ἄποψη. Ἐνα οἶκημα εὐρύχωρο καὶ ὠραῖο, κτισμένο μὲ τὸν ἀποκλειστικὸ σκοπὸ νὰ χρησιμοποιηθεῖ ὡς Ὁδεῖο, ἐφωδιασμένο μὲ ὅλα τὰ ἐποπτικὰ μέσα διδασκαλίας, μὲ μιὰ μεγάλη αἴθουσα συναυλιῶν παραπλεύρως, ἐκτὸς ποῦ θὰ ἔλυε γιὰ πάντα τὸ πρόβλημα τῆς στέγης καὶ τῶν μουσικῶν ἐκδηλώσεων τῆς πόλεως, καὶ θὰ βοηθοῦσε τὸ Ἴδρυμα στὴν πληρέστερη καὶ ὁμαλότερη διεξαγωγὴ τῆς ἐργασίας του, θὰ ἀποτελοῦσε καὶ ἓνα κόσμημα, ἀντάξιο τῆς ἱστορίας καὶ τοῦ πολιτισμοῦ τῆς πόλεως. Σχέδια καὶ μελέτες ἔχουν γίνεῖ ἀπὸ καιρὸ καὶ ἀναμέναμε μὲ βέβαιες ἐλπίδες ὅτι ἡ 50ετηρίδα θὰ ἔδιδε τὴν εὐκαιρία γιὰ τὴν ἔναρξιν τοῦ ἔργου, ποῦ δὲν μπορεῖ νὰ καθυστερεῖ πιά μὲ τὴν ἔκτασιν ποῦ πῆρε καὶ τίς ηὔξημένες εὐθύνες ποῦ ἀντιμετωπίζει σήμερον τὸ Ὁδεῖο.

Παράλληλα πρέπει νὰ γίνεῖ μιὰ ἀναδιάρθρωση τῶν θέσεων τοῦ διδακτικοῦ καὶ διοικητικοῦ προσωπικοῦ τοῦ Ὁδείου. Πρῶτα ὁ ἀριθμὸς τῶν ὀργανικῶν θέσεων, ποῦ πιθανὸ νὰ ἦταν ἱκανοποιητικὸς ὅταν ἔγινε ὁ νόμος 1445)42, εἶναι σήμερον μικρὸς ἐν συγκρίσει μὲ τίς σημερινές ἀνάγκες καὶ τὴ μελλοντικὴ προοπτικὴ τοῦ Ὁδείου. Παράλληλα μιὰ ἀναδιάρθρωση βαθμολογικῆ ἐπιβάλλεται νὰ γίνεῖ, ἀνάλογα μὲ τὰ προσόντα ποῦ ἀπαιτεῖ ὁ νόμος καὶ τὸ ὑψηλὸ ἐπίπεδο τῆς προσφερομένης ὑπηρεσίας.

Ἐνα ἄλλο βασικὸ καὶ σημαντικώτατο θέμα εἶναι ἡ κρατικοποίησις τῆς Σ.Ο.Β.Ε.

Ἡ Σ.Ο.Β.Ε εἶναι σήμερον ὁ κύριος μουσικὸς φορεὺς στὴν Θεσσαλονίκη καὶ τὴν Βόρειο Ἑλλάδα, εἶναι στὴ συνείδησιν καὶ στὴν καρδιὰ τῶν Θεσσαλονικέων ἓνας μοναδικὸς καλλιτεχνικὸς θεσμὸς τῆς πόλεως καὶ μὲ τὸ ἔργο ποῦ ἔχει ἐπιτελέσει, μὲ τὰ ἐπιτεύγματα καὶ τὴν προσφορὰ τῆς, δικαιούται, ὕστερα ἀπὸ ἑπτὰ δύσκολα καὶ σκληρὰ χρόνια ἐργασίας, σὲ μιὰ ὀριστικοποίησιν τῆς ζωῆς τῆς. Εἶναι ἄδικο τὰ μέλη τῆς Σ.Ο.Β.Ε νὰ τυγχάνουν διαφορετικῆς μεταχειρίσεως ἀπὸ τοὺς συναδέλφους των τῶν Ἀθηνῶν καὶ νὰ συνεχίζουν νὰ ἐργάζωνται μὲ ἐπικρεμάμενη διαρκῶς τὴ δαμόκλεια σπάθη τῆς ἀναστολῆς τοῦ ἔργου τῆς Σ.Ο.Β.Ε. Αὐτὸ εἶναι ἀπαράδεκτο καὶ γιὰ τὴν πόλιν τῆς Θεσσαλονίκης.

Τὸ Ὁδεῖο ποῦ θεώρησε χρέος τιμῆς νὰ βοηθήσει τὴ Σ.Ο.Β.Ε. στὰ πρῶτα τῆς βήματα καὶ περιέβαλε μὲ στοργὴ τὴν προσπάθειά τῆς σὰν δική του ἀναμένει τὴν εὐλογημένη μέρα ποῦ ἡ Σ.Ο.Β.Ε. θὰ κρατικοποιηθεῖ καὶ σὰν χωριστὴ δημόσια ὑπηρεσία θὰ βαδίσει τὸν δικὸν τῆς ἐλεύθερο δρόμον πιά.

Τὸ θέμα εἶναι ἐξαιρετικὰ ἐπεῖγον καὶ πρέπει νὰ βρεῖ τὴ λύσιν του τὸ συντομώτερο δυνατό. Αὐτὸ, πιστεύουμε, εἶναι αἴτημα ὁλόκληρης τῆς πόλεως καὶ ἐκφράζουμε τὴν πεποίθησιν ὅτι ἡ Κυβέρνησις θὰ δώσει σύντομα τὴν πρέπουσα λύσιν.

ΕΟΡΤΑΣΜΟΣ ΤΗΣ ΠΕΝΤΗΚΟΝΤΑΕΤΗΡΙΔΟΣ

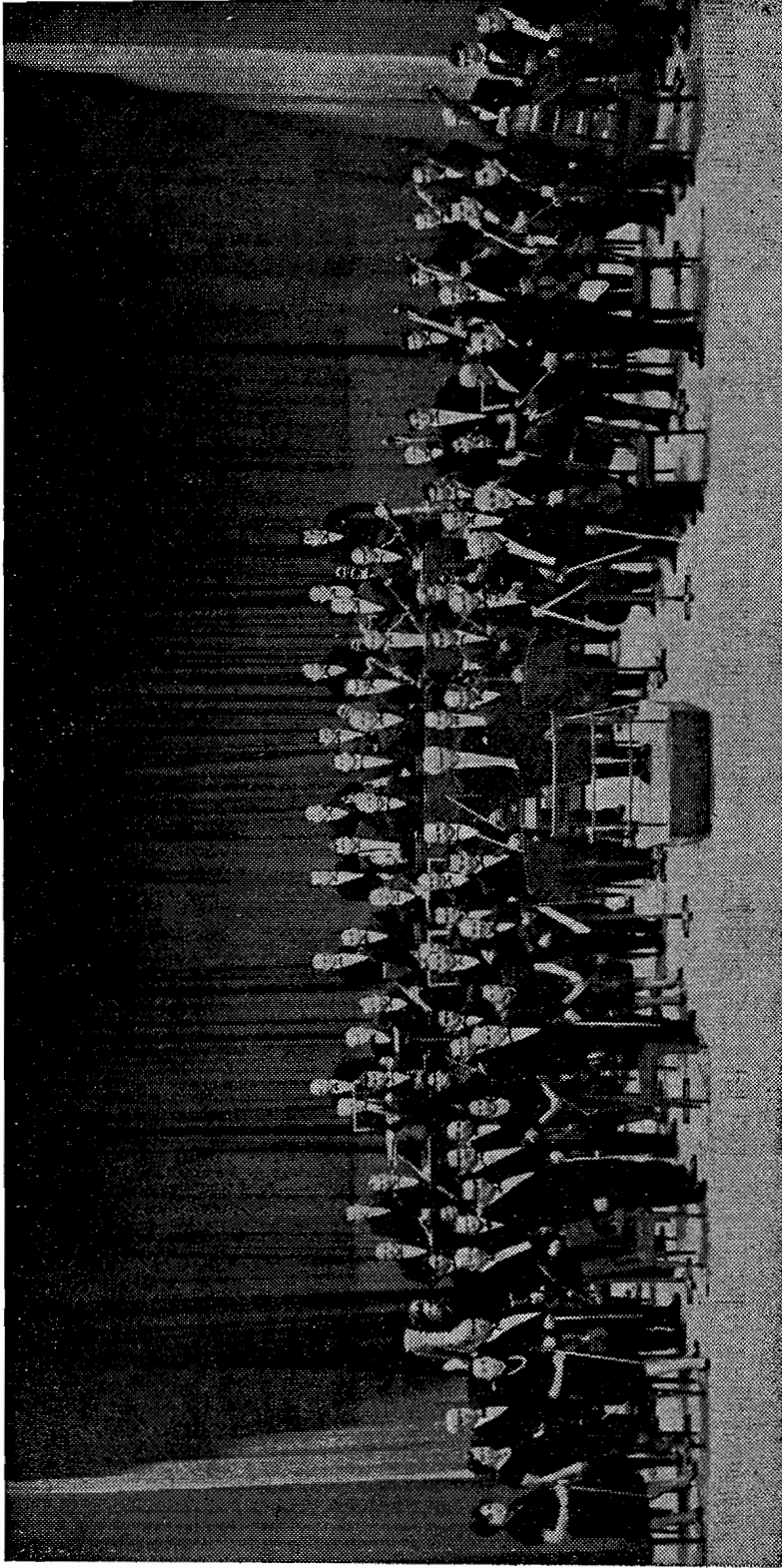
Ὁ Ἑορτασμὸς τῆς 50ρίδος τοῦ Ὠδείου ἔγινεν εἰς τὸ Θέατρον τῆς Ἐταιρείας Μακεδονικῶν Σπουδῶν τὴν Δευτέραν, 31ην Ἰανουαρίου 1966 καὶ ὥραν 8.30 μ.μ.

Τὸν Ἑορτασμὸν ἐτίμησαν διὰ τῆς παρουσίας των ὁ Παναγιώτατος Μητροπολίτης Θεσσαλονίκης Κοσ. Παντελεήμων, ὁ Ὑπουργὸς Βορείου Ἑλλάδος κ. Θ. Μανωλόπουλος, ὁ Γενικὸς Γραμματεὺς Ὑπουργείου Βορείου Ἑλλάδος κ. Ἰ. Δημάδης, ὁ Διοικητὴς τοῦ Γ' Σώματος Στρατοῦ Στρατηγὸς Ι. Κατσαδήμας, ὁ Νομάρχης Θεσσαλονίκης κ. Ν. Κούρναβος, ὁ Δήμαρχος Θεσσαλονίκης κ. Κ. Τσίρος, πολλοὶ βουλευταί, καθηγηταὶ τοῦ Πανεπιστημίου, δημοσιογράφοι, δημοτικοὶ σύμβουλοι, ἐκπρόσωποι τῶν γραμμάτων καὶ τεχνῶν, πρώην Ἐφοροὶ καὶ καθηγηταὶ τοῦ Ὠδείου καὶ πλῆθος κόσμου.

Τὸ πρόγραμμα περιελάμβανε ὁμιλίαν τοῦ Διευθυντοῦ τοῦ Ὠδείου κ. Σόλωνος Μιχαηλίδη, τοῦ Ἐφόρου κ. Σώτου Δημητριάδη καὶ τοῦ πρώτου Διευθυντοῦ τοῦ Ὠδείου κ. Ἀλεξάνδρου Καζαντζῆ. Ἠκολούθησε μουσικὸν πρόγραμμα περιλαμβάνον ἐκτελέσεις τῆς «Ἡμιτελοῦς» συμφωνίας τοῦ Σοῦμπερτ καὶ τοῦ Ἐμβατηρίου ἀπὸ τὴν «Καταδίκην τοῦ Φάουστ» τοῦ Μπερλιόζ ὑπὸ τῆς Σ.Ο.Β.Ε. ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τοῦ κ. Ἀ. Καζαντζῆ καὶ ἔργων Βακαλοπούλου, Ριάδη, Μαργαρίτη καὶ Χάυδν ὑπὸ τῆς Μικτῆς Χορωδίας τοῦ Ὠδείου (μὲ συμμετοχὴν παλαιῶν μαθητῶν τοῦ ἰδρύματος) ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τοῦ κ. Α. Παππᾶ.

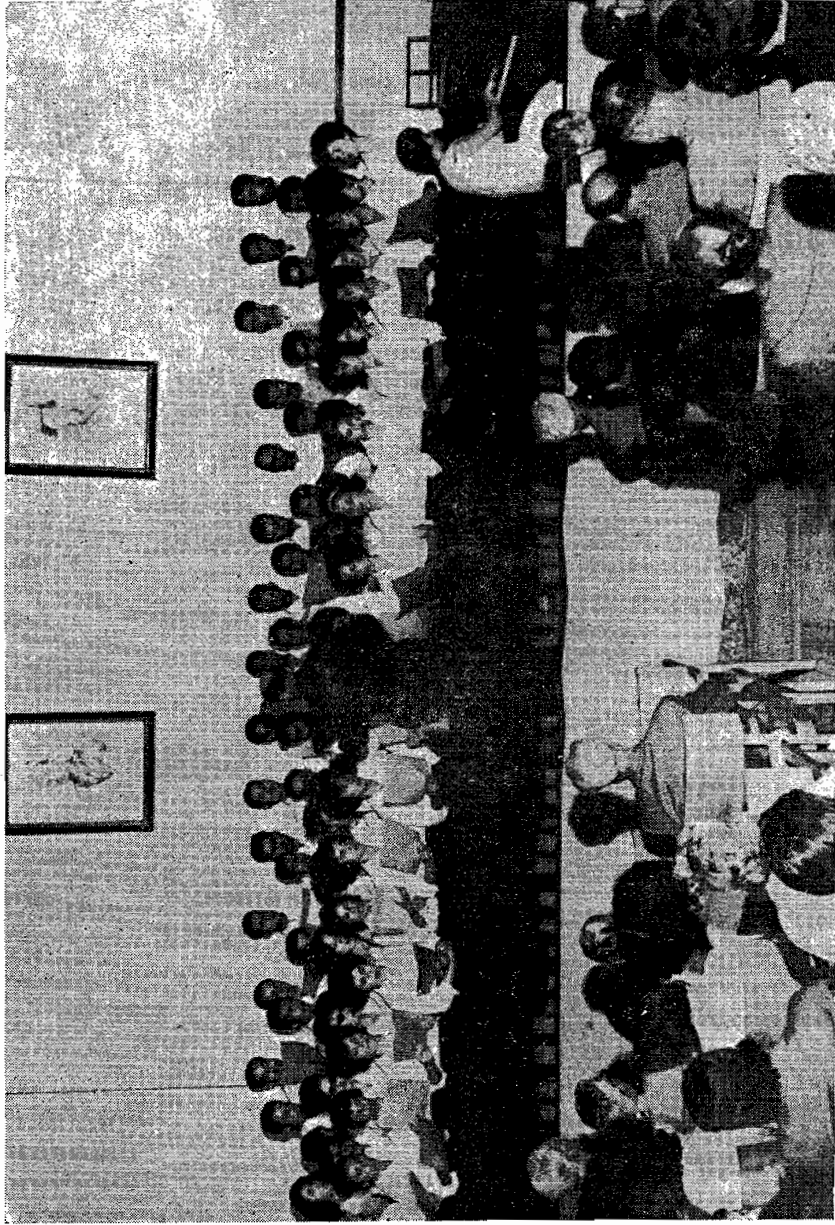
Εἰς τὸν κ. Ἀ. Καζαντζῆν προσεφέρθησαν στέφανοι ἐκ δάφνης ἐκ μέρους τοῦ Ὠδείου, τῆς Σ.Ο.Β.Ε. καὶ τοῦ Συνδέσμου Ἀποφοίτων Ὠδίων Θεσσαλονίκης.

Κατὰ τὸ τέλος τῆς ὁμιλίας του ὁ κ. Σ. Μιχαηλίδης ἀνεκοίνωσεν ὅτι ὁ Γενικὸς Γραμματεὺς τοῦ Ὑπουργείου Β. Ἑλλάδος κ. Δημάδης, ἐπικοινωνήσας μετὰ τοῦ κ. Πρωθυπουργοῦ, τὸν ὁποῖον ἐνημέρωσεν ἐπὶ τῶν ἀναγκῶν τοῦ Ὠδείου καὶ τῆς Σ.Ο.Β.Ε., ἐξουσιοδοτήθη ὑπ' αὐτοῦ νὰ προβῆ, ἐν συνεννοήσει μετὰ τοῦ κ. Ὑπουργοῦ Β. Ἑλλάδος, εἰς ἄμεσον καὶ λεπτομερῆ μελέτην καὶ εἰσῆγησιν λύσεως τῶν θεμάτων τοῦ οἰκήματος καὶ τῆς κρατικοποιήσεως τῆς Σ.Ο.Β.Ε. Ἡ Κυβέρνησις θὰ δώσῃ εἰς τὰ θέματα ταῦτα λύσιν ἄμεσου προτεραιότητος.

ΣΥΜΦΩΝΙΚΗ ΟΡΧΗΣΤΡΑ ΒΟΡΕΙΟΥ ΕΛΛΑΔΟΣ

Η ΜΑΘΗΤΙΚΗ ΧΟΡΩΔΙΑ ΤΟΥ ΩΔΕΙΟΥ

Τιμή Προγράμματος 0,50

ΑΙΘΟΥΣΑ ΠΑΤΕ

Τετάρτη 7/20 Δεβρίου 1916 9 μ.μ.

Η' ΔΗΜΟΣΙΑ ΣΥΝΑΥΛΙΑ ΤΟΥ

ΩΔΕΙΟΥ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

(ΙΔΡ. 1915)

ΥΠΟ ΤΗΝ ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΝ ΤΟΥ

Κ^{ΟΥ} ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ ΚΑΖΑΝΤΖΗ

ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ

ΜΕΡΟΣ Α^{ΟΝ}

1. "Σε θνoύμεν," Sⁱ SAËNS
Χορωδία και Ωρχήστρα
2. Ύμνος προς την Αγ. Καρμελίαν BOUÏOD
Βιολίον: Ο Κ^{ος} Β. Θεοφάνους
3. Élégie MASSENET
Βιολοντσέλλο: Ο Κ^{ος} καθ. Διαφύ.
4. 2^{ος} Κοντσέρτο εις σόλ Ελασσόν Sⁱ SAËNS
Andante sostenuto. — Allegro Scherzando — Presto.
Κλειδονύμφαλον: η Α^υ Τότα Οικονόμου
Β^{ος} Ο καθηγητής στήης Κ^{ος} Θ. Κώφμαν
5. "Το Γαλλικόν φρόνημα," BOURGAULT DUCOUDRAY
Χορωδία και Ωρχήστρα

ΜΕΡΟΣ Β^{ΟΝ}

6. α) Χορωδία των Εστιάδων εις τού μελοδρ. "οι Πάσβαροι," Sⁱ SAËNS
Σόλο φωνή: Αι Α^υ Ελένη Παπαχρήστου και Τότα Οικονόμου
β) "Τα σιάρια,"
γ) "Η επιστροφή των χειλιδώνων" E. DURAND
Υπό την διεύθυνσιν του καθηγητού Κ^{ου} Δόρη Μαργαρίτου
7. Σκηνη εις των Ήλιων πεδίων (τού μελοδρ. Όρφους) GLUCK
Παριάνος: Ο Κ^{ος} Νικολαΐδης
8. Méditation εις τού μελοδράματος "Thais," MASSENET
Βιολίον: Η Α^υ Βικτ. Τσόγκα (την επίσημος του Κ^{ου} Διευθυντού)
9. Ύμνος των Ολυμπιακών Αγώνων ΣΑΜΑΡΑ
Χορωδία και Ωρχήστρα
Αι ενορχηστρώσεις η διοργανίαι δι' Ωρχήστραν των επ' αριθμ. 1, 2, 3, 5 και 6^{ος}
εν τού προγράμματι τερατίου είναι του Κ^{ου} Κωνσταντού.

Κλειδονύμφαλον συναυλιών του οίκου Pleyel των Παρισίων

ΣΗΜ. — Μετά την ενάσιν της συναυλίας η είσοδος επιτρέπεται μόνο κατά εις διαστήματα.

ΤΙΜΑΙ ΕΙΣΙΤΗΡΙΩΝ

Θεωρία (6 θέσεις) δρ. 50, Έδραι πλατείας δρ. 6 (διά τους κ. κ. αξιωματικούς δρ. 4), έξωστον δρ. 7, άμφιθέατρον δρ. 4, Β^{ος} άμφιθέατρον δρ. 2.

ΣΗΜ. — Τα ειστήρια των συναυλιών τού Ωδείου απαλλοτριούνται της πωλήσης τού εθνικου δημοσιου θεαμάτων.

Τα ειστήρια πωλούνται εν τού Ωδείο και κατά την ημέραν της συναυλίας εν τού Κτηματογράφου Παι.

(Το ίδιον ειστήριον του στήγους εν τού πωλείθησιν τά ένω της χορωδίας ελλόγιμου τερατίου.)

Το πρόγραμμα τής πρώτης συναυλίας του Ωδείου (7.12.1916)

Η ΖΩΗ ΕΙΣ ΤΑΣ Ε.

Η ΤΕΧΝΗ ΣΤΑΣ ΕΠΑΡΧΙΑΣ

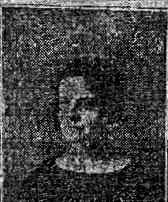
Η ΔΡΑΜΑΤΙΚΗ ΣΧΟΛΗ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ Η ΠΡΩΤΗ ΕΜΦΑΝΙΣΙΣ. "Η ΜΟΝΑΚΡΙΒΗ."

ΗΜΕΡΑ ΔΕΥΤΕΡΑ, 12 ΙΟΥΝΙΟΥ 1923. Η ΔΡΑΜΑΤΙΚΗ ΣΧΟΛΗ ΤΗΣ ΕΠΑΡΧΙΑΣ ΤΗΣ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ ΠΡΩΤΗ ΕΜΦΑΝΙΣΙΣ ΤΗΣ ΔΡΑΜΑΤΙΚΗΣ ΤΗΣ ΕΠΑΡΧΙΑΣ ΤΗΣ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ.

Ο κ. ΜΑΥΡΟΣ, ΠΡΩΤΟΡΟΛΟΣ ΤΗΣ ΣΧΟΛΗΣ.

Η ΔΡΑΜΑΤΙΚΗ ΣΧΟΛΗ ΤΗΣ ΕΠΑΡΧΙΑΣ ΤΗΣ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ ΠΡΩΤΗ ΕΜΦΑΝΙΣΙΣ ΤΗΣ ΔΡΑΜΑΤΙΚΗΣ ΤΗΣ ΕΠΑΡΧΙΑΣ ΤΗΣ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ.

Ο κ. ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ, ΔΕΥΤΕΡΟΡΟΛΟΣ ΤΗΣ ΣΧΟΛΗΣ.

Η ΔΡΑΜΑΤΙΚΗ ΣΧΟΛΗ ΤΗΣ ΕΠΑΡΧΙΑΣ ΤΗΣ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ ΠΡΩΤΗ ΕΜΦΑΝΙΣΙΣ ΤΗΣ ΔΡΑΜΑΤΙΚΗΣ ΤΗΣ ΕΠΑΡΧΙΑΣ ΤΗΣ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ.

Ο κ. ΜΑΚΑΡΙΟΥ, ΤΡΙΤΟΡΟΛΟΣ ΤΗΣ ΣΧΟΛΗΣ.

Η ΔΡΑΜΑΤΙΚΗ ΣΧΟΛΗ ΤΗΣ ΕΠΑΡΧΙΑΣ ΤΗΣ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ ΠΡΩΤΗ ΕΜΦΑΝΙΣΙΣ ΤΗΣ ΔΡΑΜΑΤΙΚΗΣ ΤΗΣ ΕΠΑΡΧΙΑΣ ΤΗΣ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ.

Η ΔΡΑΜΑΤΙΚΗ ΣΧΟΛΗ ΤΗΣ ΕΠΑΡΧΙΑΣ ΤΗΣ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ ΠΡΩΤΗ ΕΜΦΑΝΙΣΙΣ ΤΗΣ ΔΡΑΜΑΤΙΚΗΣ ΤΗΣ ΕΠΑΡΧΙΑΣ ΤΗΣ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ.

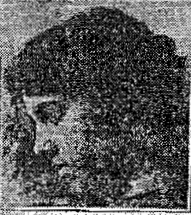
Ο κ. ΜΑΡΙΚΑ, ΤΕΤΑΡΤΟΡΟΛΟΣ ΤΗΣ ΣΧΟΛΗΣ.

Η ΔΡΑΜΑΤΙΚΗ ΣΧΟΛΗ ΤΗΣ ΕΠΑΡΧΙΑΣ ΤΗΣ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ ΠΡΩΤΗ ΕΜΦΑΝΙΣΙΣ ΤΗΣ ΔΡΑΜΑΤΙΚΗΣ ΤΗΣ ΕΠΑΡΧΙΑΣ ΤΗΣ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ.

Ο κ. ΝΙΚΟΣ, ΠΕΝΤΟΡΟΛΟΣ ΤΗΣ ΣΧΟΛΗΣ.

Η ΔΡΑΜΑΤΙΚΗ ΣΧΟΛΗ ΤΗΣ ΕΠΑΡΧΙΑΣ ΤΗΣ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ ΠΡΩΤΗ ΕΜΦΑΝΙΣΙΣ ΤΗΣ ΔΡΑΜΑΤΙΚΗΣ ΤΗΣ ΕΠΑΡΧΙΑΣ ΤΗΣ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ.

Ο κ. ΓΙΑΝΝΗΣ, ΕΞΕΤΑΣΤΗΣ ΤΗΣ ΣΧΟΛΗΣ.

Η ΔΡΑΜΑΤΙΚΗ ΣΧΟΛΗ ΤΗΣ ΕΠΑΡΧΙΑΣ ΤΗΣ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ ΠΡΩΤΗ ΕΜΦΑΝΙΣΙΣ ΤΗΣ ΔΡΑΜΑΤΙΚΗΣ ΤΗΣ ΕΠΑΡΧΙΑΣ ΤΗΣ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ.

Από την πρώτη εμφάνισιν τῆς Δραματικῆς Σχολῆς τοῦ Ὁδείου Θεσσαλονικῆς τὸν Ἰούνιον τοῦ 1923 κατὰ διδασκαλίαν τοῦ κ. ΓΙΑΝΝΗ ΚΟΠΑΝΑ, Ἰδρυτοῦ καὶ ἐν συνεχείᾳ ἐπὶ 41 ἔτη Καθηγητοῦ τῆς Σχολῆς.

Τό κείμενον τῆς παραπλεύρως δημοσιευομένης ἀνταποκρίσεως ἔχει ὡς ἐξῆς :

Ἡ ΔΡΑΜΑΤΙΚΗ ΣΧΟΛΗ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ
Ἡ ΠΡΩΤΗ ΕΜΦΑΝΙΣΙΣ — “Ἡ ΜΟΝΑΚΡΙΒΗ,,

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ, 28 Ἰουνίου. (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας). — Θὰ ἐγράφομεν εἰς τὸ πρῶτον φύλλον καὶ διὰ τὴν ἀρτισύστατον Δραματικὴν Σχολὴν τοῦ Ῥδείου μας, ἀλλ’ ἀνεμένομεν τὴν πρώτην ἐπίσημον ἐμφάνισίν της ἵνα ἐπὶ τεκμηρίων κρίνωμεν ἀμερολήπτως καὶ δεόντως.

Ἡ Δραματικὴ Σχολὴ τοῦ Ῥδείου μας, εἶν’ ἀλήθεια ὅτι παρημελήθη ἀπὸ τῆς συστάσεως τοῦ Ῥδείου, ἀλλ’ ἡ ἀδράνεια τῆς λειτουργίας αὐτῆς ὀφείλεται εἰς πλεῖστα ὅσα προσκόμματα, τὰ ὁποῖα παρὰ τὴν θέλησιν καὶ ἐπιμονὴν τοῦ κ. Καζαντζῆ δὲν κατωρθώθη νὰ ὑπερβληθοῦν. Καὶ μόνον τώρα δέκα περίπου ἔτη ἀπὸ τῆς συστάσεως τοῦ Ῥδείου μας, ἡ Δραματικὴ Σχολὴ ἤνοιξε τὰς πύλας της διάπλατα καὶ δέχεται εἰς τὸν ναὸν τῆς τέχνης κάθε καλλιτεχνικὴν ψυχὴν, ἡ ὁποία αἰσθάνεται τὴν ἀνάγκην νὰ μυηθῆ εἰς τὴν τέχνην τοῦ θεάτρου, στὸν κλάδον δηλαδὴ τῆς καλλιτεχνίας, τὸν γεννημένον στὴν ψυχὴ τῶν προγόνων μας, καὶ τὸν μεγαλωμένον μὲ τὴν ζωὴ τοῦ Ἔθνους μας.

Εἶν’ ἀλήθεια, ὅτι ἐπικρατοῦσε στὴν πόλιν μας ἡ γνώμη, ὅτι καλλιτεχνικὰ στοιχεῖα δὲν θὰ μπορούσαν νὰ εὐρεθοῦν καὶ νὰ συσσωματωθοῦν σὲ μιὰ ὁμάδα γιὰ νὰ μᾶς παρουσιάσουν τὴν Θεσσαλονικὴν ἀνταξίαν τῆς μορφώσεώς της ἀπὸ ὀλοκληρωτικῆς καλλιτεχνικῆς ἐμφανίσεως. Ἀλλὰ τὸ διορατικὸν μάτι τοῦ κ. Καζαντζῆ βοηθούμενον καὶ ἀπὸ τὴν ἐνεργητικότητά τοῦ ἀριστοῦχου τοῦ Ῥδείου Ἀθηνῶν κ. Ι. Κοπανᾶ κατῴρθωσε νὰ συγκεντρώσῃ σ’ ἓνα σοβαρὸν πυρῆνα κάθε καλλιτεχνικὸν στοιχεῖον ποῦ θὰ μπορούσε, ποῦ θὰ εἶχε τὸ θάρρος, νὰ ἀνεβῆ στὴ σκηνὴ καὶ νὰ δώσῃ οὕτω μιὰ ὄψιν σὲ κάθε ὀπισθοδρομοῦντα γιὰ τὴν θεία τοῦ θεάτρου τέχνη.

Καὶ ἔτσι, ὕστερα ἀπὸ μιὰ δίμηνο περίπου μελέτη ὁ μικρὸς αὐτὸς πυρὴν διαπλασθεὶς πολὺ καλὰ ἀπὸ τὸν καθηγητὴν τοῦ Ῥδείου κ. Κοπανᾶν, ἐνεφανίσθη εἰς τὸ θέατρον τοῦ Λευκοῦ Πύργου τὴν περασμένην Κυριακὴν μὲ τὴν «Μονάκριβη» τοῦ Ξενοπούλου.

Ἦτο ἐπιτυχία ἐκείνη τῆς ἐμφανίσεως τῆς Δραματικῆς Σχολῆς; Ἦτο θρίαμβος; Δὲν μπορούμε νὰ τὴν χαρακτηρίσωμεν ἀκριβῶς. Ἐνα πρᾶγμα ἤμποροῦμεν μόνον νὰ εἰποῦμεν : “Ὅτι παρομοίαν αὐθόρμητον συρροὴν τοῦ καλοῦ κόσμου τῆς Θεσσαλονικῆς μόνον τὰ μεγάλα κονσέρτα τοῦ Ῥδείου Θεσσαλονικῆς ἔσχον μέχρι τοῦδε. Ἀγὼν ὀλόκληρος ἔγινε εἰς τὸ ταμεῖον τοῦ Θεάτρου γιὰ νὰ μπορέσῃ νὰ ἐξασφαλίσῃ ὁ καθεὶς μιὰ θέσι στὸ θέατρο.

Τὴν Ἔμμα ὑπεδύθη ἡ δις Λιλῆ Σιακκῆ, Ἰσραηλίτις τὴν καταγωγὴν ἀλλὰ ἑλληνοπρεπέστατα μορφωμένη. Ὡς Ἔμμα ἦταν ὑπέροχη. Ὅπως τὴν ἐφαντάσθη καὶ τὴν ἐδημιούργησε ὁ συγγραφεὺς. Μελετημένη πολὺ καὶ τεχνίτρα γερῆ ἀπέδωσε τὸν ρόλον της μὲ τόση τέχνη ποῦ θὰ τὴν ἐζήλευε μιὰ δοκιμασμένη καλλιτέχνης.

Γιὰ τὸν κ. Κοπανᾶ ὁ ὁποῖος ἐκράτησε τὸν ρόλον τοῦ Ἀνδρέα Γάσπαρη δὲν λέγομεν πολλὰ πράγματα γιὰ τὸν θεωροῦμεν πιά τέλειον καλλιτέχνην. Ὅμιλοῦμεν γιὰ τοὺς ἐρασιτέχνους οἱ ὁποῖοι γιὰ πρώτη φορὰ ἐβγῆκαν στὴ σκηνή, μπροστὰ σὲ θεατὰς, οἱ ὁποῖοι πρώτη φορὰ παρίσταντο γιὰ νὰ κρίνουν ἐρασιτέχνους.

Τὸν ρόλον τῆς Λουκίας Γάσπαρη ἀπέδωσε μὲ πολὺ φυσικότητα ἡ δις Ἰνᾶ Γκαμπάη. Ἦταν μιὰ μητέρα καλὴ, μητριὰ αὐστηρὰ ἐν γένει μπασμένη στὸ ρόλο της μὲ πολὺ ψυχολογία. Στὴν Β’. ἰδίως πρᾶξι ἦτο ἡ ιδεώδης ἐρμηνεύτρια τοῦ ρόλου της.

Ἡ δις Μαρίνα Παπασταθοπούλου ἦτο ἡ ἐνσάρκωσις τῆς «Τερέζας». Τόσο ἀπὸ ἀπόψεως τέχνης, ὅσο καὶ ἀπὸ ἀπόψεως χαρακτήρος ὁ ρόλος τῆς ἐπήγαινε τόσο πολὺ, ὥστε εἴμεθα βέβαιοι, ὅτι ἂν τὴν ἔβλεπε καὶ ὁ ἴδιος ὁ κ. Ξενόπουλος θὰ τὴν ἐνοιωθε μὲσα στὴν ψυχὴ του, ὅπως τὴν ἐδημιούργησε.

Μιὰ μικρὴ παρατήρησι μόνον θὰ ἠθέλαμεν νὰ τῆς κάμωμεν. Στὴν γ’ πρᾶξι τὴν

ώρα που αναγγέλλει στην Έμμα και στον Ρηρή ότι ήλθε ή μητέρα της, έπρεπε πιό χαρούμενη νά είνε, πιό φωτισμένη άπ' την ένδόμυχο λάμψη τής χαρᾶς που αισθάνθηκε στην πραγματοποίηση του όνειρου τής ζωής της. Εκείνη τή στιγμή και ή φιλοσοφίες της καταρρέουν και ή φιλολογία της πρέπει νά ξεχνιέται και μόνο μιá κόρη που ξαναβρίσκει τήν άγνωστη ως τώρα μητέρα της πρέπει νά παρουσιασθῆ. "Ας είνε. "Η τέχνη με τήν όποίαν απέδωσε τήν Τερέζα αντίθετα στον χαρακτήρα άπ' τήν Έμμα, αυτό μόνο τήν φτάνει για νά τήν βαφτίσει καλλιτέχνιδα.

Στήν παράστασι αυτή του Ώδειου μας, προσφερθείς έλαβε μέρος και ό κ. Νίκος Σφενδόνης, ένας άπ' τους όλίγους νέους λογογράφους τής Μακεδονικής πρωτεύουσας. "Η συμβολή του συνετέλεσε πολύ εις τήν όλην έπιτυχίαν του έργου.

Ευχόμεθα ό κ. Σφενδόνης νά συνδυάσει τήν πέννα του με τήν τέχνη και νά μάς παρουσιασθῆ γρήγορα και σε δικό του έργο. "Η Θεσσαλονίκη τó άπαιτεῖ.

Τήν Σπεράντζα ύπεδύθη με πολύ φυσικότητα ή δις Λουλούκα Βικελίδου. ή όποία, μπορούμε νά εἰποῦμε άνεπιφύλακτα είνε ή πιό άφελής στο παίξιμό της. "Ας προσπαθῆ νά μελετᾶ κι' έννοιά της. "Άλλη φορά δέν θά τής δώσουν τόν ρόλο καμαριέρας.

Έκφράζομεν τά θερμά μας συγχαρητήρια στον κ. Καζαντζῆν, στον κ. Κοπανᾶ και σ' όλους τους έρασιτέχνας. Ευχόμεθα ή πρώτη τής δραματικής νά είνε άπαρχή γενικωτέρας και συστηματικωτέρας εργασίας.

Ο ΜΠΟΕΜ

Σημ. Τήν άνωτέρω ανταπόκρισιν, ή όποία έδημοσιεύθη εις "Εφημερίδα τών "Αθηνών, τόν "Ιούνιον του 1923, είχε στείλει ό άείμνηστος δημοσιογράφος Νίκος Φαρδῆς ("Ο Μποέμ).

ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ
ΩΔΕΙΟΝ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

ΒΑΣΙΛΙΚΟΝ ΘΕΑΤΡΟΝ

Δευτέρα, 1η Ιουνίου 1959, ώρα 8.30' μ. μ.

ΠΡΩΤΗ ΣΥΝΑΥΛΙΑ
ΤΗΣ
ΣΥΜΦΩΝΙΚΗΣ ΟΡΧΗΣΤΡΑΣ
ΒΟΡΕΙΟΥ ΕΛΛΑΔΟΣ (Σ.Ο.Β.Ε.)

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΟΡΧΗΣΤΡΑΣ
ΣΟΛΩΝ ΜΙΧΑΗΛΙΔΗΣ

Τὸ πρόγραμμα τῆς πρώτης συναυλίας τῆς ΣΟΒΕ (1.6.1959).

ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ

ΜΕΡΟΣ ΠΡΩΤΟΝ

1. ΜΟΥΣΙΚΗ ΤΩΝ ΠΥΡΟΤΕΧΝΗΜΑΤΩΝ G. F. HANDEL
Εισαγωγή (Grave-Andante Allegro)
Bourrée (Allegro)
La Paix (Largo alla Siciliana)
Menuetto I-II
La Réjouissance (Allegro)
2. ΣΥΜΦΩΝΙΑ όρ. 104 σέ ρέ μείζον J. HAYDN
(«Λονδίνου»)
I. Adagio-Allegro
II. Andante
III. Menuetto
IV. Allegro spiritoso

ΜΕΡΟΣ ΔΕΥΤΕΡΟΝ

1. «ΚΥΠΡΙΑΚΑ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ» Σ. ΜΙΧΑΗΛΙΔΗ
(πρώτη εκτέλεσις)
Συμφωνικόν Ποίημα
2. «SOIRÉES MUSICALES» B. BRITTEN
(σέ θέματα Ροσσίνι)
I. March
II. Canzonetta
III. Tirolese
IV. Βόλειο
V. Tarantella
3. ΕΜΒΑΘΗΡΙΟ H. BERLIOZ
(άπό την «Καταδίκη του Φάουστ»)

Τò αναλυτικόν πρόγραμμα τῆς πρώτης συναυλίας τῆς ΣΟΒΕ (1.6.1959)

ΠΙΝΑΞ ΑΠΟΦΟΙΤΩΝ ΤΟΥ ΩΔΕΙΟΥ

ΠΙΝΑΞ ΑΠΟΦΟΙΤΩΝ ΤΟΥ ΩΔΕΙΟΥ

ΣΧΟΛΗ ΠΙΑΝΟΥ

α/α	Όνοματεπώνυμον	Τίτλος	Βαθμός	Διά- κρισις	Έτος	Διδάξας Καθηγητής
1	Οικονόμου Θεοδώρα	δίπλωμα	άριστα		1916-17	ΤΕΟ ΚΩΦΜΑΝ
2	Καραγιαννίδου Άννα	»	»		1920-21	»
3	Ρόζενγκραντς Ίδα	»	»		1921-22	ΛΩΡΗΣ ΜΑΡΓΑΡΙΤΗΣ
4	Πολίτου Δέσποινα	»	»		»	ΤΕΟ ΚΩΦΜΑΝ
5	Καρακάλλα Βασιλική	»	»		1922-23	»
6	Σκυροῦ Καλλιόπη	»	»		»	ΑΙΜΙΛΙΟΣ ΡΙΑΔΗΣ
7	Φωκᾶ Άνθίππη	»	»		1923-24	ΤΕΟ ΚΩΦΜΑΝ
8	Οικονόμου Καίτη	»	»		1924-25	ΛΩΡΗΣ ΜΑΡΓΑΡΙΤΗΣ
9	Κοντός Άθανάσιος	»	»		»	»
10	Κολτσάκη Έλπινίκη	»	»		»	ΤΕΟ ΚΩΦΜΑΝ
11	Όρπῆ Διονύσιος	»	»		1925-26	»
12	Δουράκης Κωσταντῖνος	»	»		»	»
13	Φρανσές Άλίκη	»	»		»	ΛΩΡΗΣ ΜΑΡΓΑΡΙΤΗΣ
14	Τσάκωνα Πηνελόπη	»	»		1926-27	ΤΕΟ ΚΩΦΜΑΝ
15	Δημητρίου Έλένη	»	»		»	»
16	Βάμβας Γεώργιος	»	λ. καλῶς		»	»
17	Μάου Μαρία	»	»		»	ΛΩΡΗΣ ΜΑΡΓΑΡΙΤΗΣ
18	Παναγοπούλου Κορνηλία	»	άριστα		1927-28	ΤΕΟ ΚΩΦΜΑΝ
19	Νεδέλκου Ίωάννα	»	»		»	»
20	Πασασταθοπούλου Άλεξ.	»	»		»	ΛΩΡΗΣ ΜΑΡΓΑΡΙΤΗΣ
21	Έλιακειμ Ματθίλδη	»	»		»	»
22	Γεωργίου Εὐαnthία	»	»		»	»
23	Ζαχαριάδου Άθανασία	πτυχίον	»		1928-29	ΑΙΜΙΛΙΟΣ ΡΙΑΔΗΣ
24	Οικονόμου Μαρία	δίπλωμα	λ. καλῶς		»	ΤΕΟ ΚΩΦΜΑΝ
25	Άργυρίου Έλένη	»	άριστα		»	»
26	Φρανσές Έσθηρ	»	»		»	ΛΩΡΗΣ ΜΑΡΓΑΡΙΤΗΣ
27	Χασιδ Μαργαρίτα	»	λ. καλῶς		»	ΙΔΑ ΜΑΡΓΑΡΙΤΗ
28	Χατζηγιάννου Άθανασία	πτυχίον	άριστα		1929-30	ΑΙΜΙΛΙΟΣ ΡΙΑΔΗΣ
29	Φορμόζη Άννα	»	λ. καλῶς		»	ΛΩΡΗΣ ΜΑΡΓΑΡΙΤΗΣ
30	Μαρκαριάν Δώρα	δίπλωμα	»		»	ΔΕΣΠΟΙΝΑ ΠΟΛΙΤΟΥ
31	Νάστου Έφη	»	άριστα		»	ΤΕΟ ΚΩΦΜΑΝ
32	Τσατσαπᾶ Μαρία	»	λ. καλῶς		»	ΛΩΡΗΣ ΜΑΡΓΑΡΙΤΗΣ
33	Λαμνίδου Εὐφημία	»	»		»	ΔΕΣΠΟΙΝΑ ΠΟΛΙΤΟΥ
34	Λαμνίδου Εὐφημία	»	άριστα		1930-31	»
35	Λάλλα Φανῆ	»	»		»	ΤΕΟ ΚΩΦΜΑΝ
36	Κούρτελης Παναγιώτης	»	»		»	»
37	Γουδίδου Αικατερίνη	»	καλῶς		»	ΑΙΜΙΛΙΟΣ ΡΙΑΔΗΣ
38	Κύπρου Σοφία	πτυχίον	άριστα		1931-32	ΤΕΟ ΚΩΦΜΑΝ
39	Καλπακίδου Καλυψῶ	»	»		»	ΛΩΡΗΣ ΜΑΡΓΑΡΙΤΗΣ
40	Παπαδημητρίου Καλλ.	δίπλωμα	λ. καλῶς		»	ΤΕΟ ΚΩΦΜΑΝ
41	Μάνου Άγγελική	»	άριστα		»	»
42	Χατζηαντωνίου Έλσα	πτυχίον	λ. καλῶς		»	ΑΙΜΙΛΙΟΣ ΡΙΑΔΗΣ

α/α	Όνοματεπώνυμον	Τίτλος	Βαθμός	Διάκρισις	Έτος	Διδάξας Καθηγητής
87	Άσσαέλ Μισέλ	δίπλωμα	άριστα		1936-37	ΛΩΡΗΣ ΜΑΡΓΑΡΙΤΗΣ
88	Ματαλόν Ρίτα	»	»		»	»
89	Μποναπάτσε Άλίκη	»	»	Α' βρ.	»	ΤΕΟ ΚΩΦΜΑΝ
90	Καριπίδου Έλένη	»	λ. καλώς		»	»
91	Κύρου Χρυσούλα	»	άριστα		»	»
92	Βελλίδου Έλένη	»	»		»	»
93	Θωμαΐδου Βιργινία	πτυχίον	λ. καλώς		»	ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΚΟΝΤΟΣ
94	Παπαβασιλείου Μεταξίνη	»	»		»	»
95	Όσπιτσι Ίολάνδα	»	άριστα		»	ΤΕΟ ΚΩΦΜΑΝ
96	Νεχαμά Νόρα	»	»		»	ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΚΟΝΤΟΣ
97	Σουρβανίδου Άναστασία	δίπλωμα	»		1937-38	ΛΩΡΗΣ ΜΑΡΓΑΡΙΤΗΣ
98	Έξαρχοπούλου Μαρία	»	»	Β' βρ.	»	»
99	Λεβή Άλίκη	πτυχίον	»		»	»
100	Γκατένιο Μαρία	»	καλώς		»	»
101	Στίλογλου Ίσμήνη	δίπλωμα	λ. καλώς		»	»
102	Σαρακάκη Στάσα	πτυχίον	άριστα		»	ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ ΟΡΠΗ
103	Γκατένιο Κλωντίν	δίπλωμα	λ. καλώς		»	ΤΕΟ ΚΩΦΜΑΝ
104	Άνδρουλακάκη Άλίκη	πτυχίον	άριστα		1938-39	ΙΑΑ ΜΑΡΓΑΡΙΤΗ
105	Παπαδοπούλου Μαίρη	»	»		»	ΑΝΘΙΠΠΗ ΦΩΚΑ
106	Ψαρρού Έριφύλη	»	καλώς		»	»
107	Βούρβουλη Έλένη	»	άριστα		»	ΙΑΑ ΜΑΡΓΑΡΙΤΗ
108	Βελλίδου Γεωργία	»	λ. καλώς		»	ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ ΟΡΠΗ
109	Καραγκουνίδου Μαρία	»	άριστα		»	»
110	Βισβάρδης Διονύσιος	»	λ. καλώς		»	ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΚΟΝΤΟΣ
111	Παπάζογλου Έλένη	δίπλωμα	άριστα	Β' βρ.	»	ΛΩΡΗΣ ΜΑΡΓΑΡΙΤΗΣ
112	Ματθαίου Ζωή	»	λ. καλώς		»	»
113	Ρεβάχ Λίλιαν	πτυχίον	»		»	ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ ΟΡΠΗ
114	Χατζηδήμου Πόπη	δίπλωμα	άριστα	Β' βρ.	»	ΤΕΟ ΚΩΦΜΑΝ
115	Πετρίδου Εύρυδικη	πτυχίον	»		1939-40	ΘΟΥΛΑ ΓΕΩΡΓΙΟΥ
116	Παρταλίδου Άσπασία	»	λ. καλώς		»	ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΚΟΝΤΟΣ
117	Πολίτου Έλευθερία	»	καλώς		»	ΘΟΥΛΑ ΓΕΩΡΓΙΟΥ
118	Νεχαμά Νόρα	δίπλωμα	άριστα		»	ΛΩΡΗΣ ΜΑΡΓΑΡΙΤΗΣ
119	Παπάζογλου Έλένη	»	»	Α' βρ.	»	»
120	Μυλωνά Άνδρονίκη	»	λ. καλώς		»	ΤΕΟ ΚΩΦΜΑΝ
121	Καραγκουνίδου Εὐαγγελία	πτυχίον	»		1941-42	ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ ΟΡΠΗ
122	Άγγελοπούλου Νίκη	»	»		»	ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΚΟΝΤΟΣ
123	Σαρρή Έλευθερία	»	»		»	ΙΩΑΝΝΑ ΝΕΔΕΛΚΟΥ
124	Δημητριάδου Εὐθαλία	»	άριστα		»	»
125	Πηλείδου Εὐτυχία	»	»		»	ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ ΟΡΠΗ
126	Χατζηαντωνίου Καλλιόπη	»	»		»	ΤΕΟ ΚΩΦΜΑΝ
127	Χατζοπούλου Μαρία	δίπλωμα	λ. καλώς		»	»
128	Παπάτσα Αὐγή	»	»		»	»
129	Μυλωνά Ρούλα	»	άριστα		»	»
130	Δεβετζή Βασιλική	»	»		»	»

α/α	Όνοματεπώνυμον	Τίτλος	Βαθμός	Διάκρισις	Έτος	Διδάξας Καθηγητής
131	Παπαδοπούλου Μαρία	δίπλωμα	άριστα		1942-43	ΓΕΟ ΚΩΦΜΑΝ
132	Παπακωνσταντίνου Νίνα	πτυχίον	»		»	ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΚΟΝΤΟΣ
133	Φιλιππίδου Μαρία	»	»		»	ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ ΟΡΠΗ
134	Σέμκογλου Μαργαρίτα	»	καλώς		1943-44	ΑΓΓ. ΜΑΝΟΥ - ΣΤΑΥΡΟΥ
135	Ίωαννίδου Έλένη	»	»		»	»
136	Άντωνίου Φιλαρέτη	»	λ. καλώς		»	ΙΩΑΝΝΑ ΝΕΔΕΛΚΟΥ
137	Παπαδοπούλου Εύδοκία	»	άριστα		»	ΑΝΘΙΠΠΗ ΦΩΚΑ
138	Κοντογιάννη Έλένη	»	»		»	ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΚΟΝΤΟΣ
139	Γκαργκαντζούγια Νίνα	»	»		1944-45	ΙΩΑΝΝΑ ΝΕΔΕΛΚΟΥ
140	Βλιούρα Βασιλική	»	»		»	ΑΝΘΙΠΠΗ ΦΩΚΑ
141	Δαβιδοπούλου Άλίκη	»	»		»	ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ ΟΡΠΗ
142	Καρνώτογλου Εύαγγελία	»	»		»	»
143	Φωτίου Άλίκη	»	»		»	»
144	Κυριακού Μαίρη	»	»		»	ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΚΟΝΤΟΣ
145	Παπακωνσταντίνου Νίνα	δίπλωμα	λ. καλώς		1945-46	»
146	Θυμής Γεώργιος	»	άριστα	Α' βρ.	»	»
147	Κυριαζίδου Εύα	πτυχίον	»		»	ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ ΟΡΠΗ
148	Καλαϊτζή Χρυσούλα	δίπλωμα	»	Β' βρ.	»	»
149	Κατώπη Πολυξένη	»	»		»	»
150	Λογοθέτου Μαρία	πτυχίον	καλώς		»	ΑΝΘΙΠΠΗ ΦΩΚΑ
151	Κούσκουρα Κατίνα	»	άριστα		»	»
152	Παπάτσα Μαριάνθη	δίπλωμα	»	Β' βρ.	1946-47	ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΚΟΝΤΟΣ
153	Λουκίδου Έλεονώρα	»	»	Β' βρ.	»	»
154	Δαβιδοπούλου Άλίκη	»	λ. καλώς		»	ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ ΟΡΠΗ
155	Τζήκα Δέσποινα	πτυχίον	άριστα		»	ΘΟΥΛΑ ΓΕΩΡΓΙΟΥ
156	Κιακίδου Σαπφώ	»	»		»	ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΚΟΝΤΟΣ
157	Στεφανοπούλου Άσπασία	»	λ. καλώς		»	»
158	Τσιρογιάννη Στέλλα	»	άριστα		»	»
159	Ήλιοπούλου Άννα	»	»		»	ΘΟΥΛΑ ΓΕΩΡΓΙΟΥ
160	Ζιούδρου Χριστίνα	»	»		1947-48	ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ ΟΡΠΗ
161	Κυριαζίδου Εύα	δίπλωμα	»	Β' βρ.	»	»
162	Καλαϊτζή Χρυσούλα	»	»	Α' βρ.	»	»
163	Κοντέλλα Άλίκη	»	»		»	ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΚΟΝΤΟΣ
164	Γαϊτάνου Έριφύλη	»	»		»	»
165	Παπαδάκη Ειρήνη	»	»	Β' βρ.	»	»
166	Λουκίδου Έλεονώρα	»	»	Α' βρ.	»	»
167	Φωτίου Άλίκη	»	»		»	ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ ΟΡΠΗ
168	Βλαχοπούλου Ήρώ	»	»		»	»
169	Παυλίδου Άναστασία	»	»		»	ΑΝΘΙΠΠΗ ΦΩΚΑ
170	Σούρβαλη Αϊκατερίνη	πτυχίον	»		»	ΑΓΓ. ΜΑΝΟΥ - ΣΤΑΥΡΟΥ
171	Ίωαννίδου Λουκία	»	»		1948-49	ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΚΟΝΤΟΣ
172	Βαρβούτη Κούλα	»	καλώς		»	ΘΟΥΛΑ ΓΕΩΡΓΙΟΥ
173	Καρέλλου Έλένη	»	άριστα		»	ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΚΟΝΤΟΣ
174	Γαβριήλογλου Σόνια	»	»		»	ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ ΟΡΠΗ

α/α	Όνοματεπώνυμον	Τίτλος	Βαθμός	Διάκρισις	Έτος	Διδάξας Καθηγητής
175	Χουλιβάτου Μαίρη	πτυχίον	λ. καλῶς		1948-49	ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΚΟΝΤΟΣ
176	Μιχαηλίδου Μαρία	»	ἄριστα		»	ΘΟΥΛΑ ΓΕΩΡΓΙΟΥ
177	Μίλιεβιτς Όλγα	δίπλωμα	»		»	ΑΝΘΙΠΠΗ ΦΩΚΑ
178	Μεϊντάνη Άλεξάνδρα	»	»		»	ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΚΟΝΤΟΣ
179	Χατζηγεωργίου Έλένη	»	»		»	ΑΝΘΙΠΠΗ ΦΩΚΑ
180	Καλαφάτη Εὐαγγελία	»	»	Α' βρ.	»	ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ ΟΡΠΗ
181	Παπαδάκη Ειρήνη	»	»	Α' βρ.	»	ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΚΟΝΤΟΣ
182	Ρέγκου - Αναστασιάδου Έλένη	πτυχίον	λ. καλῶς		»	»
183	Στεφανοπούλου Πηνελόπη	δίπλωμα	ἄριστα	Α' βρ.	1949-50	»
184	Λασκαρίδης Άλέξανδρος	πτυχίον	»		»	»
185	Παπαϊωάννου Αὔρα	δίπλωμα	»	Α' βρ.	»	ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ ΟΡΠΗ
186	Ζιούδρου Χριστίνα	»	λ. καλῶς		»	»
187	Βαρελλᾶ Ὑβόννη	πτυχίον	ἄριστα		»	ΑΝΘΙΠΠΗ ΦΩΚΑ
188	Καραπάλη Θάλεια	»	»		1950-51	ΘΟΥΛΑ ΓΕΩΡΓΙΟΥ
189	Τριανταφυλλίδου Γαλάτεια	»	»		»	ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΚΟΝΤΟΣ
190	Όμουρλόγλου Πόπη	»	»		»	»
191	Άναστασιάδου Εὐα	»	λ. καλῶς		»	»
192	Τσιρογιάννη Στέλλα	δίπλωμα	»		»	»
193	Μαρκενσκόφ Άννα	πτυχίον	ἄριστα		»	»
194	Ίωαννίδου Λουκία	δίπλωμα	»		»	»
195	Χατζηγεωργίου Σουζέττα	»	»		»	»
196	Βαμβακᾶ Μαρία	πτυχίον	λ. καλῶς		1951-52	ΑΓΓ. ΜΑΝΟΥ - ΣΤΑΥΡΟΥ
197	Λέτσα Σουλτάνα	»	»		»	ΙΩΑΝΝΑ ΝΕΔΕΛΚΟΥ
198	Γραμματικοῦ Λαῖς	»	καλῶς		»	»
199	Οικονόμου Αικατερίνη	»	ἄριστα		»	ΑΝΘΙΠΠΗ ΦΩΚΑ
200	Χατζηνάκου Ὑβόννη	»	λ. καλῶς		»	ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ ΟΡΠΗ
201	Άράδα Σαφῶ	»	ἄριστα		»	»
202	Γιαννάκου Αικατερίνη	δίπλωμα	καλῶς		»	ΙΩΑΝΝΑ ΝΕΔΕΛΚΟΥ
203	Έξακουστοῦ Μυρτώ	»	λ. καλῶς		»	»
204	Μαρκόζη Χρυσούλα	»	ἄριστα		»	ΘΟΥΛΑ ΓΕΩΡΓΙΟΥ
205	Σημηριώτη Τζένη	»	»		»	ΑΝΘΙΠΠΗ ΦΩΚΑ
206	Κουρομιχάλη Εὐαγγελία	»	λ. καλῶς		»	ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΚΟΝΤΟΣ
207	Μητσόπουλος Παναγιώτης	»	ἄριστα		»	ΘΟΥΛΑ ΓΕΩΡΓΙΟΥ
208	Κυριαζίδου Οὐρανία	»	»		»	ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ ΟΡΠΗ
209	Μόλχο Ζαννέτ	»	»	Β' βρ.	»	ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΚΟΝΤΟΣ
210	Σούρβαλη Αικατερίνη	»	λ. καλῶς		»	»
211	Χατζηαστερίου Ἡλέκτρα	»	ἄριστα		»	»
212	Μυλωνᾶ Έλένη	πτυχίον	»		1952-53	ΘΟΥΛΑ ΓΕΩΡΓΙΟΥ
213	Τσότσου Θεόκλεια	»	καλῶς		»	ΑΝΘΙΠΠΗ ΦΩΚΑ
214	Βασιλάκου Μαίρη	»	ἄριστα		»	»
215	Μήταλα Βεταρίκη	»	»		»	ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ ΟΡΠΗ
216	Κατρακάζου Άθανασία	»	»		»	»
217	Ζερβοῦ Άργυρώ	»	»		»	»
218	Μούκα Παρασκευή	»	»		»	ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΚΟΝΤΟΣ

α/α	Όνοματεπώνυμον	Τίτλος	Βαθμός	Διά- κρισις	Έτος	Διδάξας Καθηγητής
219	Παπαδόπουλος Ίωάννης	πτυχίον	άριστα		1952-53	ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΚΟΝΤΟΣ
220	Καλέας Χαρίλαος	δίπλωμα	»	Α' βρ.	»	ΘΟΥΛΑ ΓΕΩΡΓΙΟΥ
221	Γεωργακόπουλος Άθανάσιος	»	»		»	»
222	Άγαπίδου Εύτυχία	»	»		»	ΑΝΘΙΠΠΗ ΦΩΚΑ
223	Ζιούδρου Άφροδίτη	»	»		»	ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ ΟΡΠΗ
224	Παπαδάκη Λυδία	»	»	Β' βρ.	»	ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΚΟΝΤΟΣ
225	Τσάμτση Άλίκη	πτυχίον	»		1953-54	ΑΓΓ. ΜΑΝΟΥ - ΣΤΑΥΡΟΥ
226	Κωνσταντάρα Εύαγγελία	»	»		»	ΙΩΑΝΝΑ ΝΕΔΕΛΚΟΥ
227	Χιδίρογλου Ήβη	»	»		»	Θ. ΓΕΩΡΓΙΟΥ-ΧΙΔΙΡΟΓΛΟΥ
228	Βλαχοπούλου Άναστασία	»	»		»	ΑΝΘΙΠΠΗ ΦΩΚΑ
229	Κρητικού Άφροδίτη	»	»		»	»
230	Θεοφάνους Αϊκατερίνη	δίπλωμα	»	Α' βρ.	»	»
231	Κολοτούρου Γιόλα	»	»	Α' βρ.	»	ΤΩΝΗΣ ΓΕΩΡΓΙΟΥ
232	Χατζηγεμμανούηλ Μυρτώ	»	»	Β' βρ.	»	ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ ΟΡΠΗ
233	Τριανταφύλλου Καλλιρόη	»	»	Α' βρ.	»	»
234	Παρήση Άναστασία	»	»	Β' βρ.	»	ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΚΟΝΤΟΣ
235	Μέλφου Εύαγγελία	»	»	Β' βρ.	»	»
236	Όμουρλόγλου Πόπη	»	»	Α' βρ.	»	»
237	Άναστασιάδου Εύα	»	»	Α' βρ.	»	»
238	Πολιτίδου Πόπη	»	»		»	ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ ΟΡΠΗ
239	Παπαποστόλου Κατίνα	»	»	Α' βρ.	1954-55	ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΚΟΝΤΟΣ
240	Καραπάλη Θάλεια	»	»		»	»
241	Κόκκα Ναυσικά	»	»		»	ΤΩΝΗΣ ΓΕΩΡΓΙΟΥ
242	Μουντούρη Μαρία	»	λ. καλώς		»	ΑΝΘΙΠΠΗ ΦΩΚΑ
243	Παπασωτηρίου Έλισάβετ	»	»		»	Θ. ΓΕΩΡΓΙΟΥ-ΧΙΔΙΡΟΓΛΟΥ
244	Μάττη Λευκοθέα	πτυχίον	άριστα		»	ΑΝΘΙΠΠΗ ΦΩΚΑ
245	Παπαθεοδώρου Ρένα	»	λ. καλώς		»	»
246	Λάσκαρη Έλισάβετ	»	άριστα		»	ΑΓΓ. ΜΑΝΟΥ - ΣΤΑΥΡΟΥ
247	Σαρατσιώτου Έλένη	»	λ. καλώς		1955-56	Θ. ΓΕΩΡΓΙΟΥ-ΧΙΔΙΡΟΓΛΟΥ
248	Άρφαρᾶ Άννα	»	»		»	ΑΝΘΙΠΠΗ ΦΩΚΑ
249	Μαυρομάτη Έλεονώρα	»	άριστα		»	ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΚΟΝΤΟΣ
250	Μυλωνᾶ Ίωάννα	»	»		»	»
251	Δάκκου Άλεξάνδρα	δίπλωμα	»		»	»
252	Τσίτσα Άθηνᾶ - Άννα	»	»		»	»
253	Μαχτοπούλου Άλίκη	πτυχίον	λ. καλώς		»	ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ ΟΡΠΗ
254	Τσαπούλης Άλκιβιάδης	»	άριστα		1956-57	ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΚΟΝΤΟΣ
255	Καραβατάκη Χριστίνα	»	λ. καλώς		»	»
256	Ίωαννίδου Ίσμήνη	δίπλωμα	άριστα		»	»
257	Μανωλεδάκη Μαίρη	»	»	Α' βρ.	»	»
258	Βάμβα Φωφώ	»	»		»	»
259	Τακαντζᾶ Ήρῶ	πτυχίον	»		»	»
260	Βουδούρογλου Καλλιρόη	»	καλώς		»	ΑΝΘΙΠΠΗ ΦΩΚΑ
261	Κωνσταντάρα Εύαγγελία	δίπλωμα	»		»	ΙΩΑΝΝΑ ΝΕΔΕΛΚΟΥ
262	Μάνου Έλλη	πτυχίον	λ. καλώς		»	ΑΓΓ. ΜΑΝΟΥ - ΣΤΑΥΡΟΥ

α/α	Όνοματεπώνυμον	Τίτλος	Βαθμός	Διά- κρισις	Έτος	Διδάξας Καθηγητής
263	Ρέγκου Άλίκη	πτυχίον	καλῶς		1957-58	ΑΓΓ. ΜΑΝΟΥ - ΣΤΑΥΡΟΥ
264	Κουδρόγλου Άλίκη	»	»		»	ΑΝΘΙΠΠΗ ΦΩΚΑ
265	Δάκκου Άναστασία	δίπλωμα	ἄριστα		»	ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΚΟΝΤΟΣ
266	Ρούση Εὐγενία	»	»	Β' βρ.	»	»
267	Μυλωνᾶ Ίωάννα	»	λ. καλῶς		1958-59	»
268	Ζαρφτσιάν Αἰμίλιος	πτυχίον	ἄριστα		»	»
269	Στεργιάδου Δέσποινα	»	λ. καλῶς		»	Θ.ΓΕΩΡΓΙΟΥ-ΧΙΔΙΡΟΓΛΟΥ
270	Νακούτη Μαίρη	δίπλωμα	»		»	»
271	Πράσου Αἰκατερίνη	πτυχίον	»		»	ΕΛΕΝΗ ΠΑΠΑΖΟΓΛΟΥ
272	Άνεμογιάννη Φωτεινή	»	καλῶς		»	ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΘΥΜΗΣ
273	Βασιλείου Αἰκατερίνη	»	ἄριστα		1959-60	Θ.ΓΕΩΡΓΙΟΥ-ΧΙΔΙΡΟΓΛΟΥ
274	Κλεανθίδου Εὐθαλία	»	λ. καλῶς		»	ΦΩΤΗΣ ΖΕΡΒΟΠΟΥΛΟΣ
275	Σεφερτζῆ Ἑλένη	»	ἄριστα		»	ΕΛΕΝΗ ΠΑΠΑΖΟΓΛΟΥ
276	Ζάνα Μίνα	δίπλωμα	»	Β' βρ.	»	ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΚΟΝΤΟΣ
277	Καφετζάκη Μαρία	»	»		1960-61	Θ.ΓΕΩΡΓΙΟΥ-ΧΙΔΙΡΟΓΛΟΥ
278	Παπαθανασίου Στέλλα	πτυχίον	καλῶς		»	ΦΩΤΗΣ ΖΕΡΒΟΠΟΥΛΟΣ
279	Μαρούση Ναυσικᾶ	»	»		»	»
280	Άκριτίδου Βασιλική	»	λ. καλῶς		»	ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΘΥΜΗΣ
281	Χαμπούρη Μαρίνα	»	ἄριστα		»	»
282	Νικήτας Κωσταντῖνος	δίπλωμα	»	Β' βρ.	»	ΙΩΑΝΝΑ ΝΕΔΕΛΚΟΥ
283	Σταμούλη Ἑλένη	»	λ. καλῶς		»	ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΚΟΝΤΟΣ
284	Στέφου Νίκη	»	ἄριστα	Α' βρ.	1961-62	ΕΛΕΝΗ ΠΑΠΑΖΟΓΛΟΥ
285	Μυστακίδου Άσπασία	»	»	Β' βρ.	»	ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΘΥΜΗΣ
286	Πέιου Χρυσάνθη	πτυχίον	καλῶς		»	Θ.ΓΕΩΡΓΙΟΥ-ΧΙΔΙΡΟΓΛΟΥ
287	Κατσίκη Νιόβη	»	λ. καλῶς		»	ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΚΟΝΤΟΣ
288	Μπαρσαμιάν Σηρπουῆ	»	ἄριστα		»	»
289	Βαμβακᾶ Αἰκατερίνη	δίπλωμα	»		»	»
290	Βασιλείου Αἰκατερίνη	»	λ. καλῶς		1962-63	Θ.ΓΕΩΡΓΙΟΥ-ΧΙΔΙΡΟΓΛΟΥ
291	Παπαδοπούλου Αἰμιλία	»	ἄριστα	Β' βρ.	»	ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΚΟΝΤΟΣ
292	Ψωμογερίδου Ἑλένη	»	»		»	»
293	Σμυρλῆ Γεωργία	»	»	Α' βρ.	»	»
294	Καρακατσάνη Ἑλένη	»	»		1963-64	»
295	Παυλίδου Μαρία	»	»		»	»
296	Χατζηνικολάου - Κόρτη Αἰκατ.	»	»	Β' βρ.	»	ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΘΥΜΗΣ
297	Μαστρογιάννη Άννα	πτυχίον	λ. καλῶς		1964-65	»
298	Γεωργιλᾶ Εὐαnthία	δίπλωμα	ἄριστα		»	»

ΣΧΟΛΗ ΣΥΝΘΕΣΕΩΣ - ΑΝΩΤΕΡΩΝ ΘΕΩΡΗΤΙΚΩΝ

α/α	Όνοματεπώνυμον	Πτυχίον	Βαθμός	Έτος	Διδάξας Καθηγητής
1	Δάσσα Μαθίλδη	άρμονίας	άριστα	1921-22	ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΘΕΟΦΑΝΟΥΣ
2	Ρόζενγκραντς Ίδα	»	»	»	»
3	Σκυρού Καλλιόπη	»	»	1922-23	»
4	Λεμονίδου Έλλη	»	»	»	»
5	Σακκή Λιλή	»	»	1923-24	»
6	Καρπέτη Άριάδνη	»	λ. καλῶς	»	»
7	Καραηλίας Εὐάγγελος	»	άριστα	»	ΓΕΩΡΓ. ΒΑΚΑΛΟΠΟΥΛΟΣ
8	Καμηλιέρης Άγγελος	»	»	»	»
9	Βάμβας Γεώργιος	»	λ. καλῶς	1924-25	ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΘΕΟΦΑΝΟΥΣ
10	Δουράκης Κωνσταντῖνος	»	άριστα	»	ΓΕΩΡΓ. ΒΑΚΑΛΟΠΟΥΛΟΣ
11	Θωμαΐδης Θεόδωρος	»	λ. καλῶς	1925-26	»
12	Κεχαγιάς Πέτρος	φθδικῆς	»	»	ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΑΨΗΣ
13	Τραϊανός Πέτρος	»	»	»	»
14	Χρυσοστόμου Δημήτριος	»	»	»	»
15	Εὐνουχίδης Παναγιώτης	άρμονίας	άριστα	»	ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΘΕΟΦΑΝΟΥΣ
16	Γιαννάτος Χαρίλαος	»	»	»	ΓΕΩΡΓ. ΒΑΚΑΛΟΠΟΥΛΟΣ
17	Ταχιάτης Κωνσταντῖνος	»	»	»	»
18	Καραηλίας Εὐάγγελος	ἀντιστίξεως	»	»	»
19	Καμηλιέρης Άγγελος	»	λ. καλῶς	»	»
20	Φρούσης Άνδρέας	άρμονίας	άριστα	1926-27	ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΘΕΟΦΑΝΟΥΣ
21	Καζαντζής Άντώνιος	»	λ. καλῶς	»	»
22	Βασιλειάδης Σωτήριος	»	άριστα	»	ΓΕΩΡΓ. ΒΑΚΑΛΟΠΟΥΛΟΣ
23	Νεδέλκου Ίωάννα	»	»	1927-28	»
24	Κασφίκης Νικόλαος	»	»	»	»
25	Ρεκανάτι Ραχήλ	»	λ. καλῶς	»	»
26	Ταχιάτης Κωνσταντῖνος	ἐνοργανώσεως	άριστα	»	»
27	Βασιλειάδης Σωτήριος	»	λ. καλῶς	»	»
28	Κασφίκης Νικόλαος	»	»	»	»
29	Δουράκης Κωνσταντῖνος	»	άριστα	»	»
30	Δουράκης Κωνσταντῖνος	ἀντιστίξεως	»	»	»
31	Καραηλίας Εὐάγγελος	ἐνορχηστρώσεως	»	»	»
32	Καραηλίας Εὐάγγελος	φυγῆς	»	»	»
33	Παναγοπούλου Κορνηλία	άρμονίας	»	»	ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΘΕΟΦΑΝΟΥΣ
34	Γεωργίου Εὐαnthία	»	λ. καλῶς	»	»
35	Λαμνίδου Εὐφημία	»	»	1928-29	»
36	Κατσικόπουλος Γεώργιος	»	άριστα	»	ΓΕΩΡΓ. ΒΑΚΑΛΟΠΟΥΛΟΣ
37	Ζερβόπουλος Φώτιος	»	λ. καλῶς	»	»
38	Γεωργιάδης Γεώργιος	»	»	»	»
39	Τσόχας Άθανάσιος	άρμονίας	»	»	»
40	Θωμαΐδης Θεόδωρος	ἐνοργ. πνευστῶν	»	»	»
41	Καμηλιέρης Άγγελος	»	άριστα	»	»
42	Δουράκης Κωνσταντῖνος	φυγῆς	»	1929-30	»

α/α	Όνοματεπώνυμον	Πτυχίον	Βαθμός	Έτος	Διδάξας Καθηγητής
43	Τσόχας 'Αθανάσιος	ένοργανώσεως	λ. καλῶς	1929-30	ΓΕΩΡΓ. ΒΑΚΑΛΟΠΟΥΛΟΣ
44	Δενάρδος 'Αλέξανδρος	»	καλῶς	»	»
45	Τσέκος Χρήστος	»	»	»	»
46	Βαῖτου 'Ιωάννης	ῥδικῆς	λ. καλῶς	1930-31	ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΑΥΗΣ
47	Γεωργιάδης Γεώργιος	ἀντιστιζέως	ἄριστα	1931-32	ΓΕΩΡΓ. ΒΑΚΑΛΟΠΟΥΛΟΣ
48	Κούρτελης Παναγιώτης	ἄρμονίας	λ. καλῶς	»	»
49	Καλπακίδου Καλυψῶ	»	»	»	»
50	Σταματίου Χρήστος	»	ἄριστα	»	»
51	Καρόπουλος Γεώργιος	»	καλῶς	»	»
52	Σταματίου Χρήστος	ένοργανώσεως	ἄριστα	»	»
53	Καζαντζῆς 'Αντώνιος	»	»	»	»
54	Καρόπουλος Γεώργιος	»	καλῶς	»	»
55	Δαδάκης Χριστόφορος	ῥδικῆς	λ. καλῶς	»	»
56	Καζαντζῆς 'Αντώνιος	ἀντιστιζέως	»	1932-33	»
57	Καζαντζῆς 'Αριστοτέλης	ἄρμονίας	»	»	»
58	'Εζρατῆ Δώρα	»	»	»	»
59	Βισβάρδης Διονύσιος	»	»	»	»
60	'Αντωνίου 'Αντώνιος	»	καλῶς	»	»
61	Δόικος Βασίλειος	»	»	»	»
62	'Ιορδάνου Κωνσταντῖνος	»	λ. καλῶς	»	»
63	'Αντωνίου 'Αντώνιος	ένοργ. πνευστῶν	»	»	»
64	Καλαματιανός 'Αντώνιος	ῥδικῆς	»	»	»
65	Καμπαδαῆς 'Αθανάσιος	»	»	»	»
66	Παλιατσέας Παναγιώτης	»	»	»	»
67	Γεωργιάδης Γεώργιος	φούγκας	ἄριστα	»	»
68	Γεωργιάδης Γεώργιος	ένοργ. πνευστῶν	»	»	»
69	Παλιατσέας Παναγιώτης	»	»	»	»
70	Καζαντζῆς 'Αριστοτέλης	»	λ. καλῶς	»	»
71	Βισβάρδης Διονύσιος	»	»	»	»
72	Αἰκατερίνης 'Εμμανουήλ	ἄρμονίας	καλῶς	1933-34	»
73	Αἰκατερίνης 'Εμμανουήλ	ένοργανώσεως	ἄριστα	»	»
74	Καραγεωργίου Αἰκατερίνη	ἄρμονίας	καλῶς	»	»
75	Σταματίου Χρήστος	ἀντιστιζέως	ἄριστα	1934-35	»
76	Μποναπάτσε 'Αλίκη	ἄρμονίας	»	»	»
77	Βινιόλος 'Εδουάρδος	»	λ. καλῶς	»	ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΘΕΟΦΑΝΟΥΣ
78	Χαλκιᾶς Σπυρίδων	»	καλῶς	»	ΓΕΩΡΓ. ΒΑΚΑΛΟΠΟΥΛΟΣ
79	Βινιόλος 'Εδουάρδος	ένοργανώσεως	λ. καλῶς	»	»
80	Κατσικόπουλος Γεώργιος	ἀντιστιζέως	»	»	»
81	Λεβῆ Μπαροῦ	ἄρμονίας	ἄριστα	1935-36	»
82	Πάτρας Κυριάκος	»	»	»	»
83	Χαλκιᾶς Σπῦρος	ένοργανώσεως	καλῶς	»	»
84	Λεβῆ Μπαροῦ	»	»	»	»
85	Πάτρας Κυριάκος	»	λ. καλῶς	»	»
86	Γιαννάτος Χαρίλαος	»	ἄριστα	»	»

α/α	Όνοματεπώνυμον	Πτυχον	Βαθμός	Έτος	Διδάξας Καθηγητής
87	Καζαντζής Αντώνιος	φούγκας	λ. καλῶς	1935-36	ΓΕΩΡΓ. ΒΑΚΑΛΟΠΟΥΛΟΣ
88	Σταματίου Χρήστος	»	ἄριστα	»	»
89	Καζαντζής Ἀριστοτέλης	ἀντιστιξέως	»	1936-37	»
90	Σιδέρης Ἰωάννης	ἐνοργανώσεως	»	»	»
91	Καστέλογλου Κωσταντῖνος	»	καλῶς	»	»
92	Καραηλίας Εὐάγγελος	δίπλ. συνθέσεως	ἄριστα	»	»
93	Σιδέρης Ἰωάννης	ἄρμονίας	λ. καλῶς	»	»
94	Καστέλογλου Κωσταντῖνος	»	καλῶς	»	»
95	Λεβῆ Αἰμίλιος	»	»	»	»
96	Νικολαΐδης Ἀχιλλεύς	ῥυθμικῆς	λ. καλῶς	1937-38	»
97	Στρογγύλη Αἰκατερίνη	ἄρμονίας	»	»	»
98	Χατζηθάνας Γεώργιος	»	»	»	»
99	Ποιμενίδης Γεώργιος	»	»	1938-39	ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΘΕΟΦΑΝΟΥΣ
100	Φετφατζίδης Παῦλος	»	»	»	ΓΕΩΡΓ. ΒΑΚΑΛΟΠΟΥΛΟΣ
101	Βασιλάκη Εὐφροσύνη	ῥυθμικῆς	»	»	»
102	Τσουμίτας Νικόλαος	ἐνοργανώσεως	καλῶς	»	»
103	Φετφατζίδης Παῦλος	»	»	»	»
104	Βισβάρδης Διονύσιος	ἀντιστιξέως	ἄριστα	»	»
105	Καζαντζής Ἀριστοτέλης	φούγκας	»	»	»
106	Τσιγκανῶφ Γρηγόριος	δ/σεως χορωδίας	»	1939-40	ΕΠΑΜΕΙΝΩΝΔΑΣ ΦΛΩΡΟΣ
107	Σπάθης Ἀλέξιος	ἄρμονίας	»	»	ΓΕΩΡΓ. ΒΑΚΑΛΟΠΟΥΛΟΣ
108	Ἀδριανόπουλος Ἰωάννης	ἐνοργανώσεως	καλῶς	»	»
109	Ἰορδάνου Κωσταντῖνος	»	λ. καλῶς	»	»
110	Αἰκατερίνης Ἐμμανουήλ	ἀντιστιξέως	ἄριστα	»	»
111	Δαμιανός Ἰωάννης	ἄρμονίας	λ. καλῶς	1941-42	»
112	Δαμιανός Ἰωάννης	ἐνοργανώσεως	»	»	»
113	Τρυφωνίδης Κωσταντῖνος	ἄρμονίας	ἄριστα	1942-43	ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΘΕΟΦΑΝΟΥΣ
114	Κεφαλᾶ Ρούλα	»	λ. καλῶς	»	»
115	Ἀδριανόπουλος Ἰωάννης	ἀντιστιξέως	ἄριστα	1943-44	ΓΕΩΡΓ. ΒΑΚΑΛΟΠΟΥΛΟΣ
116	Παπασταύρου Ἐλευθέριος	ἄρμονίας	»	»	»
117	Παλκατσέας Παναγιώτης	»	»	»	»
118	Δούδουρας Ἰωάννης	»	»	»	»
119	Δαρνακούδας Στέργιος	»	λ. καλῶς	»	»
120	Δαρνακούδας Στέργιος	ἐνοργανώσεως	»	»	»
121	Δούδουρας Ἰωάννης	»	ἄριστα	»	»
122	Παπασαραφιανοῦ Στέλλα	ἄρμονίας	λ. καλῶς	1944-45	ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΘΕΟΦΑΝΟΥΣ
123	Σαυρίδου Πολύμνια	ῥυθμικῆς	ἄριστα	»	ΓΕΩΡΓ. ΒΑΚΑΛΟΠΟΥΛΟΣ
124	Φλῶρος Κωσταντῖνος	δ/σεως χορωδίας	»	1947-48	ΕΠΑΜΕΙΝΩΝΔΑΣ ΦΛΩΡΟΣ
125	Σιδέρης Ἰωάννης	ἀντιστιξέως	»	»	ΓΕΩΡΓ. ΒΑΚΑΛΟΠΟΥΛΟΣ
126	Στόϊκος Κωσταντῖνος	ἐνοργανώσεως	»	»	»
127	Στόϊκος Κωσταντῖνος	ἄρμονίας	»	»	»
128	Κορατζίνος Νικόλαος	ἐνοργανώσεως	λ. καλῶς	»	»
129	Μακρῆς Ἀνδρέας	ἄρμονίας	ἄριστα	1948-49	ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΘΕΟΦΑΝΟΥΣ
130	Ἄψη Ἐλένη	»	λ. καλῶς	»	»

<i>a/a</i>	<i>Όνοματεπώνυμον</i>	<i>Πτυχίον</i>	<i>Βαθμός</i>	<i>Έτος</i>	<i>Διδάξας Καθηγητής</i>
131	Φλώρος Κωνσταντίνος	δ. ὀρχήστρας	ἄριστα	1948-49	ΕΠΑΜΕΙΝΩΝΔΑΣ ΦΛΩΡΟΣ
132	Κορατζίνος Νικόλαος	ῥδικῆς	»	»	ΓΕΩΡΓ. ΒΑΚΑΛΟΠΟΥΛΟΣ
133	Τσουμίτας Νικόλαος	ἄρμονίας	καλῶς	1949-50	»
134	Πυλαρινὸς Διονύσιος	»	ἄριστα	»	»
135	Σαμσαρέλλος Κωνσταντίνος	»	»	1950-51	»
136	Σαμσαρέλλος Κωνσταντίνος	ἐνοργανώσεως	»	»	»
137	Χρηστίδης Ἀντώνιος	»	»	»	»
138	Θεοδοσόπουλος Χρυσ.	ἄρμονίας	»	»	»
139	Χαστάογλου Καλλιόπη	ῥδικῆς	λ. καλῶς	1951-52	»
140	Γαλήνης ἢ Σαχίνης Νικόλαος	ἄρμονίας	ἄριστα	»	»
141	Πυλαρινὸς Διονύσιος	ἐνοργανώσεως	»	»	»
142	Θέμελης Δημήτριος	ἄρμονίας	λ. καλῶς	»	»
143	Πολυζωίδης Χρῆστος	»	»	»	»
144	Βεληγιάννης Πέτρος	ἐνοργανώσεως	»	1952-53	»
145	Σαπουντζάκης Χρῆστος	»	»	»	»
146	Σαπουντζάκης Χρῆστος	ἄρμονίας	καλῶς	»	»
147	Πυλαρινὸς Διονύσιος	ἀντιστιξέως	ἄριστα	»	»
148	Δαμιανὸς Ἰωάννης	»	λ. καλῶς	»	»
149	Ἀρμενάκης Ἀπόστολος	ῥδικῆς	ἄριστα	»	»
150	Μιχαλέρη Ἐλένη	ἄρμονίας	καλῶς	1953-54	ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΘΕΟΦΑΝΟΥΣ
151	Σημηριώτη Τζένη	»	λ. καλῶς	»	»
152	Χρηστίδης Ἀντώνιος	»	»	»	ΓΕΩΡΓ. ΒΑΚΑΛΟΠΟΥΛΟΣ
153	Παππᾶς Ἀναστάσιος	»	ἄριστα	»	ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΘΕΟΦΑΝΟΥΣ
154	Ζαρφτσιὰν Αἰμίλιος	»	»	»	»
155	Ζαρίμπας Θεόδωρος	ἐνοργανώσεως	»	»	ΓΕΩΡΓ. ΒΑΚΑΛΟΠΟΥΛΟΣ
156	Καραχάλιος Ἐλευθέριος	»	»	»	»
157	Παππᾶς Ἀναστάσιος	»	»	»	»
158	Πριτσούλης Στέλλιος	»	»	»	»
159	Αἰκατερίνης Ἐμμανουήλ	φούγκας	»	»	»
160	Σαμσαρέλλος Κωνσταντίνος	ἀντιστιξέως	»	1954-55	»
161	Μάνου Ἑλλη	ῥδικῆς	λ. καλῶς	»	»
162	Μαχτοπούλου Ἀλίκη	ἄρμονίας	καλῶς	»	»
163	Πριτσούλης Στέλλιος	»	»	»	»
164	Ἰωαννίδου Λουκία	»	λ. καλῶς	»	»
165	Νικολαΐδης Ἀχιλλεὺς	ἐνοργανώσεως	καλῶς	»	»
166	Παπαδόπουλος Χαρ.	»	»	»	»
167	Ὑφαντίδης Νικόλαος	»	λ. καλῶς	»	»
168	Μέλφου Εὐαγγελία	ἄρμονίας	»	»	»
169	Βουδούρογλου Καλλιρόη	»	καλῶς	1956-57	ΣΟΛΩΝ ΜΙΧΑΗΛΙΔΗΣ
170	Μούσιος Δημοσθένης	»	λ. καλῶς	»	»
171	Ἀλεξιάδης Δημήτριος	ἐνοργανώσεως	καλῶς	»	ΑΡΙΣΤ. ΚΑΖΑΝΤΖΗΣ
172	Πέτου Χρυσάνθη	ἄρμονίας	»	1957-58	ΣΟΛΩΝ ΜΙΧΑΗΛΙΔΗΣ
173	Κλεανθίδου Εὐθαλία	»	»	»	»
174	Ζαρίμπας Θεόδωρος	»	»	»	»

α/α	Όνοματεπώνυμον	Πτυχίον	Βαθμός	Έτος	Διδάξας Καθηγητής
175	Δουλγέρης Ίωάννης	άρμονίας	λ. καλῶς	1957-58	ΣΟΛΩΝ ΜΙΧΑΗΛΙΔΗΣ
176	Μαυρομουστάκης Γεώργιος	»	ἄριστα	»	»
177	Δουλγέρης Ίωάννης	ἐνοργανώσεως	λ. καλῶς	»	ΑΡΙΣΤ. ΚΑΖΑΝΤΖΗΣ
178	Μιμίκος Θεόδωρος	»	ἄριστα	»	»
179	Παναγόπουλος Ἐλευθέριος	άρμονίας	λ. καλῶς	»	ΣΟΛΩΝ ΜΙΧΑΗΛΙΔΗΣ
180	Ἀλεξιάδης Δημήτριος	»	»	»	»
181	Σαμσαρέλλος Κωνσταντῖνος	φούγκας	ἄριστα	»	»
182	Αὐξεντίδης Ἐμμανουήλ	άρμονίας	λ. καλῶς	1958-59	»
183	Μιμίκος Θεόδωρος	»	ἄριστα	»	»
184	Καρυδάκης Γεώργιος	ἐνοργανώσεως	λ. καλῶς	»	ΑΡΙΣΤ. ΚΑΖΑΝΤΖΗΣ
185	Αὐξεντίδης Ἐμμανουήλ	»	»	»	»
186	Κουγιουμτζῆς Σταῦρος	άρμονίας	ἄριστα	1959-60	ΣΟΛΩΝ ΜΙΧΑΗΛΙΔΗΣ
187	Καρυδάκης Γεώργιος	»	καλῶς	»	»
188	Ξενάριος Δημήτριος	»	»	»	»
189	Θυμῆς Γεώργιος	»	ἄριστα	»	»
190	Ἀδαμόπουλος Ἀλέξανδρος	»	λ. καλῶς	»	»
191	Ἀναστασιάδου Εὐα	»	ἄριστα	»	»
192	Δραγομάνοβιτς Νικόλαος	»	λ. καλῶς	»	»
193	Παππᾶς Ἀναστάσιος	ἀντιστιζέως	ἄριστα	»	»
194	Μαυρομουστάκης Γεώργιος	»	»	»	»
195	Μούσιος Δημοσθένης	»	λ. καλῶς	»	»
196	Χαστάογλου Καλλιόπη	»	ἄριστα	»	»
197	Μέλφου Εὐαγγελία	»	λ. καλῶς	»	»
198	Γομπάκης Ίωάννης	ἐνοργανώσεως	»	»	ΕΜΜΑΝ. ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΗΣ
199	Δραγομάνοβιτς Νικόλαος	»	»	»	»
200	Κουγιουμτζῆς Σταῦρος	»	»	»	»
201	Νικολαΐδης Ἡλίας	»	»	1960-61	»
202	Κωβαῖος Ἐμμανουήλ	άρμονίας	καλῶς	»	ΣΟΛΩΝ ΜΙΧΑΗΛΙΔΗΣ
203	Καρακατσάνη Ἐλένη	»	λ. καλῶς	»	»
204	Νικολαΐδης Ἡλίας	»	»	»	»
205	Μελιγκόπουλος Ἐμμανουήλ	»	ἄριστα	»	»
206	Μαργαρίτη Μαριάννα	»	»	»	»
207	Χαραλαμπίδης Κωνσταντῖνος	»	»	»	»
208	Νικήτας Κωνσταντῖνος	»	»	»	»
209	Ποντίκης Ίωάννης	»	»	»	»
210	Μιμίκος Θεόδωρος	ἀντιστιζέως	»	»	»
211	Καραμανλῆς Θωμᾶς	ἐνοργανώσεως	καλῶς	»	ΕΜΜ. ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΗΣ
212	Ζαχαρίας Σωτήριος	»	»	»	»
213	Γιακουμῆς Ἀριστείδης	»	λ. καλῶς	»	»
214	Φωτάκης Ίωάννης	»	»	»	»
215	Γκίτσας Βασίλειος	»	»	»	»
216	Μοῦχος Ἀθανάσιος	»	»	»	»
217	Νικήτας Κωνσταντῖνος	»	ἄριστα	»	»
218	Μπαρσαμιάν Σηρπουῆ	άρμονίας	»	»	ΣΟΛΩΝ ΜΙΧΑΗΛΙΔΗΣ

α/α	Όνοματεπώνυμο	Πτυχίον	Βαθμός	Έτος	Διδάξας Καθηγητής
263	Στεφανίδης 'Αναστάσιος	άρμονίας	λ. καλῶς	1962-63	ΣΟΛΩΝ ΜΙΧΑΗΛΙΔΗΣ
264	Νικολαΐδης 'Αντώνιος	»	»	»	»
265	Σπίνουλας Διονύσιος	»	»	»	»
266	'Αλεξάνδρου 'Ιωάννης	»	»	»	»
267	Μαυροειδής Φώτιος	»	»	»	»
268	Πολίτης 'Αγγελος	»	»	»	»
269	Καλιακούδας 'Αργύριος	»	άριστα	»	»
270	Σοφράς Πολυχρόνης	»	»	»	»
271	Ροῦσος Κωνσταντῖνος	»	»	»	»
272	Σταυρίδης Μιχαήλ	»	»	»	»
273	'Αλεξιάδης Δημήτριος	ἀντιστίξεως	λ. καλῶς	»	»
274	'Αδαμόπουλος 'Αλέξανδρος	»	»	»	»
275	Αὔξεντίδης 'Εμμανουήλ	»	»	»	»
276	Κουγιουμτζής Σταῦρος	»	»	»	»
277	Μιμίκος Θεόδωρος	φούγκας	άριστα	»	»
278	Θυμής Γεώργιος	»	»	»	»
279	Σμυρλή Γεωργία	ἀντιστίξεως	»	1963-64	»
280	'Αναστασιάδου Εὔα	»	»	»	»
281	Μπαρσαμιάν Σηρπουή	»	»	»	»
282	Βοσκίδης Σπυρίδων	»	»	»	»
283	Κακιούζης 'Ανδρέας	»	καλῶς	»	»
284	Νικήτας Κωνσταντῖνος	φούγκας	άριστα	»	»
285	Ζαρίμπας Θεόδωρος	»	»	»	»
286	Παρωτίδης Γεώργιος	ἀντιστίξεως	»	»	»
287	Κάρρας Κωνσταντῖνος	άρμονίας	»	»	»
288	Καφοκαβάδης Παναγιώτης	»	»	»	»
289	Γατζίας Διονύσιος	»	»	»	»
290	Τοπούζας 'Αναστάσιος	»	»	»	»
291	Πυρπυρή Μαρία	»	»	»	»
292	Σχοινάκης Νικόλαος	»	»	»	»
293	Παρθένης 'Ιωάννης	»	λ. καλῶς	»	»
294	'Ιακωβίδου Μαγδαληνή	»	»	»	»
295	Χατζηευτυχίου Χρῆστος	»	»	»	»
296	Κρεμμοῦ 'Αθηνᾶ	»	»	»	»
297	Γωγοβίτης Θεόδωρος	»	»	»	»
298	Πυρπυρή Αἰκατερίνη	ῶδικῆς	άριστα	»	»
299	Κετσερίδου Εὐαγγελία	»	»	»	»
300	Γιακουμόπουλος Θεοδόσιος	ἐνοργ. πνευστῶν	»	»	ΙΩΑΝΝΗΣ ΣΙΔΕΡΗΣ
301	Σπίνουλας Διονύσιος	»	»	»	»
302	Παφίλης 'Ιωάννης	»	»	»	»
303	Γατζίας Διονύσιος	»	λ. καλῶς	»	»
304	Παρθένης 'Ιωάννης	»	»	»	»
305	Τσαρουχᾶς Χρῆστος	άρμονίας	»	1964-65	ΣΟΛΩΝ ΜΙΧΑΗΛΙΔΗΣ
306	'Αποστολίδης Κωνσταντῖνος	»	»	»	»

α/α	Όνοματεπώνυμο	Πτυχίον	Βαθμός	Έτος	Διδάξας Καθηγητής
307	Φιδετζής Βύρων	άρμονίας	λ. καλῶς	1964-65	ΣΟΛΩΝ ΜΙΧΑΗΛΙΔΗΣ
308	Φουρνογεράκης Βασίλειος	»	»	»	»
309	Χατζηευτυχίου Χρήστος	»	ἄριστα	»	»
310	Κρεμμουῦ Ἀθηνᾶ	»	»	»	»
311	Ντάρμα Σοφία	»	»	»	»
312	Ρουσσος Ἰωάννης	»	»	»	»
313	Παφίλης Ἰωάννης	»	»	»	»
314	Κουζῶφ Ὀδυσσεύς	»	»	»	»
315	Βασιλειάδης Ἀθανάσιος	»	»	»	»
316	Χατζηευτυχίου Χρήστος	ἐνοργ. πνευστῶν	καλῶς	»	ΙΩΑΝΝΗΣ ΣΙΔΕΡΗΣ
317	Κρεμμουῦ Ἀθηνᾶ	»	»	»	»
318	Γωγοβίτης Θεόδωρος	»	»	»	»
319	Ντάρμα Σοφία	»	»	»	»
320	Χουμπουρίδης Ἰωάννης	»	λ. καλῶς	»	»
321	Γεώρογλου Ἐλευθέριος	»	»	»	»
322	Βασιλειάδης Ἀθανάσιος	»	»	»	»
323	Ἀποστολίδης Κωνσταντῖνος	»	»	»	»
324	Φουρνογεράκης Βασίλειος	»	»	»	»
325	Χαραλάμπους Ἀνδρέας	»	»	»	»
326	Πρέζας Ἀνδρέας	»	»	»	»
327	Λάριος Ἀνδρέας	»	ἄριστα	»	»
328	Χατζηευτυχίου Χρήστος	ῶδικῆς	»	»	ΣΟΛΩΝ ΜΙΧΑΗΛΙΔΗΣ
329	Κρεμμουῦ Ἀθηνᾶ	»	»	»	»
330	Φαντίδης Ἀλέξανδρος	άρμονίας	λ. καλῶς	»	»
331	Δαμιανοῦ Νέλλη	»	»	»	»
332	Χατζηδημήτρης Παῦλος	»	»	»	»
333	Στυλιανοῦ Σταῦρος	»	ἄριστα	»	»
334	Λάριος Ἀνδρέας	»	»	»	»
335	Χαραλάμπους Ἀνδρέας	»	»	»	»
326	Καλιακούδας Ἀργύριος	ἀντιστίξεως	»	»	»

ΣΧΟΛΗ ΜΟΝΩΔΙΑΣ

α/α	Όνοματεπώνυμον	Τίτλος	Βαθμός	Διά- κρισις	Έτος	Διδάξας Καθηγητής
1	Φαρούτζια Μαρία - Λουίζα	δίπλωμα	άριστα		1927-28	ΚΑΡΟΛΙΝΑ ΚΑΠΑΞΣΟ
2	Πολίτου Ρενέ	»	λ. καλώς		1928-29	»
3	Μάντζαρη Μαρία	»	»		1929-30	»
4	Πετρηγός Έλευθέριος	»	άριστα		1933-34	»
5	Τσώπρου Εύαγγελία	»	»		»	»
6	Σωνίδου Πισπιρίκου Μαρία	»	λ. καλώς		1934-35	»
7	Κουκουράκη Αλεξάνδρα	»	άριστα		1935-36	»
8	Κώφμαν Ζιζέλ	»	»	Α' βρ.	1939-40	»
9	Πίπη Βασιλική	»	»		1945-46	»
10	Καλομοιροπούλου Φωτεινή	»	»		»	»
11	Μπράβου Νίνα	πτυχίον	λ. καλώς		»	»
12	Νάκης Αλέξανδρος	δίπλωμα	άριστα		1946-47	»
13	Μπράβου Νίνα	»	»		1947-48	»
14	Χατζηστυλιανός Παναγιώτης	»	λ. καλώς		»	»
15	Λευίτου Έλένη	»	άριστα		1948-49	»
16	Χρυσάφη - Λιώση Αγγελική	»	»		»	»
17	Χατζηγιαννάκη Αλίκη	»	»		1950-51	ΜΑΡΙΑ ΜΑΚΡΗ
18	Κωσταντινίδου Όλγα	»	»		»	»
19	Σαυρίδου - Ζαγκαρέττου Πολ.	»	»		1951-52	ΔΗΜ. ΑΓΓΕΛΟΠΟΥΛΟΥ
20	Ίωάννου Δήμητρα	»	λ. καλώς		»	ΜΑΡΙΑ ΜΑΚΡΗ
21	Διδασκάλου Ίφιγένεια	»	άριστα		»	»
22	Ίωαννίδης Σίμος	»	λ. καλώς		»	»
23	Κουίδου Εύλαμπία	»	»		1952-53	ΔΗΜ. ΑΓΓΕΛΟΠΟΥΛΟΥ
24	Παππᾶς Αναστάσιος	»	άριστα	Α' βρ.	1953-54	ΜΑΡΙΑ ΜΑΚΡΗ
25	Κοσκεριάδου Νίνα	»	»		»	»
26	Κουτάντου Έβελίνα	»	»		1954-55	ΔΗΜ. ΑΓΓΕΛΟΠΟΥΛΟΥ
27	Συνδίκας Νικόλαος	»	»		1955-56	ΜΑΡΙΑ ΜΑΚΡΗ
28	Ζωγραφάκη Έλλη	»	»		1956-57	ΔΗΜ. ΑΓΓΕΛΟΠΟΥΛΟΥ
29	Κωσταντινίδου Φιλίτσα	»	λ. καλώς		»	ΜΑΡΙΑ ΜΑΚΡΗ
30	Τρέμμου Βασιλική	πτυχίον	άριστα		1957-58	ΔΗΜ. ΑΓΓΕΛΟΠΟΥΛΟΥ
31	Άνθομελίδου Έλεονώρα	»	»		»	ΜΑΡΙΑ ΜΑΚΡΗ
32	Ίακωβίδου Βασιλική	»	λ. καλώς		1958-59	ΠΙΡΟΣΚΑ ΛΙΟΝΤΑ
33	Άρτακιανός Αθανάσιος	δίπλωμα	άριστα		»	ΜΑΡΙΑ ΜΑΚΡΗ
34	Σιώρη Λυδία	»	»		»	»
35	Μούσιος Δημοσθένης	»	λ. καλώς		1959-60	»
36	Τσώλη Μαρία - Ράλλια	»	»		1960-61	ΦΑΝΗ ΑΪΔΑΛΗ
37	Θεοδοσιάδου Δήμητρα	»	άριστα		»	»
38	Θεοδοσιάδης Δημήτριος	»	»		»	ΜΑΡΙΑ ΜΑΚΡΗ
39	Καλλιβάζη Αμαλία	»	»		»	»
40	Δήμου Γεωργία	»	»		»	»
41	Βοσκίδης Σπύρος	»	»		»	ΦΕΜΠΗ ΝΙΚΟΛΑΪΔΟΥ
42	Αύλωνίτου Αναστασία	»	λ. καλώς		1961-62	ΦΑΝΗ ΑΪΔΑΛΗ

α/α	Όνοματεπώνυμον	Τίτλος	Βαθμός	Διά- κρισις	Έτος	Διδάξας Καθηγητής
43	Ταλαντόπουλος Περικλής	δίπλωμα	Άριστα		1961-62	ΦΑΝΗ Α·Γ·ΔΑΛΗ
44	Κουΐδου Άλεξάνδρα	»	»		»	ΜΑΡΙΑ ΜΑΚΡΗ
45	Σαρρή Εύαγγελία	»	λ. καλῶς		1962-63	»
46	Γεωργίου Άθανάσιος	»	»		»	»
47	Μπαμπούρη Περσεφόνη	»	Άριστα		1963-64	Φ. ΝΙΚΟΛΑ·Γ·ΔΟΥ
48	Άντωνιάδης Χαράλαμπος	»	λ. καλῶς		»	ΜΑΡΙΑ ΜΑΚΡΗ
49	Τσαρουχᾶς Χρῆστος	»	Άριστα		»	Φ. Α·Γ·ΔΑΛΗ
50	Καλαϊτζίδης Κυριάκος	»	»		»	»
51	Χρηστάκη Μαρία	»	»		1964-65	ΜΑΡΙΑ ΜΑΚΡΗ
52	Δημητριάδου Σωτηρία	»	»		»	»
53	Τσακραλίδου Όλγα	»	»		»	Φ. Α·Γ·ΔΑΛΗ

ΣΧΟΛΗ ΒΙΟΛΟΓΟΥ

α/α	Όνοματεπώνυμον	Τίτλος	Βαθμός	Διά- κρισις	Έτος	Διδάξας Καθηγητής
1	Δέλλας Χρήστος	δίπλωμα	άριστα		1922-23	ΑΛ. ΚΑΖΑΝΤΖΗΣ
2	Γεωργίου Δημήτριος	»	»		1924-25	»
3	Βαλλιέρος Νικόλαος	»	»		1925-26	»
4	Κοριτσάνης Βασίλειος	»	»		1926-27	»
5	Θωμαΐδης Θεόδωρος	»	»		1927-28	»
6	Εύνουχίδης Παναγιώτης	»	»		1928-29	ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΘΕΟΦΑΝΟΥΣ
7	Βασιλειάδης Σώτος	»	»		1929-30	ΧΡΗΣΤΟΣ ΔΕΛΛΑΣ
8	Γουναροπούλου Καλλιόπη	»	λ. καλῶς		»	ΕΥΡ. ΚΟΤΣΑΝΙΔΗΣ
9	Καζαντζής Στυλιανός	»	»		»	ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΘΕΟΦΑΝΟΥΣ
10	Κασσάρας Σωτήριος	»	»		»	ΑΛ. ΚΑΖΑΝΤΖΗΣ
11	Κεχαγιάς Πέτρος	πτυχίον	»		1930-31	ΧΡΗΣΤΟΣ ΔΕΛΛΑΣ
12	Παπαβασιλείου Άνναστασία	δίπλωμα	»		»	ΕΥΡ. ΚΟΤΣΑΝΙΔΗΣ
13	Κασσάρας Σωτήριος	»	άριστα		»	ΑΛ. ΚΑΖΑΝΤΖΗΣ
14	Καζαντζής Στυλιανός	»	»		»	ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΘΕΟΦΑΝΟΥΣ
15	Λεικού Όλγα	»	»		1931-32	ΑΛ. ΚΑΖΑΝΤΖΗΣ
16	Κωσταντινίδου Όλγα	πτυχίον	»		1932-33	»
17	Βοσνιάκος Ναούμ	δίπλωμα	»		1933-34	ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΘΕΟΦΑΝΟΥΣ
18	Νικολαΐδης Άχιλλεύς	»	λ. καλῶς		»	ΑΛ. ΚΑΖΑΝΤΖΗΣ
19	Όρφανίδου Μαρία	πτυχίον	»		»	ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΘΕΟΦΑΝΟΥΣ
20	Μπαλλίου Άλεξάνδρα	»	άριστα		»	ΕΥΡ. ΚΟΤΣΑΝΙΔΗΣ
21	Νικολαΐδης Άχιλλεύς	δίπλωμα	»		1934-35	ΑΛ. ΚΑΖΑΝΤΖΗΣ
22	Κωσταντινίδου Όλγα	»	λ. καλῶς		1935-36	»
23	Σασαρόλη Καίτη	»	»		»	ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΘΕΟΦΑΝΟΥΣ
24	Άποστολίδου Έλένη	»	»		»	ΑΛ. ΚΑΖΑΝΤΖΗΣ
25	Δουδούμης Νικόλαος	»	άριστα		»	ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΘΕΟΦΑΝΟΥΣ
26	Σαράφη Χρυσή	πτυχίον	λ. καλῶς		»	»
27	Δόβας Θωμᾶς	δίπλωμα	άριστα		1936-37	ΑΛ. ΚΑΖΑΝΤΖΗΣ
28	Όρφανίδου Μαρία	»	λ. καλῶς		1937-38	ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΘΕΟΦΑΝΟΥΣ
29	Μπάχ Άργύριος	»	άριστα		1938-39	ΑΛ. ΚΑΖΑΝΤΖΗΣ
30	Φιλιππίδου Ηρώ	πτυχίον	»		»	ΕΥΡ. ΚΟΤΣΑΝΙΔΗΣ
31	Πετικιάκης Χρήστος	δίπλωμα	»		»	»
32	Ποιμενίδης Γεώργιος	πτυχίον	»		1939-40	ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΘΕΟΦΑΝΟΥΣ
33	Ίωαννίδης Μάριος	δίπλωμα	»		»	ΑΛ. ΚΑΖΑΝΤΖΗΣ
34	Φλώρος Κωνσταντῖνος	πτυχίον	λ. καλῶς		1943-44	ΧΡΗΣΤΟΣ ΔΕΛΛΑΣ
35	Τριφωνίδης Κωνσταντῖνος	δίπλωμα	άριστα	Β' βρ.	»	ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΘΕΟΦΑΝΟΥΣ
36	Άνδρεάδης Γεώργιος	πτυχίον	καλῶς		1945-46	ΧΡΗΣΤΟΣ ΔΕΛΛΑΣ
37	Παπαναστασίου Ίωάννα	δίπλωμα	λ. καλῶς		»	»
38	Ματαράσσο Ίωσήφ	»	άριστα		»	ΑΛ. ΚΑΖΑΝΤΖΗΣ
39	Βάμβας Κωνσταντῖνος	»	»	Α' βρ.	1946-47	ΕΥΡ. ΚΟΤΣΑΝΙΔΗΣ
40	Οικονομίδου - Μπαλτά Γαλατ.	»	λ. καλῶς		»	ΧΡΗΣΤΟΣ ΔΕΛΛΑΣ
41	Ζιππίδου Έλευθερία	»	άριστα		1947-48	ΕΥΡ. ΚΟΤΣΑΝΙΔΗΣ
42	Παπάτσα Άρτεμις	»	λ. καλῶς		1948-49	ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΓΕΩΡΓΙΟΥ

α/α	Όνοματεπώνυμον	Τίτλος	Βαθμός	Διά- κρισις	Έτος	Διδάξας Καθηγητής
43	Μουρτζούνης Ευάγγελος	δίπλωμα	άριστα		1948-49	ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΓΕΩΡΓΙΟΥ
44	Στεργίου Έλευθερία	πτυχίον	λ. καλῶς		1949-50	ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΘΕΟΦΑΝΟΥΣ
45	Μακρῆς Ἀνδρέας	δίπλωμα	άριστα	Β' βρ.	»	»
46	Ρέγκος Νικόλαος	»	λ. καλῶς		»	ΕΥΡΙΠ. ΚΟΤΣΑΝΙΔΗΣ
47	Χρυσοχού Ισμήνη	»	άριστα	Α' βρ.	»	»
48	Τσιγαρίδας Κωνσταντῖνος	πτυχίον	λ. καλῶς		1950-51	ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΓΕΩΡΓΙΟΥ
49	Δοσίου Ἀριάδνη	δίπλωμα	άριστα	Β' βρ.	»	ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΘΕΟΦΑΝΟΥΣ
50	Πολυζωῆδης Χρῆστος	»	»	Α' βρ.	»	»
51	Θέμελης Δημήτριος	»	»		1951-52	ΕΥΡΙΠ. ΚΟΤΣΑΝΙΔΗΣ
52	Ἀστεριάδης Νικόλαος	»	»		1952-53	ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΓΕΩΡΓΙΟΥ
53	Λογοθέτης Ευστάθιος	»	»		»	»
54	Δέλλα Ἰσμήνη	»	»	Α' βρ.	1953-54	ΧΡΗΣΤΟΣ ΔΕΛΛΑΣ
55	Μαδένα Λούλα	πτυχίον	λ. καλῶς		»	ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΘΕΟΦΑΝΟΥΣ
56	Ἀγγελόπουλος Ἐλευθέριος	δίπλωμα	άριστα		1954-55	»
57	Λαυρεντιάδης Γεώργιος	πτυχίον	λ. καλῶς		»	ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΓΕΩΡΓΙΟΥ
58	Δοῦτσίνης Ἀλέξανδρος	»	άριστα		1955-56	ΕΥΡΙΠ. ΚΟΤΣΑΝΙΔΗΣ
59	Δέλλα Ἡρώ	δίπλωμα	λ. καλῶς		1959-60	ΧΡΗΣΤΟΣ ΔΕΛΛΑΣ
60	Πατσαλίδης Κωνσταντῖνος	»	άριστα	Β' βρ.	1962-63	ΣΤ. ΠΑΠΑΝΑΣΤΑΣΙΟΥ
61	Τζημουράκας Θωμᾶς	»	»		1964-65	»

ΣΧΟΛΗ ΒΙΟΛΑΣ

α/α	Όνοματεπώνυμον	Τίτλος	Βαθμός	Δι- κρίσις	Έτος	Διάξας Καθηγητής
1	Μητσόπουλος Νικόλαος	δίπλωμα	λ. καλῶς		1959-60	ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΓΕΩΡΓΙΟΥ
2	Κουζώφ Όδυσσεύς	»	»		1963-64	ΣΤ. ΠΑΠΑΝΑΣΤΑΣΙΟΥ

ΒΙΟΛΟΝΤΣΕΛΛΟ

1	Γκίριτς Ζώρα	δίπλωμα	ἄριστα	Α' βρ.	1962-63	ΕΜ. ΚΑΖΑΜΠΑΚΑΣ
---	--------------	---------	--------	--------	---------	----------------

ΒΑΘΥΧΟΡΔΟΝ

1	Ξενάριος Δημήτριος	δίπλωμα	ἄριστα		1961-62	ΑΓΓ. ΚΑΜΗΛΙΕΡΗΣ
---	--------------------	---------	--------	--	---------	-----------------

ΟΞΥΓΥΛΟΣ

1	Φωτάκης Ιωάννης	πτυχίον	ἄριστα		1962-63	ΕΜΜ. ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΗΣ
---	-----------------	---------	--------	--	---------	------------------

ΒΑΡΥΓΥΛΟΣ

1	Δανηλίδης Νικόλαος	πτυχίον	ἄριστα		1960-61	ΕΜΜ. ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΗΣ
---	--------------------	---------	--------	--	---------	------------------

ΚΟΡΝΟ

1	Ζαρίμπας Θεόδωρος	πτυχίον	λ. καλῶς		1960-61	ΕΜΜ. ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΗΣ
2	Ζαρίμπας Θεόδωρος	δίπλωμα	ἄριστα		1961-62	»
3	Στεφανίδης Αναστάσιος	πτυχίον	λ. καλῶς		1962-63	»
4	Δραγομάνοβιτς Νικόλαος	»	»		1963-64	»

ΣΧΟΛΗ ΔΡΑΜΑΤΙΚΗΣ

α/α	Όνοματεπώνυμον	Τίτλος	Βαθμός	Διάκρισις	Έτος	Διδάξας Καθηγητής
1	Στερεοῦ Μαρία	δίπλωμα	λ. καλῶς		1929-30	ΙΩΑΝΝΗΣ ΚΟΠΑΝΑΣ
2	Παπακώστας Νικόλαος	»	»		1930-31	»
3	Παπαθανασίου Θεοδώρα	»	ἄριστα		1931-32	»
4	Καλοχριστιανάκη Νίνα	»	»		1933-34	»
5	Οἰκονομίδου Σόνια	»	λ. καλῶς		1937-38	»
6	Παπαϊωάννου Ἀγγελικὴ	»	ἄριστα		1941-42	»
7	Κομετζοπούλου Εὐφημία	»	»		»	»
8	Χατζηελευθεριάδης Ἐλευθ.	»	λ. καλῶς		1942-43	»
9	Μωραϊτόπουλος Νέλσον	»	»		1945-46	»
10	Τσινοπούλου Ἀλίκη	»	»		1946-47	»
11	Γκίνης Κωνσταντῖνος	»	ἄριστα		1948-49	»
12	Στυλιανίδου Μαρία	»	λ. καλῶς		»	»
13	Στεφανίδου Ἀθηνᾶ	»	ἄριστα		»	»
14	Παπαφραντζῆς Σπύρος	»	»		1949-50	»
15	Βαϊανοῦ Θέλημα	»	»	Β' βρ.	»	»
16	Λεβισιάνος Ἰάκωβος	»	»	»	1950-51	»
17	Τέντζου Μαρία	»	»	»	»	»
18	Μοσχίδης Γεώργιος	»	»		1951-52	»
19	Ἰωαννίδης Σῆμος	»	»		»	»
20	Χαρίτου Ἰουλία	»	»		1955-56	»
21	Γουρλῆ Μαρία	»	λ. καλῶς		1956-57	»
22	Παλαμᾶ Τερψιχόρη	»	ἄριστα		»	»
23	Κοσμίδου Χρυσούλα	»	»		»	»
24	Κουτίδου Εὐλαμπία	»	»		»	»
25	Βάγιας Δημήτριος	»	ἄριστα	Β' βρ.	»	»
26	Δασύλλα Αἰκατερίνη	»	»		1957-58	»
27	Χρηστίδου Οὐρανία	»	λ. καλῶς		»	»
28	Νεράντζη Σουζάνα	»	ἄριστα		1958-59	»
29	Λάππου Σοφία	»	λ. καλῶς		1959-60	»
30	Καλὸς Διονύσιος	»	ἄριστα	Α' βρ.	»	»
31	Τραγανοῦ Μαρία	»	λ. καλῶς		1960-61	»
32	Δηλαβέρη Ἐλεονώρα	»	ἄριστα	Α' βρ.	1961-92	»
33	Μπατζιλῆς Νικόλαος	»	»		»	»
34	Γεωργιάδου Δέσποινα	»	λ. καλῶς		1962-63	»
35	Ἀλεξόπουλος Ἀλέξιος	»	ἄριστα		»	»
36	Χαίνογλου Ρωζάνη	»	»		»	»
37	Γαϊτανίδου Σμαρῶ	»	ἄριστα		»	»
38	Ἀρμάος Νικόλαος	»	»	Β' βρ.	»	»
39	Μαυρίδης Ἀλέξανδρος	»	»		1963-64	»
40	Κούκου Κωσταντία	»	»		»	»
41	Μαρκουτσᾶ Παρασκευὴ	»	»		»	»
42	Γάνου Ἐλένη	»	λ. καλῶς		1964-65	ΔΙΟΝΤΣΙΟΣ ΚΑΛΟΣ

<i>α/α</i>	<i>Όνοματεπώνυμον</i>	<i>Τίτλος</i>	<i>Βαθμός</i>	<i>Διά- κρισις</i>	<i>Έτος</i>	<i>Διδάξας, Καθηγητής</i>
43	Παπαδοπούλου Μαρία	δίπλωμα	άριστα		1964-65	ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ ΚΑΛΟΣ
44	Έλευθεριάδης Έλευθέριος	»	»		»	»
45	Σιαπανίδης Γεώργιος	»	»		»	»